

การศึกษาเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง
: การศึกษารายกรณีกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32

นางสาวหนึ่งฤทัย รอดงาม

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-130-193-6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF TEAM PLAYING TECHNIQUES AND TACTICS IN WOMEN VOLLEYBALL
COMPETITION : A CASE STUDY OF THE THIRTY-SECOND
NATIONAL SPORT GAMES

MISS NUNGRUTAI RODNGAM

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Physical Education

Department of Physical Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-130-193-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันกีฬา
วอลเลย์บอลหญิง : การศึกษารายกรณีกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32
โดย นางสาวหนึ่งฤทัย รอดงาม
สาขาวิชา พลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ สินดารัตน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิลปชัย สุวรรณธาดา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเนต นวกิจกุล)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. จุฑา ติงศรัทีย)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนึ่งฤทัย รอดงาม : การศึกษาเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง : การศึกษารายกรณี กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 (A STUDY OF TEAM PLAYING TECHNIQUES AND TACTICS IN WOMEN VOLLEYBALL COMPETITION : A CASE STUDY OF THE THIRTY - SECOND NATIONAL SPORT GAMES.) อ. ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย ; 223 หน้า. ISBN 974-130-193-6

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเทคนิค กลวิธี และผลสัมฤทธิ์ ของการใช้เทคนิคและกลวิธีแต่ละแบบของการ เล่นเป็นทีม ของแต่ละทีม ในแต่ละเกมและโดยรวมของทุกทีมและทุกเกม ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการไปบันทึกเทปการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 ในรอบ สี่ทีมสุดท้าย นำข้อมูล มาทำการแจกแจงความถี่แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติโดยการหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความ เรียง

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการศึกษาการใช้เทคนิค และผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิคแต่ละแบบ ของการเล่นเป็นทีม ของทีมที่แข่งขันตามลำดับ ผลการแข่งขันจากสูงสุดในการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 เรียงลำดับทีมดังนี้ ทีม นครราชสีมา , ทีม ลพบุรี , ทีม พังงา และทีม กรุงเทพมหานคร พบว่า การใช้เทคนิคการเสิร์ฟ ทุกทีม ทุกเกม ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด ใช้ได้ เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 30.82,22.62,18.85,23.28 เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง ทุกทีม ทุกเกม ใช้การเล่นลูกโด่งมากที่สุด ใช้ได้ เป็นผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 22.50,21.94,21.94,17.80 เทคนิคการเซต ทุกทีม ทุกเกม ใช้การเซตลูกระยะไกลมากที่สุด ใช้ได้เป็น ผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 35.06,28.08,19.50,16.28 เทคนิคการตบ ทุกทีม ทุกเกม ใช้การตบลงทำยสนามมากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 21.40,22.88,23.09,24.36 เทคนิคการสกัดกั้น ทุกทีม ทุกเกม ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คนมากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 13.71,13.71,13.99,10.25 เทคนิคการหยอด ทุกทีม ทุกเกม ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 32.03,17.65,20.26,16.99

ผลการศึกษาการใช้กลวิธีและผลสัมฤทธิ์ของการใช้กลวิธีแต่ละแบบ ของการเล่นเป็นทีม ของทีมที่แข่งขันตามลำดับ ผลการแข่งขันจากสูงสุด ในการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 เรียงลำดับทีมดังนี้ ทีม นครราชสีมา , ทีม ลพบุรี , ทีม พังงา และทีม กรุงเทพมหานคร พบว่า การใช้กลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบ ทุกทีม ทุกเกม ใช้กลวิธีการตั้งรับ ขณะผู้หน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 30.60,23.50,19.40,21.86 และ หน้า 3 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 25.62,28.92,17.08,21.21 การใช้กลวิธีการตั้งรับขณะทำการสกัดกั้นกลางตาข่าย ทุกทีม ทุก เกม ใช้แบบสกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 16.99,10.46,18.30,12.42 การใช้กลวิธีการตั้ง รับขณะทำการสกัดกั้นริมตาข่าย ทุกทีม ทุกเกม ใช้แบบสกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 17.05,14.73,17.44,10.66 การใช้กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟ ทุกทีม ทุกเกม ใช้แบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 29.07,17.13,24.68,23.77 การใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน ทุกทีม ทุกเกม ใช้แบบ C หน้า ,B หน้า มากที่สุด ใช้ได้เป็น ผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 28.57,13.66,21.12,20.50 การใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน ทุกทีม ทุกเกม ใช้แบบ C หน้า ,B หน้า,C หลัง มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 29.10,7.46,23.13,23.13

ภาควิชา พลศึกษา

ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา พลศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา 2543

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาพร้อม.....

4283862627 : MAJOR PHYSICAL EDUCATION

KEYWORD: TECHNIQUES / TACTIC / TEAMPLAYING

NUNGRUTAI RODNGAM : (A STUDY OF TEAM PLAYING TECHNIQUES AND TACTICS IN WOMEN VOLLEYBALL COMPETITION : A CASE STUDY OF THE THIRTY - SECOND NATIONAL SPORT GAMES .) THESIS ADVISSOR : ASSOC. PROF. TEPPRASIT GULTHAWATVICHAI . 223 pp.
ISBN 974-130-193-6

The purpose of this study was to investigate the techniques , tactics and achievement of the various the techniques and tactics of team playing in women volleyball competition of the thirty – second national sport games. The samples were purposively determined from the last four team. A entering the semi-final round of the tournament . The data obtained by recording video tapes were classified on the volleyball checklist, and then, analyzed in terms of percentages and presented in table with description.

The results showed that :

Techniques and achievements of Nakhornrachasima Team , Lobburi Team , Punnga Team , Bangkok Team showed that, in service technique, floating service pattern achieved at 30.82,22.62,18.85,23.28 percent . Every team used underarm technique , upper underarm pattern and achieved at 22.50,21.94,21.94,17.80 percent , Every team used setting techniques ,long setting pattern and achieved at 35.06,28.08,19.50,16.28 percent . Every team used spiking technique , rear the field pattern and achieved at 21.40,22.88,23.09,24.36 percent. Every team used blocking technique , two-blocking pattern and achieved at 13.71,13.71,13.99,10.25 percent . Every team used drop techniques , by the finger pattern and achieved 32.03,17.65,20.26,16.99 percent.

Tactics and achievements showed that every team used covering behind the two-man spiking , 1:2:3 pattern and to achievements 30.60,23.50,19.40,21.86 percent . Every team used covering behind the three-man spiking , 1:2:3 pattern and achieved at 25.62,28.92,17.08,21.21 percent . Every team used covering behind the middle net blocking , 1:2:3 pattern and achieved at 16.99,10.46,18.30,12.42 percent. Every team used covering behind the side net blocking , 2:1:3 pattern and achieved at 17.05,14.73,17.44,10.66 percent . Every team used receiving service ,W pattern and achieved at 29.07,17.13,24.68,23.77 percent . Every team used offense with two-man spiking , front C ,front B pattern and to achievements 28.57,13.66,21.12,20.50 percent . Every team used offense with three-man spiking , front C ,front B , back C pattern and achieved at 29.10,7.46,23.13,23.13 percent .

Department Physical Education

Field of study Physical Education

Academic year 2000

Student's signature.....

Advisor's signature.....

Co- Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของ รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ และชี้แนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ด้วยความดีใจยิ่งตลอดมา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนทร นวกิจกุล ที่ช่วยเหลือให้คำปรึกษาและชี้แนะข้อบกพร่องต่าง ๆ

ขอกราบขอบพระคุณท่านคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่เสียสละเวลาในการสอบวิทยานิพนธ์และให้คำชี้แนะ แก้ไขข้อบกพร่อง

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและให้คำชี้แนะเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วิเชียร ศรีโมรา ที่คอยอบรมสั่งสอนตลอดมา จนทำให้ผู้วิจัยมีวันนี้ที่ดีได้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาคิชาพลศึกษาทุกท่านที่ให้ความรู้ จึงทำให้ผู้วิจัยสามารถนำความรู้ที่ได้มาทำงานวิจัยได้สำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัย

ท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ พ่อสมชาย แม่อุดม น้องหมึกย่างและแจ๊คกี้ ที่คอยให้กำลังใจและอยู่เคียงข้างเสมอมา และขอบคุณพี่โสภิตาที่คอยช่วยเหลือตลอดเวลา พี่แจ๊จที่เอื้อเฟื้อคอมพิวเตอร์จนทำวิจัยสำเร็จ พี่แพรและน้องกอล์ฟที่คอยเป็นคู่หูช่วยเหลือทุกวัน และเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนึ่งฤทัย รอดงาม

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	10
1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	11
1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	11
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	16
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
2.1 การเสิร์ฟ.....	17
2.2 การเล่นเกมสองมือล่าง.....	20
2.3 การเซ็ท.....	24
2.4 การตบ.....	27
2.5 การสกัดกั้น.....	30
2.6 การหยอด.....	33
2.7 การตั้งรับลูกเสิร์ฟ.....	34
2.8 รูปแบบการรุก.....	37
2.9 การตั้งรับขณะทำการตบ.....	39
2.10 การตั้งรับขณะสกัดกั้น.....	39
2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	58
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
3.3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	59
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	61
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	156
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	157
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	174
5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	185
รายการอ้างอิง.....	186
ภาคผนวก.....	190
ประวัติผู้วิจัย.....	223

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	62
2. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	63
3. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเซ็ทแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	63
4. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	64
5. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการสกัดกั้นแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	65
6. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการหยอดแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	65
7. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	66
8. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	67
9. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่ายแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	68
10. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	69
11. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คนแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	70
12. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คนแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี.....	72
13. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	74
14. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเซ็ทแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	76
16. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	77
17. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการสกัดกั้นแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	78
18. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการหยอดแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	79
19. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	80
20. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	81
21. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่ายแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	82
22. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	83
23. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คนแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	84
24. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คนแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม นครราชสีมา กับทีม พังงา.....	86
25. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	88
26. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	89
27. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเซ็ทแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	90
28. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
29. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการสกัดกั้นแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	92
30. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการหยอดแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	93
31. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	94
32. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	95
33. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่ายแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	96
34. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	97
35. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คนแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	98
36. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คนแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา.....	99
37. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	101
38. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	102
39. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเซ็ทแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	103
40. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	104
41. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการสกัดกั้นแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	105
42. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการหยอดแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
43. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	107
44. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	108
45. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่ายแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	109
46. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	110
47. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คนแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	111
48. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คนแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี.....	112
49. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม.....	114
50. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างแบบต่าง ๆ ของ แต่ละทีม ทุกเกม.....	115
51. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเซ็ทแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม.....	116
52. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม.....	117
53. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการสกัดกั้นแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม..	118
54. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการหยอดแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม..	119
55. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบแบบต่าง ๆ ของ แต่ละทีม ทุกเกม.....	120
56. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบต่าง ๆ ของ แต่ละทีม ทุกเกม.....	121
57. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่ายแบบต่าง ๆ ของ แต่ละทีม ทุกเกม.....	123
58. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ของ แต่ละทีม ทุกเกม.....	124

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
59. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คนแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม.....	125
60. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คนแบบต่าง ๆ ของ แต่ละทีม ทุกเกม.....	126
61. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม.....	128
62. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างแบบต่าง ๆ ของ ทุกทีม ทุกเกม.....	130
63. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเซ็ทแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม.....	130
64. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม.....	131
65. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการสกัดกั้นแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม.....	131
66. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการหยอดแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม.....	132
67. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบแบบต่าง ๆ ของ ทุกทีม ทุก เกม.....	132
68. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม.....	133
69. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่ายแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม.....	134
70. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ของ ทุกทีม ทุกเกม.....	135
71. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คนแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม.....	136
72. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คนแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม.....	137
73. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมแบบต่าง ๆ โดยรวมของทุกทีม ทุกเกม.....	138

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาคนในชาติให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ ทั้งทางสุขภาพกายและสุขภาพจิต ถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการที่จะพัฒนาคุณภาพของชาติให้ก้าวหน้าไปสู่ความมั่นคง ความเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว เพราะทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติคือคนในชาตินั้น ๆ เมื่อมีสุขภาพกายและจิตที่ดีก็จะนำมาสู่ความสามารถทางสติปัญญา สามารถคิดค้นหรือหาแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุมีผลและมีสติในการดำเนินชีวิต ทำให้ไม่ เป็นปัญหาประเทศชาติ ซึ่งคนในประเทศมีสุขภาพดีย่อมส่งผลให้การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษา การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเป็นไปในทางที่ดี

การพลศึกษามีส่วนช่วยอย่างมากในการพัฒนาคนให้มีทั้งสุขภาพกายและใจให้แข็งแรง สมบูรณ์ได้ พลศึกษาสามารถพัฒนาคนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สมคิด ชิตประสงค์ (2521) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นวิชาที่สำคัญมากแขนงหนึ่ง ก่อให้เกิดความสมบูรณ์ แข็งแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ บุชเชอร์ (Bucher) อ้างถึงใน เสริมพงศ์ ศิริสุขเจริญพร (2525) กล่าวว่าพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่ง ก่อให้เกิดการพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งได้รับการเลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับพลศึกษา สรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคม และสติปัญญาโดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษาที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อ ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ทางพลศึกษามีหลากหลายรูปแบบ เช่น กีฬา เกม นันทนาการ หรือการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เป็นต้น การกีฬาแห่ง

ประเทศไทย (2538) อ้างถึงใน พันธุ์ปรี ดาบเงิน (2539) กล่าวว่า การเล่นกีฬาเป็นมาตรการสำคัญที่จะพัฒนาคุณภาพประชากร ทั้งในด้านสุขภาพกายและจิต และยังสามารถพัฒนาประชาชนในชาติให้มีความสามัคคี ประชากรแต่ละคนเป็นผู้มีจริยธรรมเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักเสียสละ มุ่งผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว ข้อสำคัญอีกประการหนึ่งคือการเล่นกีฬาสามารถสร้างชื่อเสียงเกียรติภูมิให้แก่ประเทศชาติ

รัฐบาลได้กำหนดแผนพัฒนากีฬาชาติขึ้น และในปัจจุบันนี้ใช้อยู่เป็นแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 2 เริ่มใช้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2540-2544 โดยในแผนดังกล่าว ระบุแผนไว้ 6 แผน ซึ่งมีแผนพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เป็นแผนหลักด้วย จึงได้มุ่งเน้นการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมากขึ้นเพื่อสร้างชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ ทั้งนี้ได้กำหนดแนวทางที่เป็นรูปธรรมไว้โดยมุ่งส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ เน้นการพัฒนาเพื่อการแข่งขันให้สมบูรณ์โดยการปรับปรุงปริมาณและคุณภาพ ดังนั้น จึงได้กำหนดโครงการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาระหว่างภาคและจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วราชอาณาจักรได้นิยมเล่นกีฬา และแสดงความสามารถทางการกีฬาตามอัธยาศัย
2. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาบุคคลให้มีสุขภาพและพลานามัยที่สมบูรณ์
3. เพื่อเสริมสร้างสมัครสมานสามัคคีในชาติ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าต่อไป
4. เพื่อเฟ้นหานักกีฬารุ่นใหม่มาเสริมทีมชาติ
5. เพื่อส่งเสริมให้สมาคมกีฬาสมัครเล่นได้มีส่วนในการอบรมเจ้าหน้าที่ของสมาคมได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
6. เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของจังหวัดต่าง ๆ สามารถดำเนินการจัดการแข่งขันเกมใหญ่ ๆ ได้ (วารสารกีฬา, 2534)

ปัจจุบันกีฬากำลังได้รับความสนใจและเป็นที่ยอมรับทั้งการเป็นผู้เล่นและผู้ชมของประชาชนทั่วโลกจะเห็นได้จากการมีการจัดการแข่งขันในหลาย ๆ ระดับเช่น ระดับโลก ระดับยุโรป ระดับเอเชีย หรือระดับประเทศ ซึ่งได้รับความสนใจจากนักกีฬา ประชาชน และสื่อมวลชนกันอย่างแพร่หลาย นอกจากนี้ได้รับความสนุกสนานในการเป็นผู้เล่นและผู้ชมแล้ว กีฬายังปลูกฝังคุณธรรมให้แก่ ผู้เล่นและผู้ชมให้เป็นผู้ที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย ยอมรับผลการแข่งขัน เป็นผู้เล่นและผู้ชมที่ดี และพัฒนาศักยภาพทั้งในด้านร่างกาย ระบบต่าง ๆ ในร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นระบบประสาท ระบบกล้ามเนื้อ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านจิตใจ และด้านสติปัญญา

กีฬาโอลิมปิกเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาประเภทหนึ่งจัดเป็นด้านกีฬา ได้มีส่วนในการพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ ดังที่กล่าวมา และยังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ซึ่งเห็นได้จากการบรรจุให้มีการแข่งขันในระดับต่าง ๆ เช่น การแข่งขันชิงแชมป์โลก (World Championship) เวิลด์คัพ (World Cup) โอลิมปิกเกมส์ (Olympic Games) เอเชียเกมส์ (Asian Games) ซีเกมส์ (Sea Games) นอกจากนี้ยังมีการจัดการแข่งขันเฉพาะกีฬาโอลิมปิกประเภทเดียว เป็นรายการแข่งขันในระดับโลก ระดับยุโรป และระดับเอเชีย อีกหลายรายการ เช่น การแข่งขันชิงแชมป์ยุโรป การแข่งขันชิงแชมป์สโมสรโลก การแข่งขันชิงแชมป์แห่งเอเชีย การแข่งขันเวิลด์กรังด์ปรีซ์ ฯลฯ

ในประเทศไทยกีฬาโอลิมปิกเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างสูงสุดประเภทหนึ่งสามารถเล่นได้ทุกเพศทุกวัยทุกสถานที่ไม่ว่าจะเป็นกลางแจ้งหรือในโรงยิม เพียงแต่มีสถานที่เพียงพอและมีตาข่ายกั้นเท่านั้น ดังที่ ส. อนุเมธ (2526) กล่าวว่า กีฬาโอลิมปิกเหมาะกับประเทศไทยของเรามาก เล่นได้ทุกเพศทุกวัย เล่นได้ทั้งในเมืองและชนบทที่ห่างไกล อีกทั้งการสิ้นเปลืองก็น้อยมาก เพราะอุปกรณ์การเล่นมีราคาถูก หากเป็นการเล่นธรรมดาก็ให้มีลูกบอล และตาข่าย สถานที่เล่นเป็นลานเรียบและกว้างพอสมควรก็เล่นได้ หากไม่มีลานกว้างพอก็อาจล้อมวงเล่นกันได้ นอกจากนี้พิชิต ภูติจันทร์ (2535) กล่าวว่า กีฬาโอลิมปิกนับเป็นกีฬายอดนิยมประเภทหนึ่ง ซึ่งมีผู้นิยมเล่นแทบทุกประเทศทั่วโลก ทั้งนี้เป็นเพราะจัดหาอุปกรณ์ได้ง่าย สนุกเล่นก็ไม่เปลืองเนื้อที่มาก วิธีการเล่นก็ไม่ยากนัก ปัจจุบันนี้จะเห็นว่าการกีฬาโอลิมปิกได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษสามารถเล่นได้ทั้งหญิงและชายมีการเรียนการสอนเกือบทุกระดับการศึกษา ทักษะและมาตรฐานการเล่นที่สูงขึ้น มีการ

แข่งขันในหลายประเภทและหลายระดับ ในปัจจุบันได้มีการพัฒนากติกาให้การเล่นสนุกสนานมากยิ่งขึ้น มีรูปแบบ เทคนิคและกลวิธีการเล่นที่หลากหลายรูปแบบที่มีประสิทธิภาพในการแข่งขันของทุก ๆ ทีม กีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทยได้มีการพัฒนา เทคนิคและกลวิธีการเล่นให้สู่ระดับสากล โดยมีการจัดส่งแข่งขันระดับเอเชียและระดับโลกหลายรายการ เพื่อเป็นประสบการณ์และนำมาปรับปรุงการเล่นวอลเลย์บอลให้สู่ระดับสูงสุดต่อไป

ในการเล่นวอลเลย์บอลมีทักษะที่จำเป็นต่อการเล่นเป็นทีมซึ่งแต่ละทักษะนั้นมีความจำเป็น เพราะต้องนำมาประกอบกันเพื่อให้การเล่นมีประสิทธิภาพ การฝึกซ้อมทักษะให้มีความชำนาญจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ บังอร เสี่ยงหล่อ (2527) กล่าวว่า การเล่นวอลเลย์บอลจำเป็นต้องอาศัยทักษะเบื้องต้นหลายประการเช่น การเสิร์ฟ (Serve) การแตะชูลูก (Set) การเล่นลูกมือล่าง (Under) การตบ (Spiking) การสกัดกั้น (Block) และทักษะการเล่นเป็นทีม นอกจากนี้ กรมพลศึกษา (2533) กล่าวว่า ทักษะพื้นฐานของวอลเลย์บอลประกอบไปด้วย การยืนในท่าเตรียมพร้อม การเคลื่อนที่พื้นฐาน การเซ็ท (Set-up) การเล่นลูกสองมือล่าง การเสิร์ฟ (Service) การตบ การสกัดกั้น การเล่นวอลเลย์บอลนั้นหัวใจสำคัญของการเล่นเป็นทีมอยู่ที่ทักษะต่าง ๆ ซึ่งแต่ละทักษะต้องมีประสิทธิภาพ เพื่อไม่ให้เป็นจุดอ่อนของทีม

การเสิร์ฟ เป็นการเริ่มต้นของเกมการเล่นและเป็นการรุกอย่างหนึ่งที่สำคัญมาก การเสิร์ฟที่ดีมีประสิทธิภาพ มีความแน่นอน แม่นยำ และเสิร์ฟไม่เสีย สามารถทำคะแนนได้โดยที่ฝ่ายรับไม่สามารถโต้ลูกบอลกลับมาได้และยังได้สิทธิในการเสิร์ฟต่อไปทำให้ทีมเป็นฝ่ายชนะได้ ดังที่ มานิต โทศลอินทรีย์ (2529) กล่าวว่า การเสิร์ฟที่มีความแน่นอน แม่นยำ มีความจำเป็นมาก โดยเฉพาะทีมวอลเลย์บอลในระดับสูง ๆ ขึ้นไปจะต้องมีการเสิร์ฟที่แน่นอน แม่นยำ และมีความรุนแรง เพื่อทำคะแนนเมื่อฝ่ายตรงข้ามรับไม่ได้ การเสิร์ฟเป็นหนึ่งในยุทธวิธีการรุกในการแข่งขันจะเริ่มจากการเสิร์ฟเสมอ ลูกเสิร์ฟที่มีพลังและมีประสิทธิภาพสามารถข่มคู่ต่อสู้และชิงความเป็นผู้คุมเกมการเล่นได้ด้วย จุดประสงค์ของการเสิร์ฟอยู่ที่การทำคะแนนโดยตรงทำลายยุทธวิธีการรุกของฝ่ายตรงข้ามลดภาระการตั้งรับของฝ่ายตนสร้างโอกาสที่ได้เปรียบในการตอบโต้ อูทัย สงวนพงศ์ (2531) ได้กล่าวว่าลูกเสิร์ฟที่มีพลังรุนแรงและมีแนวโน้มการบุกที่ดี ไม่เพียงแต่จะได้เปรียบในการทำคะแนนแต่ยังสามารถทำความหนักใจให้ฝ่ายตรงข้ามเป็นการทำลายจิตใจของคู่ต่อสู้ด้วย การเสิร์ฟถ้าเสิร์ฟได้ไม่รุนแรงหรือ

แม่นยำเพียงพอแล้ว ทำให้ฝ่ายตรงข้ามสามารถถูกกลับได้ทันทีซึ่งทำให้ฝ่ายเลิร์ฟต้องกลับมาเป็นฝ่ายตั้งรับแทน อีกประการหนึ่งการเลิร์ฟเสียทำให้เสียผลประโยชน์ของทีมโดยปริยาย เนื่องจากถ้าเลิร์ฟเสียทำให้เสียสิทธิการเลิร์ฟ และนอกจากนั้น กติกาใหม่ปรับปรุง 1999 ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ ถ้าฝ่ายเลิร์ฟเป็นผู้เลิร์ฟเสียนอกจากจะเสียสิทธิในการเลิร์ฟให้ฝ่ายตรงข้ามและยังต้องเสียคะแนนอีกด้วย การแข่งขันในปัจจุบันการเลิร์ฟมีความจำเป็นมากต้องพยายามทำการเลิร์ฟไม่ให้เสีย ดังนั้น ผู้เล่นควรฝึกซ้อม และฝึกทักษะการเลิร์ฟให้มีความชำนาญ

การรับลูกเลิร์ฟ เป็นส่วนสำคัญในการเป็นฝ่ายเริ่มรับ ปัจจุบันมีการเลิร์ฟที่รุนแรงและรับยาก การรับลูกเลิร์ฟนั้นถ้าฝ่ายรับมีทักษะการรับที่ไม่ดีพอ อาจทำให้รับลูกเลิร์ฟไม่ได้ หรือรับได้แต่ไม่สามารถที่จะบังคับลูกบอลได้ทำให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันเล่นต่อได้อย่างยากลำบากหรือบางครั้งอาจทำให้เสียคะแนนได้ ทักษะที่ใช้ในการรับลูกเลิร์ฟนั้น คือการเล่นลูกแบบสองมือล่าง ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นมากการเล่นลูกสองมือล่างได้ดีและแม่นยำ ทำให้ผู้เล่นในทีมสามารถเล่นต่อได้อย่างสบายและยังสามารถส่งผลให้การเซ็ทดำเนินไปได้ด้วยดีทำให้การตบหรือการรุกต่าง ๆ เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ มานิต โกศลอินทรีย์ (2529) กล่าวว่า การเล่นลูกครั้งแรกเมื่อฝ่ายตรงข้ามเลิร์ฟมาเป็นการรับลูกเลิร์ฟ ซึ่งการรับลูกส่วนใหญ่จะใช้การรับลูกด้วยสองมือล่าง ทั้งนี้เนื่องจากการใช้แขนปะทะลูกมีโอกาสตีลูกลูกได้ง่าย แนนอน แม่นยำกว่า ส่วนสัมผัสลูกมีพื้นที่มาก และรับแรงปะทะได้ดีกว่าส่วนอื่น และอุทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า การเล่นลูกสองมือล่างเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งของการเล่นวอลเลย์บอล การเล่นลูกได้ดีและแม่นยำ ยังเป็นปัจจัยสำคัญของการเซ็ทที่ดีอีกด้วย ทักษะการเซ็ทที่มีบทบาทมากสามารถรับลูกเลิร์ฟได้แต่ผู้เล่นนั้นต้องมีทักษะสูงมาก มีความแนนอน การเซ็ทเป็นการเชื่อมรูปแบบการรุกโดยผู้เซ็ทส่งลูกให้ผู้เล่นตำแหน่งอื่นได้ทำการรุกต่อไป ผู้เล่นที่ทำหน้าที่เป็นตัวเซ็ทต้องมีทักษะการเซ็ทที่แนนอนแม่นยำมีการหลอกล่อโดยวิธีการตีนิ้วมือเปลี่ยนทิศทางลูกบอลให้ได้หลากหลาย เพื่อให้ผู้ที่ทำการสกัดกั้นเกิดความลังเลในการจะไปทำการสกัดกั้น ทำให้การตบไม่มีอุปสรรคการตบจะมีประสิทธิภาพมาก ดังที่ ภาณิต บิลมาต (2528) กล่าวว่า เกมการรุกได้ผลดีแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับการเซ็ท คนเซ็ทต้องเป็นคนที่เซ็ทได้อย่างมีประสิทธิภาพเขาต้องมีความประณีต และให้ลูกลักษณะใดก็ได้ ดังนั้นการเล่นลูกสองมือล่างและการเซ็ทจึงเป็นทักษะที่สำคัญมาก ถ้ามีทักษะพื้นฐานการเล่นลูกสองมือล่างและการเซ็ทดี ทำให้การเล่นนั้นประสบผลสำเร็จไปมากกว่าครึ่งหนึ่งแล้ว ผู้เล่นในทุกตำแหน่งควรมีฝึกให้มีความแนนอน แม่นยำและชำนาญพยายามให้เกิดข้อผิดพลาดในการเล่น ให้น้อยที่สุด

การรุก โดยใช้วิธีการตบเป็นอีกวิธีที่ดีที่สุดของฝ่ายที่ได้ทำการรุก การตบที่มีความรุนแรง มีพลัง สามารถทำให้ฝ่ายตรงข้ามยากแก่การรับและทำการรุกโต้ตอบ การตบนั้นต้องอาศัยการเล่นลูกสองมือล่างและการเข้ที่ที่ดี จะทำให้มีจังหวะในการตบที่ดี ซึ่งในการตบต้องอาศัยความแข็งแรงทำให้สามารถตบลูกได้เร็วและแรง นอกจากนี้การตบต้องมีการพลิกแพลงท่าทางและลักษณะของการตบให้หลากหลายเพื่อที่ฝ่ายตรงข้ามทำการสกัดกั้นหรือรับได้ยาก ดังที่ บิวเทลสตาล์ (Beutelstahl, 1978 : อ้างอิงถึงใน รุ่งเรือง เทพทัต ,2532) กล่าวว่า ความสำเร็จในการตบของการเล่นวอลเลย์บอลให้ความสำคัญที่ต้นตื้น สนุกสนานพอ ๆ กับการได้ประตูของการเล่นฟุตบอล ผู้เล่นที่มีความสามารถตบได้ดีมักจะทำให้ทีมประสพชัยชนะ ผู้ตบที่ดีต้องกระโดดได้สูง ตบได้รุนแรง และมีความคล่องตัวสูง และพอง เกิดแก้ว (2534) กล่าวว่า การตบลูกเป็นลูกที่ต้นตื้นและน่าดูที่สุดในกีฬาบอลเลย์บอล ลูกตบจะเป็นลูกที่สามารถนำคะแนนได้เด็ดขาดกว่าลูกอื่น ๆ ผู้เล่นที่มีความสามารถในการกระโดดย่อมจะได้เปรียบ ผู้เล่นต้องรู้จังหวะในการกระโดดและตบลูกอย่างแม่นยำ ความรวดเร็ว และความไวของสายตาในการช่วยตบลูกด้วย เทคนิคการรุกอีกอย่างหนึ่งที่มีส่วนช่วยคือการหยุด เมื่อทีมที่ทำการรับมีการสกัดกั้นที่ดีทำให้การตบบางครั้งมีอุปสรรคและทำคะแนนได้ยากจึงต้องอาศัยการหยุดเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีการรุก การหยุดที่ดีสามารถทำให้ฝ่ายรับมีความลำบากในการเล่นอย่างหนึ่งเหมือนกัน เพราะบางครั้งทีมฝ่ายรับเกร็งเพื่อจะรับลูกตบแต่ฝ่ายรุกกลับหยุดจึงทำให้ฝ่ายรับเสียจังหวะในการรับได้เหมือนกัน มานิต โกศลอินทรีย์ (2529) กล่าวว่า รูปแบบของการรุกมีหลายลักษณะซึ่งโค้ชและผู้เล่นต้องศึกษาเพื่อฝึกซ้อมให้เกิดความชำนาญและมีประสิทธิภาพ และเลือกลักษณะรูปแบบการรุกไปใช้ได้ทันทีทันใด การรุกประกอบด้วยการเล่นลูกหยุด ลูกตบ ซึ่งแก่โอกาสในการใช้เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามที่ตั้งรับหรือสกัดกั้นเกิดความไม่แน่ใจ

ในการเป็นฝ่ายรับนั้น ประการแรกที่ต้องทำการรับ คือ การสกัดกั้น เพื่อลดความรุนแรงของลูกบอลที่มาจาก การตบ และเป็น การรุกโดยฉับพลันด้วย ถ้าทำการสกัดกั้นดีลูกจะตกไปอยู่ในฝ่ายตบได้ทันทีทันใดทำให้ได้เปรียบ หากสกัดกั้นได้ดีสามารถหยุดยั้งการตบของฝ่ายตรงข้ามได้ มานิต โกศลอินทรีย์ (2529) กล่าวว่า การสกัดกั้นต้องอาศัยทักษะและพื้นฐานการเล่น การฝึกซ้อมบ่อยๆ เพื่อให้จังหวะมีความสัมพันธ์กันการสกัดกั้นจะทำให้ผู้เล่นสามารถป้องกันการตบจากฝ่ายตรงข้ามได้ ทั้งยังเป็น การสร้างความลำบากใจให้กับฝ่ายที่ตบ ถ้าการสกัดกั้นที่ดีและแน่นอนจะมีผลให้ป้องกันการได้เปรียบของฝ่ายตบ และยังอาจสกัดกั้นให้ลูกกระดอนไปลงในแดนของฝ่ายตนเองด้วย

นอกจากนั้นผู้เล่นในตำแหน่งอื่นที่ไม่ได้ทำการรุกหรือสกัดกั้น ต้องเป็นผู้ที่ช่วยรองรับบอลจากการรุกหรือการสกัดกั้นที่อาจย้อนกลับมา โดยจะต้องเป็นผู้รองหลังหรือซ้อนหลังของผู้ทำการรุกหรือสกัดกั้น เพื่อให้ป้องกันลูกบอลตกพื้นและป้องกันการเสียดะแนน เพราะถ้ารองรับลูกที่กระดอนออกมาได้จะสามารถได้กลับมาเป็นฝ่ายรุก ถ้าไม่มีการรองรับแล้วเมื่อลูกย้อนกลับมา อาจตกลงพื้นทำให้เสียดะแนนได้ เทคนิคและกลวิธีของการตั้งรับในขณะตบหรือสกัดกั้น จึงมีความสำคัญอย่างหนึ่งในรูปแบบการเล่น

การเล่นทีม จำเป็นต้องนำทักษะเหล่านี้มาผสมผสานกันเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีในการเล่นทีม เนื่องจากถ้าผู้เล่นที่มีทักษะที่ดีเป็นพื้นฐานของแต่ละบุคคลแล้ว จะทำให้การเล่นเป็นทีมที่ประสิทธิภาพประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น นอกจากการมีทักษะที่ดีแล้วการเล่นวอลเลย์บอลในปัจจุบันยังมีแบบแผน และวิธีการเล่นที่หลากหลาย เพราะแต่ละทีมจะต้องมีเทคนิค มีกลวิธีของทีมเพื่อใช้ในการรุกและการรับ แต่ละทีมต้องมีการศึกษาค้นคว้าหากกลวิธีของทีมเพื่อสามารถเอาชนะคู่แข่งได้ ทีมที่มีทักษะดีเท่า ๆ กันมาแข่งขันกัน ทีมที่มีเทคนิคและกลวิธีการเล่นในการรุกและรับที่หลากหลายกว่าย่อมจะเป็นฝ่ายชนะมากกว่า เนื่องจากคู่แข่งไม่สามารถที่จะป้องกันและรุกกลับได้เพราะอีกฝ่ายมีเทคนิคการเล่นที่ดีกว่า เพราะฉะนั้นในแต่ละทีมต้องมีเทคนิคและกลวิธีการเล่นทั้งการรุกและการรับที่มีประสิทธิภาพของตนเอง ซึ่งต้องอาศัยการฝึกซ้อมจนเกิดความชำนาญ ตามที่ ปัญจะ จิตรโสภี (2526) กล่าวว่า กลวิธีการเล่นวอลเลย์บอลเป็นทีมคือ การนำเอาทักษะและเทคนิคของวอลเลย์บอลทั้งความสามารถเฉพาะตัวและของส่วนรวมที่มีทั้งหมดออกมาใช้เพื่อให้ทีมบรรลุเป้าหมาย อันพึง ปรารถนาในการแข่งขัน กลวิธีของการเล่นวอลเลย์บอลเป็นทีมจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้เล่นแต่ละคนจะได้รับการส่งเสริมพัฒนาวิธีการเล่น การฝึกฝนทักษะเบื้องต้น ทักษะขั้นสูง ความสามารถทางร่างกาย ประกอบกับความรู้เรื่องการเล่นวอลเลย์บอลเป็นทีมของผู้เกี่ยวข้องกับการแข่งขันทุกๆคนอย่างถ่องแท้ นอกจากนี้ ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า กลยุทธ์ทีมมีหลากหลายอย่าง หมายความว่าแบบการเล่นทุกอย่างมีความสำคัญเหมือนกัน เป็นหน้าที่ของผู้ฝึกที่จะแก้ปัญหาและเห็นว่าแผนไหนเหมาะสม เมื่อนำมาใช้แล้วทำให้ทีมได้เปรียบและมีความสัมพันธ์กันดี การเล่นทีมต้องเล่นหลาย ๆ แบบ เวลาจะเล่นแบบไหนขึ้นอยู่กับความเหมาะสมที่ผู้ฝึก

สอนจะแนะนำ และ สมชาย พันธุ์โชติ (2540) กล่าวว่า รูปแบบการเล่น มีส่วนจำเป็นอย่างมาก สำหรับกีฬาออลเลย์บอล ผู้ฝึกสอนจะต้องวางแผนการเล่นและจัดรูปแบบการเล่นของทีมตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และยังต้องศึกษารูปแบบการเล่นของทีมคู่แข่งด้วยเพื่อหาจุดอ่อนจุดแข็งให้เป็นข้อมูลในการวางแผนการเล่น ในขณะที่ทำการแข่งขันแต่ละทีมจะต้องนำทักษะ เทคนิค และกลวิธีการเล่นที่สลับซับซ้อนทั้งในด้านการรุกและการรับมาใช้ให้เหมาะสมและใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในการเล่นเป็นทีมนั้นต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลาย ๆ ส่วนเข้าด้วยกัน ในการเล่นออลเลย์บอลต้องเริ่มตั้งแต่การเสิร์ฟ การรับลูกเสิร์ฟ การเล่นลูกสองมือล่าง การเซ็ทตั้งลูก การตบ การสกัดกั้น การตั้งรับขณะทำการตบหรือสกัดกั้น การตั้งรับในขณะที่เป็นฝ่ายรุกทั้งขณะทำการตบและการหยอดหรือการเล่นแบบแผนต่าง ๆ ที่ได้ฝึกซ้อมมา

อย่างไรก็ดี แต่ละทีมต้องมีการฝึกฝนเทคนิคซึ่งได้แก่ เทคนิคการเสิร์ฟ เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง เทคนิคการเซ็ท เทคนิคการตบ เทคนิคการสกัดกั้น เทคนิคการหยอด และกลวิธีได้แก่ กลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบ กลวิธีการตั้งรับขณะทำการสกัดกั้น กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟ กลวิธีการรุกแบบต่าง ๆ ซึ่งต้องฝึกฝนทั้งการรุกและการรับควบคู่กันไป เพราะถ้าการรุกดี แต่การรับไม่ดีจะไม่สามารถเป็นฝ่ายรุกได้เลย เช่นเดียวกันถ้าไม่มีการรับที่ดีก็จะมีโอกาสได้ลูกเหมือนกัน การคิดค้นและฝึกซ้อมแบบแผนรูปแบบต่างๆ มีมากมายซึ่งแต่ละทีมจะต้องฝึกฝนหลายๆลักษณะ เพื่อสามารถนำมาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแต่ละทีมต้องมีการพัฒนาไปสู่เทคนิคขั้นสูง ตำแหน่งการรุกและรับสลับเปลี่ยนกันมีความสัมพันธ์ และมีการประสานงานระหว่างกันได้ดีหรือรู้ใจกันดี และร่วมกันปรับปรุงแผนการเล่นให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งในการแข่งขัน ทุกรูปแบบที่ใช้ในการแข่งขันจึงมีความสำคัญและจำเป็นมากที่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาทุกทีมจะต้องศึกษา ค้นคว้า และฝึกซ้อมให้เกิดความชำนาญ เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการแข่งขัน การเล่นทีมนประกอบด้วย ทักษะ เทคนิคและกลวิธีที่หลากหลายลักษณะ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันทั้ง การเสิร์ฟ การเซ็ท การเล่นลูกสองมือล่าง การหยอด การตบ การรับลูกเสิร์ฟ การรุกและการตั้งรับ การสกัดกั้นและการตั้งรับ โดยผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษา

เทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีม ของการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ซึ่งในการแข่งขันกีฬาแห่งชาตินี้ เป็นการแข่งขันระดับประเทศซึ่งมีแบบแผน เทคนิคและกลวิธีการเล่น ที่อยู่ในนักกีฬาระดับสูง มีรูปแบบการเล่นทั้งการรุกและการรับอยู่ในชั้นแนวหน้าของประเทศไทยการแข่งขันกีฬาแห่งชาตินี้ มีนักกีฬาและระบบมาตรฐานการเล่นที่สูงขึ้นอยู่ในระดับแนวหน้า การศึกษานี้ทำให้ทราบว่าในนักกีฬาระดับสูงนั้นมีเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นลักษณะใด อันจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงมาตรฐานของกีฬาวอลเลย์บอล เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิธีการเล่นให้แก่ทีมต่าง ๆ ที่สนใจนำไปศึกษาและปรับปรุงทีมของตนให้พัฒนาศักยภาพของการเล่นวอลเลย์บอลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเทคนิคและผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิคแต่ละแบบ ของการเล่นเป็นทีม ของแต่ละทีม ในแต่ละเกม ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32
2. เพื่อศึกษากลวิธีและผลสัมฤทธิ์ของการใช้กลวิธีแต่ละแบบ ของการเล่นเป็นทีม ของแต่ละทีม ในแต่ละเกม ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32
3. เพื่อศึกษาเทคนิคและกลวิธีและผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิคและกลวิธีแต่ละแบบ ของการเล่นเป็นทีมโดยรวม ของแต่ละทีม ในทุกเกม และทุกทีม ในทุกเกม ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล สี่ทีมสุดท้ายที่เข้าแข่งขันรอบรองชนะเลิศและรอบชิงชนะเลิศ ประเภททีมหญิง ของการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ระหว่างวันที่ 9-20 ธันวาคม 2543 ณ กรุงเทพมหานคร

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะ

2.1 เทคนิคการเล่นกีฬา วอลเลย์บอล

- การเสิร์ฟ
- การเล่นลูกสองมือล่าง
- การเซ็ทตั้งลูก
- การตบ
- การสกัดกั้น
- การหยอด

2.2 กลวิธีการเล่นเป็นทีม (ความสัมพันธ์ภายในทีม) กีฬา วอลเลย์บอล

- การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน
- การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน
- การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย
- การตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย
- การตั้งรับลูกเสิร์ฟ
- การรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน
- การรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษาครั้งนี้ไม่กำหนดช่วงเวลาในการทดสอบ ขึ้นอยู่กับกำหนดการโปรแกรมการแข่งขันที่คณะกรรมการกำหนดขึ้น
2. การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะในขณะที่ทำการแข่งขัน ไม่พิจารณาตัวแปรหรือองค์ประกอบอื่น ๆ
3. ผลการแข่งขันที่แสดงรูปแบบการเล่นถือว่าเป็นความสามารถแท้จริงของแต่ละทีม และเชื่อถือได้

คำจำกัดความ

เทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีม หมายถึง เทคนิคในการเล่นหรือทักษะ หรือวิธีการเล่นวอลเลย์บอลของผู้เล่นในทีมในขณะที่ทำการแข่งขัน ทั้งเทคนิคส่วนบุคคลและกลวิธีความสัมพันธ์ภายในทีม

เทคนิคการเสิร์ฟ หมายถึง การส่งลูกบอลเข้าสู่การเล่น โดยผู้เล่นที่อยู่ในตำแหน่งแดนหลังด้านขวาทำการเสิร์ฟในเขตเสิร์ฟ หลังเส้นสนาม 9 เมตร เสิร์ฟใช้มือหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของแขนตีข้ามตาข่ายเข้าไปในเขตของฝ่ายตรงข้าม ได้แก่ 1. การเสิร์ฟแบบลอย 2. การเสิร์ฟแบบชุก 3. การกระโดดเสิร์ฟ 4. การเสิร์ฟหยอด

เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง หมายถึง การตีลูกบอลโดยใช้มือจับลูกบอลประสานกันให้มือและแขนท่อนล่างชิดขนานกัน ใช้มือหรือแขนเป็นส่วนที่ใช้ตีลูกบอล ได้แก่ 1. การเล่นลูกขนาน 2. การเล่นลูกโค้ง

เทคนิคการเซ็ท หมายถึง การส่งลูกด้วยมือ โดยการใช้นิ้วตีลูกบอลไปยังจุดหมายโดยที่ลูกบอลอยู่เหนือหน้าผากเท่านั้น ได้แก่ 1. การเซ็ทลูกสั้น 2. การเซ็ทลูกระยะกลาง 3. การเซ็ทลูกระยะไกล

เทคนิคการตบ หมายถึง การตีลูกบอลเหนือตาข่ายโดยใช้มือให้พุ่งไปยังแดนของฝ่ายตรงข้าม ได้แก่ 1. ตบลงทำยสนาม 2. ตบลงใกล้เส้น 3 เมตร 3. ตบเปลี่ยนทิศทาง 4. ตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น

เทคนิคการสกัดกั้น หมายถึง การที่ผู้เล่นแดนหน้ายื่นชิดตาข่ายยื่นมือและแขนทั้งสองข้างยกขึ้นเหนือศีรษะและเหนือตาข่าย แขนเหยียดตรงนิ้วแยกออกจากกันและเกร็งเพื่อป้องกันลูกบอลที่ตีมาจากฝ่ายตรงข้ามไม่ให้ข้ามมายังแดนของตน ได้แก่ 1. สกัดกั้นแบบ 1 คน 2. สกัดกั้นแบบ 2 คน 3. สกัดกั้นแบบ 3 คน

เทคนิคการหยอด หมายถึง การเล่นลูกโด่งเบาไปยังพื้นที่ว่างของฝ่ายตรงข้ามโดยการใช้อปลายนิ้วหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของมือ โดยไม่อยู่ในลักษณะการพาบอล (ตามกติกาที่กำหนดไว้) เล่นลูกบอลข้ามมือผู้สกัดกั้นไปในฝ่ายตรงข้าม ได้แก่ 1. การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วผลักลูกบอล 2. การหยอดโดยการตบหยอด

กลวิธีการตั้งรับในขณะที่ทำการรุก หมายถึง การที่ผู้เล่นอื่นเคลื่อนที่ไปยังด้านหลังของผู้เล่นที่ทำการตบหรือหยอดในตำแหน่งที่ถูกทิศทางของวิถีลูกบอล เพื่อคอยตีลูกที่กระดอนกลับมาจากการตบหรือหยอดของทีมเดียวกัน ได้แก่ 1. การตั้งรับขณะทำการตบหน้า 2 คน 2. การตั้งรับขณะทำการตบหน้า 3 คน

กลวิธีการตั้งรับในขณะที่สกัดกั้น หมายถึง การที่ผู้เล่นอื่นเคลื่อนที่ไปยังด้านหลังของผู้ที่สกัดกั้นในตำแหน่งที่ถูกทิศทางของวิถีลูกบอล เพื่อคอยตีลูกที่กระดอนกลับมาจากการสกัดกั้นของผู้ร่วมทีม ได้แก่ 1. การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย 2. การตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย

กลวิธีการตั้งรับเสิร์ฟ หมายถึง รูปแบบลักษณะการยืนของฝ่ายรับเสิร์ฟ เพื่อรับลูกบอลที่เสิร์ฟมาจากฝ่ายตรงข้าม ได้แก่ 1. แบบตัวดับเบิลยู (W) 2. แบบตัวเอ็ม (M) 3. แบบตัวยู (U) 4. แบบตัววี (V)

กลวิธีการรุก หมายถึง ระบบการเล่นที่เริ่มจากการรับลูกบอลในลักษณะต่างๆ เพื่อส่งให้ผู้เล่นตำแหน่งเซต ส่งบอลไปให้ผู้เล่นที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรุกขึ้นนำการตบหรือหยอดต่อไป โดยมีผู้เล่นอื่นเคลื่อนที่เข้าไปรองบอลด้านหลังให้ผู้ทำการรุก

การตบลูกสั้นหรือลูกเร็ว (A) หมายถึง การตบลูกบอลสูงจากขอบข่ายประมาณ หนึ่ง-สองฟุต ด้วยความเร็ว ไกลตัวด้านหน้าตัวเซ็ท ห่างจากตัวเซ็ทประมาณ หนึ่งช่วงแขน

การตบลูกระยะกลาง (B) หมายถึง การตบลูกบอลที่มีความสูงปานกลางซึ่งผู้เซ็ทจะส่ง ลูกบอลไปด้านหน้าสูงประมาณ หนึ่งถึงหนึ่งเมตรครึ่ง ห่างจากตัวเซ็ทประมาณ หนึ่งช่วงแขน

การตบลูกยาว (C) หมายถึง การตบลูกบอลสูงจากตาข่ายมากกว่า หนึ่งเมตรขึ้นไป ไกล กับเสาดตาข่ายไกลตัวผู้เซ็ท

การตบลูกพุ่ง (Z) หมายถึง การตบลูกบอลวิถีเกือบขนานขอบตาข่ายสูงประมาณสองฟุต ด้านหน้าตัวเซ็ท ระยะใกล้เคียงกับการตบลูกยาว ไกลตัวผู้เซ็ท

การตบลูกไหลหลัง (D) หมายถึง การตบลูกบอลโดยกระโดดตบด้วยขาข้างเดียว ด้าน หลังตัวเซ็ท ระยะห่างจากตัวเซ็ทประมาณสองถึงสามช่วงแขน

ผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขัน หมายถึง ผลของการแข่งขันวอลเลย์บอล ตลอดการแข่งขัน ซึ่งประกอบด้วย อันดับที่หนึ่ง (ชนะเลิศ) อันดับที่สอง (รองชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง) อันดับที่สาม (รองชนะเลิศอันดับที่สอง) และอันดับที่สี่

ผลการแข่งขันระหว่างคู่ หมายถึง ผลแพ้ชนะของการแข่งขันระหว่างคู่ที่ทำการแข่งขัน

เทคนิคการเล่นที่เป็นผลสัมฤทธิ์และไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ หมายถึง

เทคนิคการเสิร์ฟที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การเสิร์ฟที่ข้ามตาข่ายและลงในสนามฝั่งตรงข้าม

เทคนิคการเสิร์ฟที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การเสิร์ฟที่ไม่ข้ามตาข่ายและไม่ลงในสนามฝั่งตรงข้าม

เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การเล่นลูกสองมือล่างที่ส่งลูกบอลให้อยู่ในระยะและทิศทางที่เพื่อนร่วมทีมสามารถเล่นลูกต่อได้ตามแบบแผนที่กำหนดไว้ได้

เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การเล่นลูกสองมือล่างที่ไม่สามารถส่งลูกบอลให้อยู่ในระยะและทิศทางที่เพื่อนร่วมทีมสามารถเล่นลูกต่อได้ตามแบบแผนที่กำหนดไว้ได้

เทคนิคการเซ็ทตั้งลูกที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การเซ็ทลูกที่อยู่ในระยะและทิศทางที่เพื่อนร่วมทีมสามารถเล่นลูกต่อได้ตามแบบแผนที่กำหนดไว้ได้

เทคนิคการเซ็ทตั้งลูกที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การเซ็ทลูกที่ไม่อยู่ในระยะและทิศทางที่เพื่อนร่วมทีมสามารถเล่นลูกต่อได้ตามแบบแผนที่กำหนดไว้ได้

เทคนิคการตบที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การตบลูกบอลที่ข้ามตาข่ายแล้วลงไปบนสนามของฝั่งตรงข้ามหรือสัมผัสผู้สกัดกั้นข้ามไปในฝั่งตรงข้ามหรือออกนอกสนาม

เทคนิคการตบที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การตบลูกบอลที่ไม่ข้ามตาข่ายหรือสัมผัสผู้สกัดกั้นแล้วลงไปบนสนามของฝั่งตนเองหรือตบลูกออกนอกสนาม

เทคนิคการสกัดกั้นที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การสกัดกั้นการตบหรือหยอดให้ลงไปในสนามของผู้ทำการตบหรือหยอด หรือสกัดกั้นโดยสัมผัสบอลข้ามมา แต่ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันสามารถเล่นลูกต่อได้

เทคนิค การสกัดกั้นที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การสกัดกั้นการตบหรือหยอดลงไปบนสนามของฝั่งตนเองอย่างรวดเร็ว โดยผู้เล่นอื่นไม่สามารถเล่นต่อได้ หรือสกัดกั้นโดยสัมผัสบอลออกนอกสนาม

เทคนิคการหยอดที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การหยอดลูกข้ามตาข่ายและข้ามผู้สกัดกั้นลงไปยังบริเวณสนามของฝ่ายตรงข้าม

เทคนิคการหยอดที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การหยอดที่ไม่ลูกข้ามตาข่ายและข้ามผู้สกัดกั้นลงไปยังบริเวณสนามของฝ่ายตรงข้าม หรือหยอดลูกออกนอกสนาม

กลวิธีการเล่นเป็นทีมที่เป็นผลสัมฤทธิ์และไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ หมายถึง

กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คนที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การตั้งรับที่สามารถรับลูกบอลที่กระดอนย้อนกลับมาจากการทำการตบของฝ่ายเดียวกัน ที่ถูกสกัดกั้น โดยสามารถสัมผัสลูกบอลได้ถึงแม้ว่าผู้เล่นอื่นจะไม่สามารถเล่นต่อได้ แต่ถือว่าการเคลื่อนที่เข้าสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมของทีมถูกต้อง

กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คนที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การตั้งรับที่ไม่สามารถรับลูกบอลที่กระดอนย้อนกลับมาจากการทำการตบของฝ่ายเดียวกันที่ถูกสกัดกั้นได้ โดยไม่สามารถสัมผัสลูกบอลได้ ถือว่าการเคลื่อนที่เข้าสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมของทีมไม่ถูกต้อง

กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คนที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การตั้งรับที่สามารถรับลูกบอลที่กระดอนย้อนกลับมาจากการทำการตบของฝ่ายเดียวกันที่ถูกสกัดกั้น โดยสามารถสัมผัสลูกบอลได้ถึงแม้ว่าผู้เล่นอื่นจะไม่สามารถเล่นต่อได้ แต่ถือว่าการเคลื่อนที่เข้าสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมของทีมถูกต้อง

กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คนที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การตั้งรับที่ไม่สามารถรับลูกบอลที่กระดอนย้อนกลับมาจากการทำการตบของฝ่ายเดียวกันที่ถูกสกัดกั้นได้ โดยไม่สามารถสัมผัสลูกบอลได้ ถือว่าเคลื่อนที่เข้าสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมของทีมไม่ถูกต้อง

กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่ายที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การตั้งรับที่ผ่านการสกัดกั้นมาจากริมตาข่าย แล้วผู้เล่นสามารถรับลูกบอลโดยการสัมผัสบอลได้ ถึงแม้ว่าผู้เล่นอื่นจะเล่นต่อไม่ได้ ถือว่ามีการเคลื่อนที่เข้าสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมของทีมถูกต้อง

กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่ายที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การตั้งรับที่ผ่านการสกัดกั้นมาจากริมตาข่าย ผู้เล่นไม่สามารถรับลูกบอลโดยการสัมผัสบอลได้ ถือว่ามีการเคลื่อนที่เข้าสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมของทีมไม่ถูกต้อง

กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การตั้งรับที่ผ่านการสกัดกั้นมาจากกลางตาข่าย แล้วผู้เล่นสามารถรับลูกบอลโดยการสัมผัสบอลได้ ถึงแม้ว่าผู้เล่นอื่นจะเล่นต่อไม่ได้ ถือว่ามีการเคลื่อนที่เข้าสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมของทีมถูกต้อง

กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การตั้งรับที่ผ่านการสกัดกั้นมาจากกลางตาข่าย แล้วผู้เล่นไม่สามารถรับลูกบอลโดยการสัมผัสบอลได้ ถือว่ามีการเคลื่อนที่เข้าสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมของทีมไม่ถูกต้อง การตั้งรับลูกเสิร์ฟที่สัมฤทธิ์ผล คือ การตั้งรับแล้วสามารถส่งลูกบอลเข้าไปในจุดตามแบบแผนของการตั้งรับที่ต้องการได้

กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การตั้งรับแล้วไม่สามารถส่งลูกบอลเข้าไปในจุดตามแบบแผนของการตั้งรับที่ต้องการได้

กลวิธีการรุกในขณะผู้ตบหน้า 2 คนที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การที่ผู้เล่นที่ทำหน้าที่ในการตบหน้า 2 คน เคลื่อนที่เล่นตามแบบแผนการเล่น และสามารถเล่นลูกข้ามตาข่าย โดยลงไปในสนามของฝั่งตรงข้าม หรือสัมผัสผู้สกัดกั้นออกนอกสนาม

กลวิธีการรุกในขณะผู้ตบหน้า 2 คนที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การที่ผู้เล่นที่ทำหน้าที่ในการตบหน้า 2 คนเคลื่อนที่เล่นตามแบบแผนการเล่น และไม่สามารถเล่นลูกข้ามตาข่ายได้ หรือทำการตบออกนอกสนาม

กลวิธีการรุกในขณะผู้ตบหน้า 3 คนที่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การที่ผู้เล่นที่ทำหน้าที่ในการตบหน้า 3 คน เคลื่อนที่เล่นตามแบบแผนการเล่น และสามารถเล่นลูกข้ามตาข่าย โดยลงไปในสนามของฝั่งตรงข้าม หรือสัมผัสผู้สกัดกั้นออกนอกสนาม

กลวิธีการรุกในขณะผู้ตบหน้า 3 คนที่ไม่เป็นผลสัมฤทธิ์ คือ การที่ผู้เล่นที่ทำหน้าที่ในการตบหน้า 3 คนเคลื่อนที่เล่นตามแบบแผนการเล่น และไม่สามารถเล่นลูกข้ามตาข่ายได้ หรือทำการตบออกนอกสนาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบเทคนิคและกลวิธีที่นิยมเล่นในปัจจุบันและใช้ได้ประสบผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ฝึกสอนวอลเลย์บอลนำไปประยุกต์ใช้และปรับปรุงทีมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบการเล่น และค้นคว้ากลวิธีของการเล่น ให้ขึ้นสู่ขั้นยอดต่อไป
4. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูพลศึกษาสามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเทคนิคและกลวิธีการเล่นที่มีประสิทธิภาพให้เหมาะสมตามข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยนี้
5. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเทคนิคและกลวิธีของการแข่งขันในกีฬาประเภทอื่น ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นวอลเลย์บอล พอสรุปเป็นหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

1. เทคนิคและกลวิธีการเล่นวอลเลย์บอล ได้แก่
 - 1.1 เทคนิคการเสิร์ฟ
 - 1.2 เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง
 - 1.3 เทคนิคการเซ็ท
 - 1.4 เทคนิคการตบ
 - 1.5 เทคนิคการสกัดกั้น
 - 1.6 เทคนิคการหยอด
 - 1.7 กลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบ
 - 1.8 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้น
 - 1.9 กลวิธีการรับลูกเสิร์ฟ
 - 1.10 กลวิธีรูปแบบการรุก
2. งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง
3. งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

1. เทคนิคและกลวิธีการเล่นวอลเลย์บอล

การเสิร์ฟ

ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า ลูกแรกในการเล่นวอลเลย์บอลคือการเสิร์ฟในระยะแรก การเสิร์ฟเป็นเพียงการตีลูกวอลเลย์บอลพอด้านไปเท่านั้น ในระยะหลังได้พัฒนาการเสิร์ฟมาเป็นอาวุธที่สำคัญในการรุก

แบบของการเสิร์ฟที่สำคัญคือ

1. การเสิร์ฟมือล่าง (The Underarm Service)
2. การเสิร์ฟฮุค (The Hook Service)

3. การเสิร์ฟฟลอตติง (The Floating Service) จากด้านข้างและด้านหน้า

วิโรจน์ มุฑุกันต์ (2535) กล่าวว่า การเสิร์ฟเป็นวิธีการรุกเพื่อทำคะแนนวิธีหนึ่งของทักษะการรุก ถ้าเสิร์ฟมีประสิทธิภาพจะทำให้เกมการเล่นเหนือกว่าคู่ต่อสู้ การเสิร์ฟทุกครั้งจึงต้อง มีความแม่นยำ รุนแรง และสามารถบังคับลูกวอลเลย์บอลให้ตก ณ จุดต้องการได้ การเสิร์ฟที่นิยมใช้กันมีอยู่ 4 วิธี ด้วยกัน คือ

1. การเสิร์ฟแบบมือล่างด้านหน้า เป็นการเสิร์ฟที่ง่าย ความผิดพลาดมีน้อย เสิร์ฟได้แม่นยำแต่ไม่มีความรุนแรง

2. การเสิร์ฟแบบมือล่างด้านข้าง เป็นการเสิร์ฟที่ใช้แรงน้อย โดยหันไหล่เข้าหาตาข่าย สามารถบังคับลูกวอลเลย์บอลได้ง่าย

3. การเสิร์ฟแบบมือบนด้านหน้า เป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่งทำให้ลูกวอลเลย์บอลเคลื่อนที่ไปได้เร็วและแม่นยำ ลักษณะการเสิร์ฟจะเป็นการเสิร์ฟด้านหน้าจากการโยนลูกวอลเลย์บอลขึ้นเหนือศีรษะ ใช้ฝ่ามือหรือกำมัดตีลูกวอลเลย์บอลให้ลอยข้ามตาข่าย

4. การเสิร์ฟแบบมือบนด้านข้าง จะทำให้ลูกวอลเลย์บอลพุ่งไปเร็วและแรงไม่ค่อยโด่ง ทำให้ลูกวอลเลย์บอลตกพื้นเร็วขึ้น ทำให้ฝ่ายตรงข้ามยากต่อการรับลูก แต่การเสิร์ฟวิธีนี้ต้องออกแรงมาก ถ้าไม่ได้รับการฝึกอย่างดีจะทำให้เกิดการผิดพลาดได้ง่าย

การเสิร์ฟวอลเลย์บอลโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ การเสิร์ฟลูกมือบนและการเสิร์ฟลูกมือล่าง อูทัย สงวนพงศ์ (2531) ได้แบ่งชนิดของการเสิร์ฟไว้ คือ

1. การเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบ่งออกเป็น ดังนี้

1.1 การเสิร์ฟลูกมือบนด้านหน้า เป็นลักษณะการเสิร์ฟลูกจากการโยนลูกบอลขึ้นเหนือศีรษะ ผู้เสิร์ฟใช้ฝ่ามือ หรือกำมัดตีกระทบด้านหลังของลูกบอลให้ลอยข้ามตาข่ายไป

1.2 การเสิร์ฟลูกมือบนด้านข้างลำตัวเข้าหาตาข่าย เป็นวิธีการเสิร์ฟอีกแบบหนึ่ง ลูกบอลที่เสิร์ฟข้ามตาข่ายไปจะมีความแรง และไม่โด่ง ทำให้ลูกตกเร็วขึ้น บางครั้งลูกบอลจะหมุนและเปลี่ยนทิศทางกลางอากาศ ทำให้ฝ่ายตรงข้ามรับลูกเสิร์ฟแบบนี้ได้ยาก แต่การเสิร์ฟลูกนี้ต้องอาศัยแรงมาก ดังนั้นผู้เล่นมีแรงไม่เพียงพอ หรือฝึกซ้อมไม่เพียงพอ มักจะทำเสิร์ฟพลาดได้ง่าย

1.3 การเสิร์ฟลูกหมุน เป็นลักษณะการเสิร์ฟลูกมือบนด้านหน้าอีกแบบหนึ่ง โดยทั่วไปการเสิร์ฟลูกมือบนด้านหน้าขณะที่ผู้เสิร์ฟตีลูกบอล ส่วนของฝ่ามือที่กระทบลูกจะสัมผัสตรงกึ่งกลางด้านหลังของลูกบอล ลูกบอลจึงไม่หมุน หรือหมุนไปในอากาศเพียงเล็กน้อย แต่การเสิร์ฟลูกหมุนนี้ มีลักษณะพิเศษแตกต่างกับการเสิร์ฟลูกมือบนด้านหน้า คือ ตำแหน่งการยืนของผู้เสิร์ฟ และจุดที่มีมือ

กระทบลูกบอลจึงทำให้ลูกบอลเคลื่อนที่หมุนไปในอากาศได้ 4 ลักษณะ คือ ลูกบอลหมุนลง หมุนขึ้น หมุนซ้าย และหมุนขวา

1.4 การเสิร์ฟลูกสายกลางอากาศ ปัจจุบันนิยมใช้เสิร์ฟมาก โดยเฉพาะทีมหญิง เพราะสามารถทำให้เส้นทางของลูกบอลเกิดการส่าย และเปลี่ยนทิศทางการกลางอากาศเกิดการลงตาผู้รับ จึงคาดคะเนทิศทางการตกของลูกได้ยาก และมักจะรับลูกลอยโด่ง บางครั้ง เมื่อลูกบอลสัมผัสมือผู้รับก็กระดอนออกข้างสนามไป การเสิร์ฟลูกสายกลางอากาศนี้ ผู้เสิร์ฟจะหันหน้า หรือหันด้านข้างเข้าหาตาข่ายก็ได้

2. การเสิร์ฟวอลเลย์บอลลูกมือล่างแบ่งออกเป็น ดังนี้

2.1 การเสิร์ฟลูกมือล่างธรรมดา เป็นท่าเสิร์ฟที่ง่ายต่อการฝึก ความผิดพลาดในการเสิร์ฟมีน้อย ใช้แรงในการเสิร์ฟน้อย เสิร์ฟได้แม่นยำ แต่ความเร็วในการเสิร์ฟต่ำ จึงเป็นลูกเสิร์ฟที่ผู้เล่นทุกคนควรเสิร์ฟน้อย เสิร์ฟได้แม่นยำ แต่ความเร็วในการเสิร์ฟต่ำ จึงเป็นลูกเสิร์ฟที่ผู้เล่นทุกคนควรเสิร์ฟให้ได้ก่อนการเสิร์ฟด้วยวิธีอื่น

2.2 การเสิร์ฟลูกโด่งสูง จุดเด่นของการเสิร์ฟลูกโด่งสูงนี้อยู่ที่เส้นทางของลูกบอลเคลื่อนที่ไปมีความโค้งสูงมาก แรงหมุนของลูกมีมาก ลูกบอลตกเร็ว มักใช้เสิร์ฟกับสนามกลางแจ้งที่มีกลางแดดจ้า หรือในโรงยิมเนเซียมที่มีหลังคาสูง ๆ

ส. อนามิส (2526) กล่าวว่าไว้ว่า การเสิร์ฟลูกเป็นโอกาสรุกของนักวอลเลย์บอล หากผู้เสิร์ฟเสิร์ฟลูกได้ดีก็จะได้คะแนน ซึ่งเป็นการทำลายกำลังใจของฝ่ายตรงข้ามในการเปิดฉาก การเสิร์ฟลูกเป็นทักษะเฉพาะตัวที่มีความสำคัญต่อการแข่งขัน วิธีเสิร์ฟลูกมีหลายวิธีด้วยกัน

1. การเสิร์ฟลูกมือล่าง (Underhand Serve) ด้านตรง
2. การเสิร์ฟลูกมือบน (Overhand Serve) ด้านตรง การเสิร์ฟลูกมือบนนี้มีทั้งเป็น ลูกแรง ลูกเบา ลูกหมุนข้าง และลูกลอย
3. การเสิร์ฟลูกมือล่างด้านเฉียง การเสิร์ฟลูกแบบนี้มีทั้งเป็นลูกโด่งที่หมุน และลูกแรง
4. การเสิร์ฟลูกมือบนด้านเฉียง การเสิร์ฟลูกแบบนี้มีทั้งเป็นลูกลอย ลูกลอยซ้าย ลูกลอยขวา ลูกลอยล่าง และลูกลอยบน

พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529) กล่าวว่า ทีมที่ได้เสิร์ฟเป็นฝ่ายที่จะทำคะแนนของเกม ด้วยเหตุผลนี้เองการเสิร์ฟจึงเป็นทักษะของการเล่นในการรุกอย่างหนึ่ง การเสิร์ฟที่ดีจึงเป็นการเล่นที่ได้เปรียบฝ่ายตรงข้าม

แบบของการเสิร์ฟ

- 1.เสิร์ฟแบบมือล่าง เป็นเทคนิคการเสิร์ฟที่ง่ายที่สุด เหมาะสำหรับผู้เล่นที่เริ่มหัดใหม่และผู้หญิง
- 2.เสิร์ฟแบบมือบน การเสิร์ฟแบบนี้ทำให้ผู้รับรับได้ยากกว่าการเสิร์ฟลูกมือล่างธรรมดา เป็นการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอลเหนือศีรษะ มีความแม่นยำของตำแหน่งที่เรามุ่งที่จะเสิร์ฟ
- 3.เสิร์ฟแบบสุคหรือแบบวินมิล ผู้เล่นต้องมีสมรรถภาพ กลไกของความแข็งแรงกับความแคล่วคล่องว่องไวเป็นอย่างดี การเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอลลักษณะนี้มักจะทำให้ลูกวอลเลย์บอลหมุนเหมาะสำหรับผู้เล่นที่มีลักษณะสูงใหญ่
- 4.เสิร์ฟแบบลอยบอล แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ
 - ก. แบบเสิร์ฟลอยบอลตรงหน้า (แบบอเมริกา)
 - ข. แบบเสิร์ฟลอยบอลด้านข้าง (แบบญี่ปุ่น)
 ทักษะการเสิร์ฟ 2 แบบนี้ ลักษณะสำคัญคือ การเสิร์ฟที่ทำให้ลูกวอลเลย์บอลไม่หมุน เพราะมีการเบี่ยงเบนทิศทางการไหลผ่านของอากาศต่อลูกวอลเลย์บอลแตกต่างกัน ซึ่งทำให้ความกดดันของอากาศที่ไหลผ่านผิวของลูกวอลเลย์บอลแตกต่างกัน ทำให้การรับเพื่อโต้ตอบยากมากขึ้น
- 5.เสิร์ฟแบบกระโดดตบ ทำให้สามารถลอยตัวเข้าไปในสนามได้ แต่คนเสิร์ฟจะต้องโยนลูกวอลเลย์บอลให้สูง และใช้แรงมากในการกระโดดให้สูงที่สุด เหมือนกับกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล มักจะมีความผิดพลาดสูง

เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง

ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า การรับลูกเสิร์ฟเป็นลักษณะที่สำคัญมาก เพราะลูกเสิร์ฟในปัจจุบันมีความเร็วและรุนแรงมาก การรับลูกเสิร์ฟจึงเป็นจุดสำคัญจุดหนึ่ง และการเล่นลูกสองมือล่างเป็นทักษะอย่างเดียวที่จะใช้รับลูกเสิร์ฟได้ ผู้รับต้องดูออกว่าผู้เสิร์ฟจะเสิร์ฟมาในลักษณะใด ต้องเข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่ของลูก มีการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วในการเล่นลูกเพื่อนำลูกมาเป็นฝ่ายรุกหน้าตาข่าย

กรมพลศึกษา (2533) กล่าวว่า การเล่นลูกสองมือล่างเป็นวิธีการเล่นโดยใช้แขนท่อนล่างตีลูกวอลเลย์บอลไปยังตำแหน่งที่ต้องการ การเล่นลูกสองมือล่างเป็นปัจจัยสำคัญในการเล่นวอลเลย์บอลอีกอย่างหนึ่ง เพราะพื้นฐานการเล่นที่มิดีนั้นผู้เล่นจะต้องเล่นลูกสองมือล่างได้ดีก่อน เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง มีลักษณะ ดังนี้

1. การเล่นเกมสองมือล่าง ใช้ในการเล่นทั่ว ๆ ไป ซึ่งผู้เล่นสามารถส่งลูกวอลเลย์บอลไปยังทิศทางที่ต้องการได้ง่าย

2. การเล่นเกมสองมือล่างไปข้างหลัง ในขณะที่ผู้เล่นต้องการเล่นเกม เพื่อส่งกลับไปด้านหลังนั้น จะต้องเคลื่อนที่ไปให้เร็วและย่อเข่าลงให้ต่ำพร้อมกับยกแขนให้สูงขึ้น

3. การเล่นเกมสองมือล่าง ในกรณีลูกอยู่ห่างตัวทางด้านข้าง ผู้เล่นต้องพยายามก้าวเท้าไปทางด้านข้างที่ลูกวอลเลย์บอลจะตก เพื่อรับลูกวอลเลย์บอล

4. การเล่นเกมสองมือล่าง ด้านข้างที่ลูกวอลเลย์บอลอยู่ห่างมาก ต้องก้าวเท้าด้านที่ลูกวอลเลย์บอลจะตกออกไปให้กว้าง ย่อเข้าให้ต่ำ เมื่อรับลูกวอลเลย์บอล แล้วทิ้งน้ำหนักตัวลงที่เท้าด้านข้างพร้อมกับกลิ้งตัวตามทิศทางของแรง

5. การเล่นเกมสองมือล่างด้านหน้า เมื่อลูกวอลเลย์บอลอยู่ห่างตัวมากด้านหน้า ผู้เล่นจะต้องสามารถพุ่งไปรับก่อนที่ลูกวอลเลย์บอลจะตกพื้น

6. การเล่นเกมมือเดียว ใช้ในขณะที่ลูกวอลเลย์บอลที่อยู่ไกลมาก ผู้เล่นสามารถพุ่งรับด้านมือเดียว

วิโรจน์ มุทกันต์ (2535) กล่าวว่า การเล่นเกมสองมือล่าง เป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเล่นทีม ซึ่งใช้ในการรับลูกเสิร์ฟและลูกตบจากฝ่ายตรงข้าม โดยเฉพาะผู้เล่นเป็นตัวสตอปเปอร์ (Stopper) คือ คนที่รับลูกวอลเลย์บอลตอนแรกจากฝ่ายตรงข้าม ซึ่งจะต้องมีความชำนาญและแม่นยำ แต่เนื่องจากทิศทางและความเร็วของลูกบอลที่ลอยมา จะมีลักษณะแตกต่างกัน การเล่นเกมสองมือล่าง จึงต้องอาศัยทักษะหลาย ๆ รูปแบบ ดังต่อไปนี้

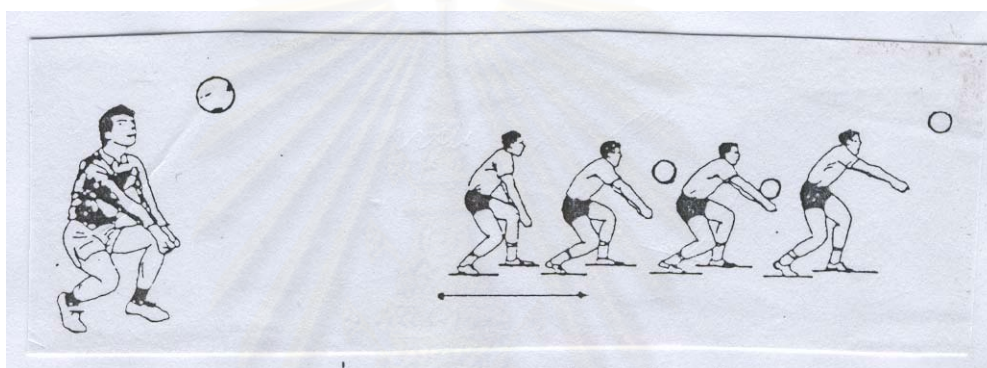
1. การเล่นเกมสองมือล่าง เป็นพื้นฐานของการเล่นเกมสองมือล่างรูปแบบอื่น ๆ ลักษณะท่าทาง เท้าทั้งสองห่างกันเท้าช่วงไหล่ ย่อเข้าเล็กน้อย ใช้แขนท่อนล่างตีลูกวอลเลย์บอล

2. การเล่นเกมสองมือล่างด้านข้างตัว นับว่ามีความจำเป็นในการเล่นเพราะทิศทางที่ลูกวอลเลย์บอลลอยมาไม่แน่นอน อาจจะมาทางด้านหน้า ด้านข้างซ้ายหรือขวา จุดตกอาจจะต่ำหรือสูง ระยะอาจจะใกล้หรือไกลตัว ซึ่งผู้เล่นจะต้องฝึกการเคลื่อนที่เข้าเล่นลูกวอลเลย์บอลในลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวให้รวดเร็วและถูกต้อง

3. การเล่นเกมสองมือล่าง กลับหลัง ส่วนมากจะใช้ในกรณีฝ่ายเดียวกันเล่นพลาต หรือการเล่นจังหวะ 3 ข้ามตาข่าย การเคลื่อนที่เข้าหาลูกวอลเลย์บอลต้องเร็ว โดยเฉพาะหันหลังให้ตาข่าย ลักษณะของลูกวอลเลย์บอลที่ลอยข้ามตาข่ายจะมีวิถีโค้งสูงกว่าการเล่นลูกสองมือล่างด้านหน้า

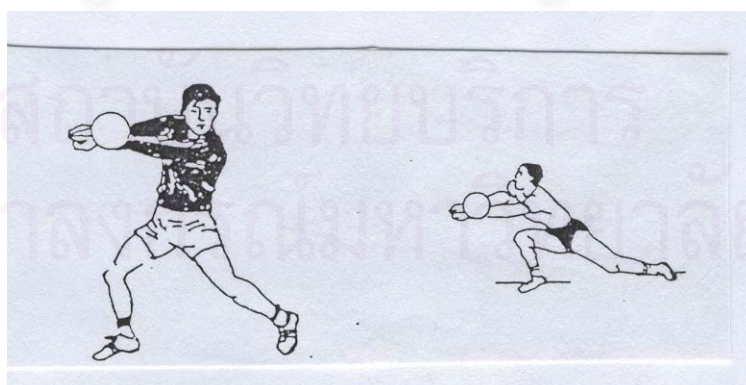
4. การเล่นเกมด้วยแขนเดียว ในบางโอกาสการเล่นวอลเลย์บอล นักกีฬาต้องใช้ทักษะการเล่นลูกด้วยแขนเดียว เช่น ลูกตกห่างตัว ลูกมาระดับต่ำ ลักษณะการเล่นลูกด้วยแขนเดียวอาจจะเป็นด้านหน้าหรือด้านข้างลำตัว ซึ่งขึ้นอยู่กับทิศทางของลูกวอลเลย์บอลที่ลอยมา

อุทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า เล่นลูกสองมือล่างเป็นเทคนิคพื้นฐานที่สำคัญมากของการเล่นวอลเลย์บอล การเล่นลูกสองมือล่างได้ดีและแม่นยำยังเป็นปัจจัยสำคัญของการเซ็ทอีกด้วย เนื่องจากลักษณะทิศทาง ความเร็วและวิถีของลูกวอลเลย์บอลที่พุ่งมาไม่เหมือนกัน การเล่นลูกสองมือล่าง จึงมีหลายวิธี เช่นการเล่นลูกสองมือล่างด้านหน้า ด้านข้าง กลับหลัง การเล่นลูกด้วยมือเดียว การพุ่งเล่นลูก

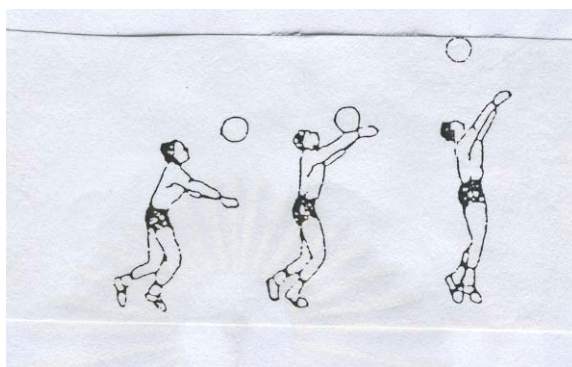
รูปภาพที่ 1 การเล่นลูกสองมือล่างด้านหน้า

1. การเล่นลูกสองมือล่าง เนื่องจากการหันหน้าตรงจึงรับลูกบอลได้ง่าย ในระหว่างแข่งขัน บางครั้งไม่สามารถเซ็ทได้ ก็ต้องใช้การเล่นลูกสองมือล่างตั้งลูกแทนด้วย

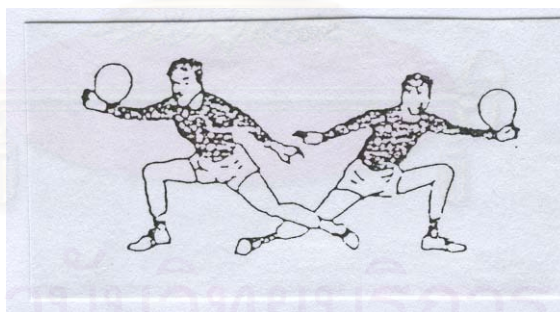
รูปภาพที่ 2 การเล่นลูกสองมือล่างด้านข้าง

2. การเล่นเกมสองมือล่างด้านข้าง กรณีลูกสูงก้าวไปไม่มาก แต่ถ้าลูกบอลต่ำต้องย่อเข่าลงมาก ๆ และก้าวเท้าสุดท้ายยาว ๆ ส่วนมากการเล่นลูกสองมือล่างแบบนี้จะรับลูกตกที่เร็ว

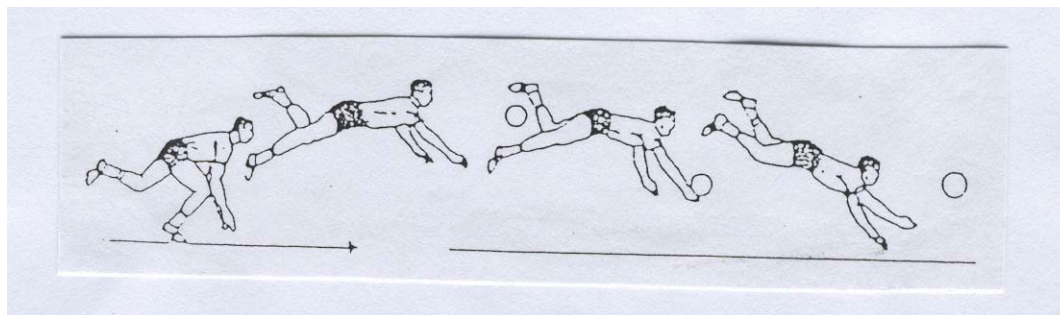
รูปภาพที่ 3 การเล่นเกมสองมือล่างกลับหลัง

3. การเล่นเกมสองมือล่าง ต้องคำนวณระยะห่างให้ดีเพราะการเล่นลูกสองมือล่างกลับหลังจะหันหลังให้ทิศทางที่จะส่งลูกวอลเลย์บอล หากเล่นเบา ก็จะไม่ข้ามตาข่าย หากเล่นแรง ก็จะออกหลัง จุดตีลูกวอลเลย์บอลจะสูงกว่าเล่นลูกด้านหน้า ต้องเงยหน้าแล้วเหวี่ยงแขนขึ้นไปข้างหลัง โดยทั่วไปเมื่อจุดตีสูง ลูกวอลเลย์บอลที่ตีออกไปจะมีความโค้งน้อย แต่ถ้าจุดตีต่ำจะมีความโค้งมาก

รูปภาพที่ 4 การเล่นเกมสองมือล่างแขนเดียว

4. การเล่นเกมด้วยแขนเดียว มักใช้กับลูกวอลเลย์บอลที่ต่ำมาก มีความเร็วสูง ระยะห่างจากตัวมาก มักใช้ผสมกับการกลิ้งตัว พุ่งหมอบหรือกระโดดพุ่งรับด้วย

รูปภาพที่ 5 การฟุ้งตัวเล่นลูก

5. การฟุ้งเล่นลูก มีหลายลักษณะขึ้นอยู่กับสภาพสนามและความชำนาญของผู้เล่นแต่ละคน ถ้าเป็นสนามพื้นปูน การฟุ้งจะไม่ค่อยใช้เพราะเกิดการบาดเจ็บง่าย แต่ถ้าเป็นสนามพื้นไม้ขัด จะใช้มากโดยเฉพาะในการเล่นระดับสูง ลักษณะการฟุ้งแบบต่าง ๆ เช่น ฟุ้งหมอบด้วยสองมือ ฟุ้งหมอบด้วยมือเดียว กระโดดฟุ้งเล่นลูกแล้วม้วนตัว

เทคนิคการเซ็ท

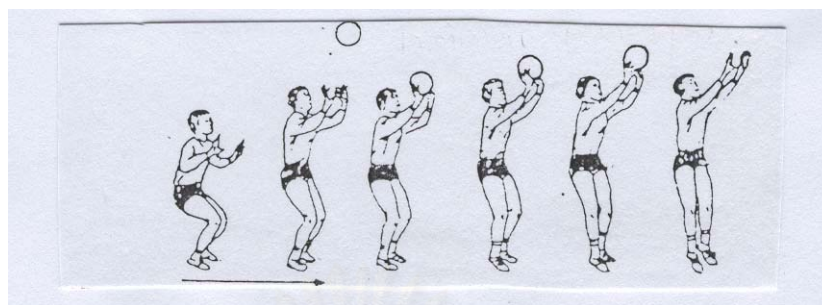
ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า ความมุ่งหมายของการเซ็ท เพื่อจะนำลูกวอลเลย์บอลไปสู่การรุกของการเล่นต่อไป ซึ่งเกมของการรุกจะได้ผลดีแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับความแน่นอนของการเซ็ท คนเซ็ทต้องเป็นคนที่เซ็ทได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ จะเซ็ทไปให้ผู้ตบที่ใดก็ได้ในสนาม เขาต้องมีความประณีต และเซ็ทลักษณะใดก็ได้ ซึ่งจะทำให้ได้ก็ต้องผ่านการฝึกมาอย่างดี

แบบของการเซ็ทแบ่งออกได้เป็น

1. การเซ็ทด้านหน้า
2. การเซ็ทเหนือศีรษะ
3. การกระโดดเซ็ท

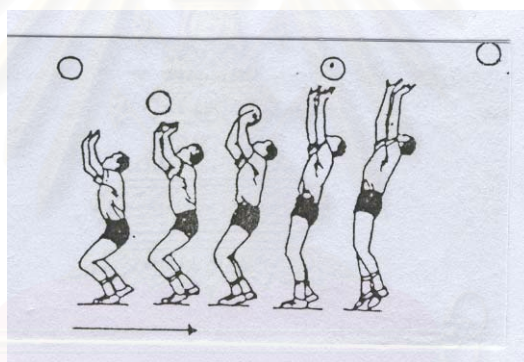
การเซ็ทต้องเป็นไปอย่างประณีต นุ่มนวลในระยะทางความสูงที่สูงมากปานกลาง และสั้น การเซ็ทจะไปด้านหลังหรือหน้าก็ได้ ลักษณะต่าง ๆ จะใช้แบบไหนก็ขึ้นอยู่กับเกมการเล่นนั้น ๆ ซึ่งต้องเลือกใช้อย่างเหมาะสม

อุทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า การเซ็ทเป็นเทคนิคในการสร้างเกมรุก ในทีมหนึ่ง ๆ จะมีมือเซ็ทที่ดีที่สุดเพียง 1 หรือ 2 คน จึงเป็นคนสำคัญในการสร้างเกมรุกหรือเป็นหัวใจของทีมทีเดียว การเซ็ทมีหลายลักษณะดังนี้

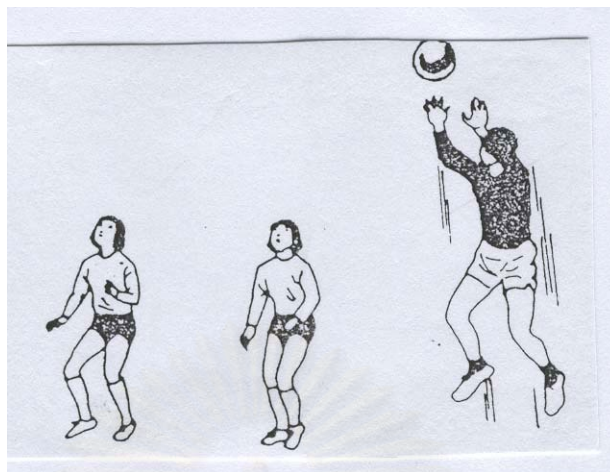
รูปภาพที่ 6 การเซ็ทไปด้านหน้า

1. การเซ็ทไปด้านหน้า เป็นการเซ็ทที่ง่ายที่สุดและเป็นพื้นฐานของการเซ็ท เท้าแยกห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ ย่อเข่า โนมัดตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย ยกมือทั้งสองขึ้นกางนิ้วออกอยู่ตรงหน้าผาก อาศัยแรงส่งจากนิ้วมือ ข้อมือ แขน และขา

รูปภาพที่ 7 การเซ็ทไปด้านหลัง

2. การเซ็ทไปด้านหลัง ทิศทางของลูกวอลเลย์บอลจะไปทางด้านข้างหลัง ต้องเคลื่อนที่ไปให้ได้ลูกวอลเลย์บอล ยกมือทั้งสองข้างขึ้นเหนือศีรษะ หายฝ่ามือ เงยหน้าขึ้น เซ็ทลูกวอลเลย์บอลเมื่อลูกวอลเลย์บอลอยู่เหนือศีรษะ

รูปภาพที่ 8 การกระโดดเซ็ท

3. การกระโดดเซ็ท สามารถเซ็ทไปด้านหน้า ด้านหลัง ด้านข้าง เมื่อกระโดดถึงจุดสูงสุด ให้เหยียดแขนขึ้นเซ็ทลูกวอลเลย์บอล เนื่องจากเป็นการเซ็ทลูกวอลเลย์บอลขณะลอยตัว จึงต้องอาศัยแรงจากแขนและข้อมือเป็นหลัก

พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529) กล่าวว่า รูปแบบของการเซ็ทมีดังนี้

1. เซ็ทสูง (High Set) เป็นการเซ็ทให้ผู้เล่นทางปีกขวาและซ้าย ปกติจะเซ็ทสูงประมาณ 4 ถึง 5 เมตร และตั้งลูกบอลห่างจากตาข่าย 45 - 90 เซนติเมตร

2. เซ็ทเหนือศีรษะ (Overhead Set) จะเซ็ทขึ้นในแนวตั้ง เมื่อมือเซ็ทเซ็ทแล้ว จะต้องขยับออกเพื่อให้ผู้ตบเข้าตบได้ ควรระวังไม่เซ็ทลูกบอลลอยโด่งไปข้างหน้าเพราะจะทำให้ผู้ตบหลงทางได้

3. เซ็ทสั้น (Short Set) เป็นการเซ็ทเหนือตาข่ายอย่างรวดเร็ว ลูกวอลเลย์บอลจะสูงไม่เกิน 1 เมตรเหนือตาข่าย ผู้เซ็ทกับผู้ตบจะต้องสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี

4. เซ็ทพุ่งขนาน (Parallel Set) เพื่อเป็นการลดเวลาการเคลื่อนที่ของลูกวอลเลย์บอลให้เร็วขึ้น ให้เซ็ทพุ่งไปยังตำแหน่งปีกอย่างรวดเร็ว ลูกวอลเลย์บอลจะสูงเหนือตาข่ายประมาณ 2 ฟุต

5. กระโดดเซ็ท (Jump Set) การกระโดดตั้งลูกบอลเพื่อให้การตั้งลูกบอลเร็วขึ้นเป็นการเปิดเกมรุกมิให้ฝ่ายตรงข้ามตั้งตัวหรือทำการป้องกันได้

วิโรจน์ มุกกันต์ (2535) กล่าวว่า การเซ็ทมีลักษณะหลายแบบ แต่ละแบบก็มีลักษณะและวิธีการใหม่ ๆ แตกต่างกันไป ทั้งนี้เพื่อจุดมุ่งหมายให้การตบได้ผลที่สุด จึงเกิดเทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ ขึ้น พอสรุปได้ดังนี้

1. การเซ็ทสูง
2. การเซ็ทไปข้างหลัง

3. การเซ็ทด้วยวิธีการเล่นลูกสองมือล่าง
4. การเซ็ทแบบ "แจแปนนิสเซ็ท"
5. การเซ็ทต่ำ
6. การกระโดดเซ็ท
7. การกระโดดเซ็ทมือเดียว
8. การเซ็ทหยอด

เทคนิคการตบ

ฟอง เกิดแก้ว (2532) กล่าวว่า การตบเป็นทักษะที่น่าตื่นเต้นและน่าดูที่สุดในกีฬาวอลเลย์บอล ลูกตบมักจะเป็นลูกที่สามารถทำคะแนนได้ดีขาดกว่าลูกอื่น ๆ ผู้เล่นที่มีความสามารถในการกระโดดย่อมได้เปรียบได้ประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตามความสามารถในการกระโดดอย่างเดียวไม่พอ ผู้เล่นต้องรู้จักจังหวะในการกระโดด และการตบอย่างแม่นยำ ผู้เล่นต้องใช้ความเร็วและความไวของสายตา

พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529) กล่าวว่า การตบเป็นทักษะการรุกที่ผู้เล่นต้องกระโดดให้สูงเหนือตาข่าย และตีลูกวอลเลย์บอลอย่างแรง เพื่อให้ลงบนพื้นสนามของฝ่ายตรงข้าม มีผู้ได้ศึกษาว่าความเร็วของลูกวอลเลย์บอลเคลื่อนที่ 160 กิโลเมตรต่อชั่วโมง นักวิทยาศาสตร์ญี่ปุ่นได้ทดสอบจับเวลาจากการตบของนักกีฬาชั้นดี ปรากฏว่าความเร็วของลูกวอลเลย์บอลเริ่มจากตีจนไปกระทบเส้นหลังใช้เวลาเพียง 0.33 วินาทีเท่านั้น คิดเป็นความเร็วเฉลี่ย 90 กิโลเมตรต่อชั่วโมง การตบลูกบอลถือว่าเป็นครั้งสุดท้ายในการเล่นลูกบอลเพื่อการรุก ดังนั้นการที่ทีมจะชนะการเล่นหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับการรุกด้วยการตบ ด้วยเช่นกัน การตบลูกบอลนั้น ต้องการผู้เล่นที่มีความสามารถในการกระโดดในแนวตั้ง และต้องการผู้เล่นที่สูงใหญ่อีกด้วยด้วยทักษะการตบแบบต่าง ๆ มีดังนี้

รูปภาพที่ 9 การตบด้านหน้า

1. ทักชะการตบด้านหน้า ขณะลอยตัวไปในอากาศให้ยกแขนผ่านใบหู ให้มุมข้อศอกชี้ไปข้างหน้า ลำตัวแอ่นไปข้างหน้า เงยหน้าดูลูกวอลเลย์บอล ใช้ฝ่ามือเกร็งข้อมือตีลูกวอลเลย์บอลพับข้อมือไปข้างหน้าเพื่อสกัดลูกวอลเลย์บอลให้พุ่งลงพื้น ลำตัวจะพับไปข้างหน้าหลังจากตีลูกวอลเลย์บอลแล้ว

2. ทักชะการตบด้านหน้าและบิดลำตัว ลักษณะการกระโดดเหมือนกับการตบด้านหน้า แต่ในจังหวะตีลูกวอลเลย์บอลให้บิดลำตัวและสะโพกไปในทิศทางที่ต้องการ

3. ทักชะการตบด้วยข้อมือ ในขณะที่สัมผัสลูกวอลเลย์บอลให้ตัววัดข้อมือเป็นการเพิ่มความรุนแรงของการตบและลูกวอลเลย์บอลจะพุ่งลงพื้นสนามได้ดีมาก

วิโรจน์ มุกต์กัณฑ์ (2535) กล่าวว่า การตบเป็นยุทธวิธีการรุกเพื่อทำคะแนน เป็นวิธีที่ดีที่สุดของการรุก โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถรับหรือตอบโต้ลูกวอลเลย์บอลกลับมาได้

ลักษณะการตบแบบต่าง ๆ

1. การตบลูกเร็วหรือลูกเอ (A) เป็นวิธีการรุกที่รวดเร็ว ทำให้คู่ต่อสู้ตั้งรับไม่ทัน การตบลูกเร็วมีหลายอย่าง เช่น ลูกเร็วใกล้ตัว ลูกเร็วสั้นเฉียงตาข่าย การตบลูกเร็ว คือการตบลูกจากการเซঁทสูงเหนือตาข่ายประมาณ 1 ฟุต คนตบจะต้องวิ่งเข้าหาลูกวอลเลย์บอล และกระโดดขึ้นพร้อมกับคนเซঁท ลูกวอลเลย์บอลจังหวะที่ 2 ที่ส่งออกจากมือ เมื่อลูกวอลเลย์บอลลอยขึ้นเหนือตาข่าย ให้รีบตบอย่างรวดเร็วทันที

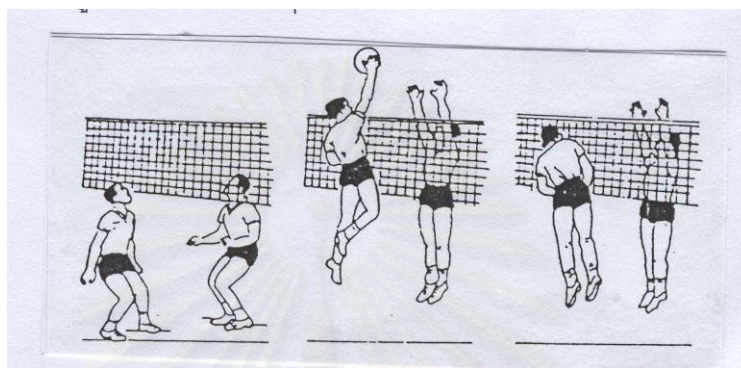
2. การตบลูกกึ่งเร็วหรือลูกบี (B) คือ การตบลูกจากการเซঁทที่มีระดับความสูงปานกลาง คือ ประมาณ 1 เมตร จากขอบตาข่าย มุมของการวิ่งและการตบเหมือนการตบลูกเร็ว ต่างกันที่ช่วงการก้าวกระโดดช้ากว่า ผู้ตบจะกระโดดขึ้นในจังหวะที่ 2 หลังจากคนเซঁทได้ส่งลูกวอลเลย์บอลออกจากมือ

3. การตบลูกยาวหรือลูกซี (C) เป็นการตบลูกวอลเลย์บอลจากการเซঁทที่มีระดับความสูงเหนือตาข่ายมากกว่า 1 เมตรขึ้นไป ผู้ตบจะเริ่มวิ่งเข้าหาจุดกระโดดในจังหวะที่ 3 ขณะลูกวอลเลย์บอลสูงถึงจุดสูงสุด เมื่อลูกวอลเลย์บอลลดระดับมาถึงจังหวะที่ 4 ให้เริ่มกระโดดจากพื้น และให้ตบทันทีในจังหวะที่ 5 ที่ลูกวอลเลย์บอลลดระดับต่ำลง

อุทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า การตบมักจะทำในจังหวะที่ 3 คือ จังหวะสุดท้ายของการเล่น ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญสำหรับการทำคะแนนหรือได้เสิร์ฟ ลูกตบที่มีพลังและมีจุดมุ่งหมายตามยุทธวิธี จะทำให้ฝ่ายตรงข้ามยากแก่การตั้งรับ และตอบโต้ จึงทำให้ฝ่ายเราได้คะแนนหรือ

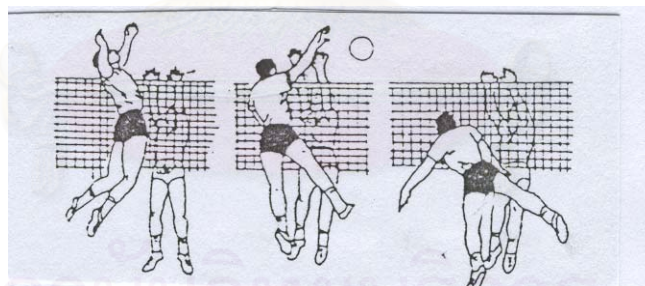
ได้เลิฟอย่างง่าย ลูกตบที่ประสบผลสำเร็จต้องมาจากลูกจังหวะแรกและจังหวะที่ 2 ที่สัมพันธ์กัน อานุภาพของลูกตบยังขึ้นอยู่กับความเร็ว ความแรงของลูกตบ ความสูง ความพลิกแพลงของท่าที่ใช้ ตบ และความคล่องตัวของผู้เล่น

เทคนิคการตบลูกพลิกแพลงต่าง ๆ มีดังนี้

รูปภาพที่ 10 การหมุนตัวตบ

1. การหมุนตัวตบ คือ การเปลี่ยนทิศทางของร่างกายเพื่อเปลี่ยนเส้นทางการตบและผ่านแนวสกัดกันอย่างฉับพลัน ซึ่งขณะที่ร่างกายลอยตัวอยู่กลางอากาศ ให้อาศัยแรงจากการหมุนตัวเอง บิดลำตัวไปทิศทางที่จะตบ

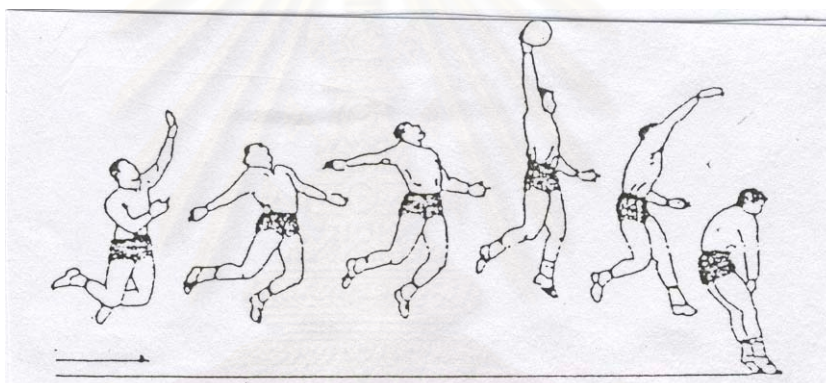
รูปภาพที่ 11 การหมุนข้อมือตบ

2. การหมุนข้อมือตบ ต้องใช้การหมุนข้อมือออกข้างอย่างรวดเร็วและแรง เพื่อเปลี่ยนทิศทาง การตบอย่างฉับพลัน ขณะตบลูกต้องยกไหล่ปิดเล็กน้อย ยกข้อศอกของแขนที่ตบออกข้างลำตัว โดยใช้ข้อศอกเป็นจุดหมุน พร้อมกับสลัดข้อมืออย่างแรง ตีลูกเต็มฝ่ามือตรงด้านบนข้างของลูก วอลเลย์บอลเพื่อหลีกเลี่ยงการสกัดกั้นไปตกในแดนตรงข้าม

3. การตบกระทบมือคนสกัดกั้น อาศัยจากการคาดคะเนและการคำนวณจากลักษณะและการวางมือผิดของผู้สกัดกั้น จึงใช้วิธีการตบลูกวอลเลย์บอลให้สัมผัสมือคนสกัดกั้นแล้วกระดอนออกนอกสนามไป โดยทั่วไปใช้เมื่อคนเซ็ทลูกจังหวะ 2 ส่งลูกไปใกล้ตาข่ายด้วย

4. การตบลูกข้ามมือคนสกัดกั้น เป็นลูกตบที่อาศัยความสูงและการกระโดดที่ดีของผู้ตบลูกเหนือมือผู้สกัดกั้น การตบข้ามมือคนสกัดกั้น ต้องอาศัยลูกจังหวะ 2 เซ็ทลูกสูงใกล้ตาข่าย ผู้ตบต้องวิ่งและกระโดดให้สูง เหยียดแขนตรงขึ้น ใช้การสะบัดข้อมือตบด้านหลังก่อนไปทางข้างบนของลูก ตบเต็มฝ่ามือ การตบลูกนี้จะข้ามมือคนสกัดกั้น ทิศทางของลูกจะพุ่งยาว

5. การตบลูกเบา ๆ การตบลูกนี้ผู้ตบต้องหลอกทำท่าว่าจะตบแรง แต่ขณะที่มือจะกระทบลูกวอลเลย์บอล ลดความเร็วของการเหวี่ยงแขนอย่างฉับพลัน ตีลูกเบา ๆ ลงในช่องว่างของฝ่ายตรงข้าม

รูปภาพที่ 12 การตบลูกตวัด

6. การตบลูกตวัดการตบลูกตวัดหรือลูกสุค เป็นการตบลูกด้านข้างตัวผู้ตบ ใช้การตวัดแขนตบลูกวอลเลย์บอล ซึ่งเหมาะสำหรับการตบลูกที่ห่างตาข่าย บางครั้งผู้ตบรีบกระโดดขึ้นเร็วเกินไป จึงเสียจังหวะการตบลูกแบบธรรมดา หรือขณะที่ผู้ตบวิ่งและกระโดดขึ้นไปแล้ว แต่ลูกวอลเลย์บอลอยู่หลังศีรษะ จึงไม่สามารถตบลูกธรรมดาได้

เทคนิคการสกัดกั้น

พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529) กล่าวว่า การสกัดกั้นเป็นหัวใจและเป็นประตูด่านแรกในการป้องกันการรุกของฝ่ายตรงข้าม โดยผู้เล่นแดนหน้าทั้ง 3 คน ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า การสกัดกั้น

นั้นสามารถกระทำได้โดย การสกัดกั้นบุคคล (one-Man-Black) และการสกัดกั้นหมู่ (Two or Three-Man-Black)

พิชิต ภูติจันทร์ (2535) กล่าวว่า ผู้เล่นที่มวอลเลย์บอลระดับสูงจะมีการตบที่รุนแรง แต่ฝ่ายรับก็สามารถแก้ไขได้โดยการสกัดกั้น ขณะเดียวกันก็อาจจะเป็นฝ่ายรุกได้ในทันทีที่สกัดกั้นได้ผล การสกัดกั้นจะกระทำได้ตั้งแต่ 1 คนถึง 3 คน ถ้าเป็นบริเวณตำแหน่งที่ 2 และ 4 นิยมใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน แต่ถ้าเป็นตำแหน่งที่ 3 จะสกัดกั้นได้ถึง 3 คน การเคลื่อนที่ของผู้ที่จะเข้าไปสกัดกั้นอาจใช้การสไลด์ การก้าวไขว้หรือการวิ่งก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระยะทางว่าใกล้หรือไกล

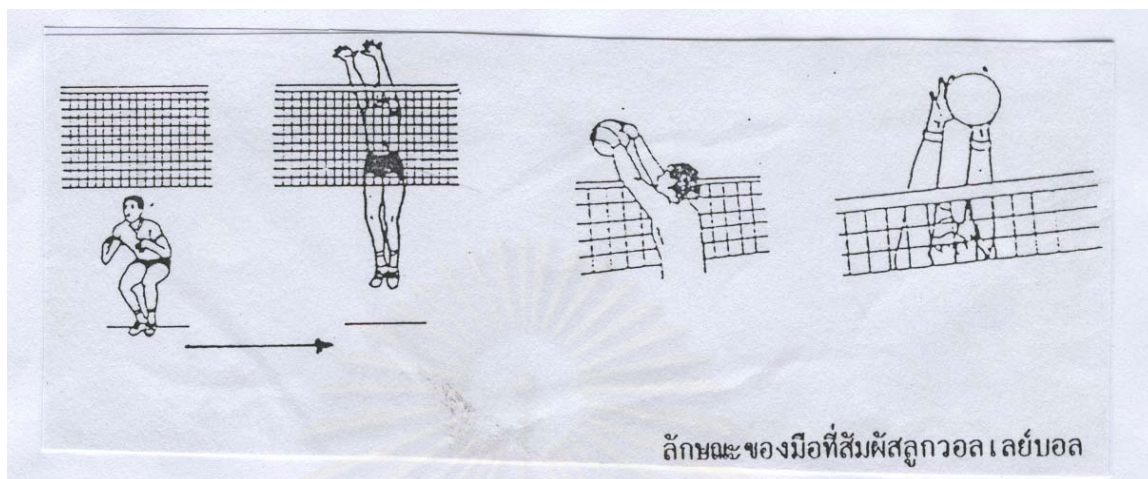
อุทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า นักกีฬาสามารถใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายท่อนบน ทำการขวางกั้นเส้นทางของลูกวอลเลย์บอลจากฝ่ายตรงข้ามในระดับเหนือตาข่ายไม่ว่าจะมีการกระโดดหรือไม่ก็ตาม ซึ่งเรียกว่า "การสกัดกั้น" การสกัดกั้นจึงเป็นด่านแรกของการตั้งรับ เป็นขั้นตอนที่สำคัญของการตอบโต้ การสกัดกั้นจึงเป็นวิธีการที่ทำคะแนนอีกอย่างหนึ่งของการเล่นวอลเลย์บอล ดังนั้น ผลของการสกัดกั้นจึงไม่เพียงแต่เป็นการตั้งรับเท่านั้น ยังมีแนวโน้มการรุกที่รุนแรง การสกัดกั้นที่ประสบผลสำเร็จ สามารถสกัดกั้นลูกให้ตาย หรือสกัดการตบของฝ่ายตรงข้ามกลับไปโดยตรง การสกัดกั้นจึงช่วยลดแรงกดดันในการตั้งรับและมีผลต่อจิตใจของผู้ตบ ตัดทอนความมั่นใจ อาจทำให้คู่ต่อสู้หมดกำลังใจที่จะตบอีกด้วย

การสกัดกั้นแบ่งออกเป็น การสกัดกั้นเดี่ยว และการสกัดกั้นเป็นหมู่ ทั้งสองแบบนี้ต้องใช้ความสามารถส่วนบุคคลเหมือน ๆ กัน เพียงแต่สกัดกั้นเป็นหมู่ต้องเน้นความสัมพันธ์ในการสกัดกั้นให้

กรมพลศึกษา (2533) กล่าวว่า ได้มีการอนุญาตให้ทำการสกัดกั้นล้าเหนือตาข่าย ตั้งแต่ปี ค.ศ.1965 เทคนิคการสกัดกั้นในปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็นเทคนิคในการรุก เทคนิคในการสกัดกั้นที่ดีจำเป็นต้องมีจังหวะในการกระโดด การคาดคะเนทิศทาง รูปแบบและความสูงที่กระโดดได้ดี หากขาดองค์ประกอบเหล่านี้ การสกัดกั้นจะไม่มีประโยชน์ และตัวตบฝ่ายตรงข้ามมีโอกาสอย่างได้ผล

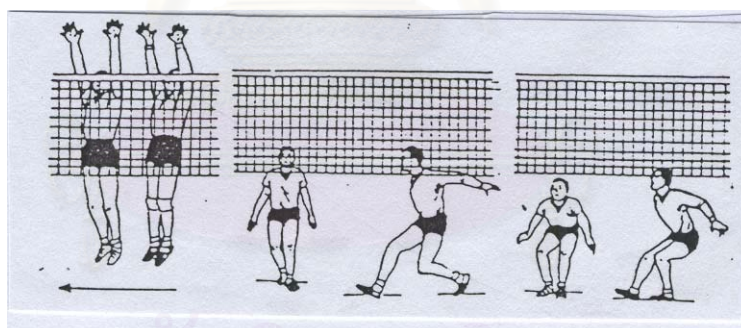
วิโรจน์ มุทุกันต์ (2535) กล่าวว่า การสกัดกั้น หมายถึง การกระโดดขึ้นป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามตีลูกวอลเลย์บอล หรือตบลูกวอลเลย์บอลมายังฝ่ายตัวเองได้ง่าย โดยพยายามใช้มือทั้งสองสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอลจากการตีหรือการตบของฝ่ายตรงข้ามเหนือตาข่าย การสกัดกั้นกระทำโดยผู้เล่นในแดนหน้า ดังนั้นการสกัดกั้นไม่เพียงแต่เป็นการตั้งรับเท่านั้น ยังเป็นวิธีการทำคะแนนที่อีกวิธีหนึ่ง

รูปแบบของการสกัดกั้น

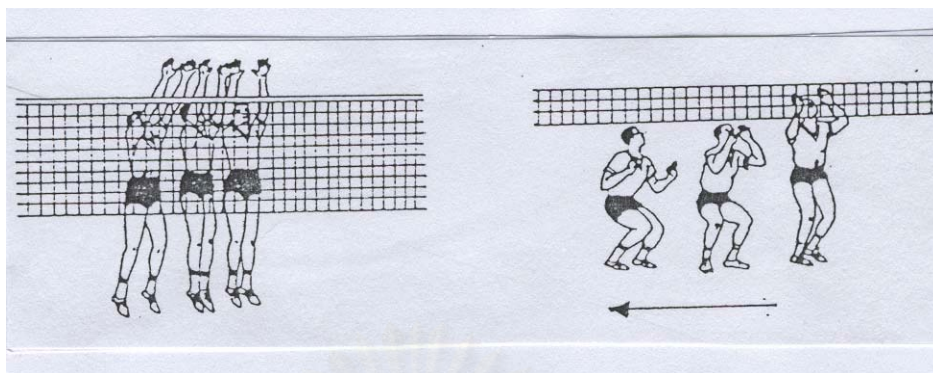
รูปภาพที่ 13 การสกัดกั้นแบบ 1 คน

1. การสกัดกั้นแบบ 1 คน ก่อนจะขึ้นสกัดกั้นให้พิจารณาถึงทิศทางของลูกวอลเลย์บอล และตำแหน่งของผู้ตบกับผู้เซ็ท

รูปภาพที่ 14 การสกัดกั้นแบบ 2 คน

2. การสกัดกั้นแบบ 2 คน โดยทั่วไปจะนิยมใช้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายกับกลางหน้า และกลางหน้ากับหน้าขวา ซึ่งขึ้นอยู่กับการรุกของฝ่ายตรงข้าม

รูปภาพที่ 15 การสกัดกันแบบ 3 คน

3. การสกัดกันแบบ 3 คน เป็นการสกัดกันฝ่ายรุก ที่มีการตบรุนแรง และมีเทคนิคการตบสูง วิธีการสกัดกันจึงต้องซักกระบวนการเล่นงานกันเป็นอย่างดีของผู้เล่นแดนหน้าทั้งหมด โดยให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้ากลางเป็นหลัก และผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายและหน้าขวาเคลื่อนไปช่วยสกัดกันพร้อมกัน

เทคนิคการหยอด

อุทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า ลูกหยอด เป็นการเปลี่ยนแปลงจากการตบ ใช้เมื่อลูกวอลเลย์บอลอยู่ใกล้ตาข่าย การหยอดควรทำท่าตบก่อนจึงเปลี่ยนเป็นการหยอดอย่างรวดเร็ว โดยการเหยียดแขนขึ้นเหนือศีรษะก่อนไปข้างหน้าให้สูงที่สุด อาศัยความคล่องตัวของการเล่นไหวของนิ้วและข้อมือ ใช้ปลายนิ้วกระทบส่วนหลังของลูก หากหยอดลูกสูงก็ให้กระทบที่ด้านหลังส่วนกลางของลูก หยอดลูกข้ามมือคนสกัดกันไป

พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529) กล่าวว่า ทักษะการเล่นลูกหยอดนี้ เป็นทักษะที่เล่นได้หลายกรณี ปัจจุบันเป็นทักษะที่นิยมเล่นกันมาก เพราะทำให้ฝ่ายที่ระวังการตบลูกบอลมากเกินไป ต้องหลงทางการเล่น ทำให้เสียคะแนนอย่างง่ายดาย ในขณะที่เดียวกันฝ่ายรุกก็พยายามที่จะเปลี่ยนเป้าหมายเลือกจุดให้ลูกบอลลงได้ กรณีที่ผู้เล่นฝ่ายรุกพยายามที่จะขึ้นตบลูกบอล แต่ฝ่ายป้องกันขึ้นทำการสกัดกันได้ดี แทนที่ผู้ตบลูกบอลจะตีลูกบอลไป กลับเปลี่ยนทักษะจากตบเป็นหยอดลูกบอลข้ามศีรษะผู้สกัดกันข้ามไป

พิชิต ภูติจันทร์ (2535) กล่าวว่า การเล่นลูกหยอด เป็นการเล่นลูกโด่งเบาไปยังพื้นที่ว่างของคู่ต่อสู้ โดยการผลักลูกบอลไป แทนการตบลูกบอล ทั้งนี้เพราะการตบนั้นถ้าคู่ต่อสู้บล็อกดี โอกาสที่จะทำคะแนนทำได้ยาก จึงต้องอาศัยลูกหยอดแทน พื้นที่ที่จะหยอดลูกบอลลงได้นั้น พอจะพิจารณาได้ 3 ส่วนคือ

1. พื้นที่ตรง ๆ ด้านหลังบล็อก
2. พื้นที่บริเวณแถวหน้าที่ยาว ๆ อยู่
3. พื้นที่ลึก ๆ หรือมุมคอร์ด

กลวิธีการตั้งรับเสิร์ฟ

พิชิต ภูติจันทร์ (2535) กล่าวว่า เป็นที่ยอมรับกันในหมู่ผู้เล่นว่า "การรับลูกเสิร์ฟเป็นกุญแจไปสู่ชัยชนะ" การเล่นวอลเลย์บอลในปัจจุบันมีลูกเสิร์ฟที่รับยาก ๆ ถ้าฝ่ายรับมีทักษะไม่ดีพอ อาจจะทำให้เสียคะแนนได้ง่าย หรือไม่สามารถที่จะบังคับลูกวอลเลย์บอลเพื่อตั้งให้ผู้เล่นทีมเดียวกันได้ การรับลูกเสิร์ฟนิยมรับด้วยการเล่นลูกสองมือกลางจะดีที่สุด แต่อาจจะรับแบบอื่น ๆ ก็ได้ ถ้ามีทักษะสูง

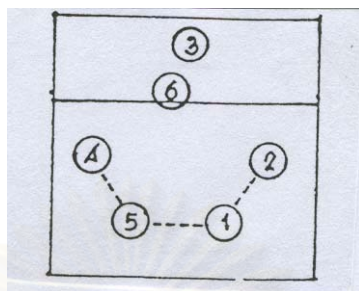
รูปแบบในการรับลูกเสิร์ฟ มีหลายแบบคือ

1. แบบตัวดับเบิลยู (W) เป็นแบบที่นิยมใช้กันมากแบบหนึ่ง เหมาะสำหรับเด็กระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และทีมหญิงทั่ว ๆ ไป ทีมจีนหญิงที่ชนะเลิศของโลกก็ยืนแบบนี้ การยืนรับแบบนี้มี 2 ลักษณะคือ ยืนแบบลึกสำหรับลูกเสิร์ฟสั้น ๆ และยืนแบบตื้นสำหรับรับลูกเสิร์ฟยาว
2. แบบตัวเอ็ม (M) เป็นแบบที่ใช้กันบ้างบางทีม แต่ส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้กัน
3. แบบตัวยู (U) เป็นแบบที่นิยมใช้มากที่สุดในระดับชาติ เหมาะสำหรับทีมที่มีผู้เล่นสูง ๆ มีความคล่องตัว ทีมชายจีนและญี่ปุ่นมักจะยืนรับลูกเสิร์ฟแบบตัวยูเพียง 4 คน อีก 2 คน จะขึ้นไปอยู่ในแดนหน้าเป็นมือสกัดกั้นและมือเซ็ท

พิชิต ภูติจันทร์ (2529) กล่าวว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ ประการหนึ่งคือ พยายามยืนในตำแหน่งที่ไม่บังตนเอง และพยายามยืนกระจายให้เต็มพื้นที่สนามแบบของการยืนรับลูกเสิร์ฟที่นิยมมีดังนี้

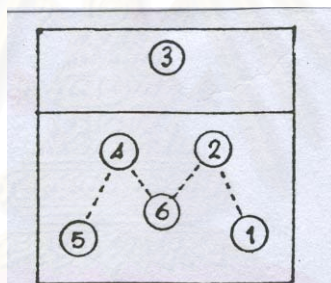
1. แบบตัวดับเบิลยู (W)
2. แบบตัวเอ็ม (M)
3. แบบตัววี (V)
4. แบบยืนเหลื่อมกันเป็นคู่ (Overlapping pairs)

วิโรจน์ มุฑกันต์ (2535) : ได้กล่าวถึงรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟไว้ 7 แบบ ดังนี้

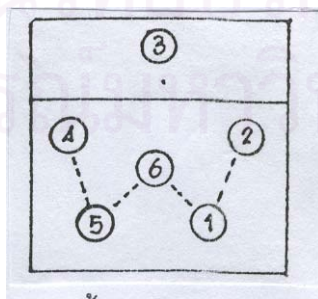
รูปภาพที่ 16 การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัวยู (U)

1. การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัวยู (U) ปัจจุบันนิยมเล่นกันมาก การตั้งรับแบบนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์การเล่นว่าจะกำหนดให้ผู้เล่นตำแหน่งใดเป็นผู้เซต ซึ่งมีหลายลักษณะด้วยกัน

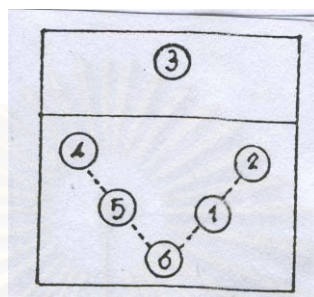
รูปภาพที่ 17 การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัวเอ็ม (M)

2. การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัวเอ็ม (M) การตั้งรับแบบนี้สามารถตอบโต้ลูกกลับได้รวดเร็ว โดยการตบลูกเร็ว เหมาะในการวิ่งเข้าตบระยะสั้น โดยวิธีการวิ่งสลับที่หน้า-ขวา หรือหน้า-ซ้าย

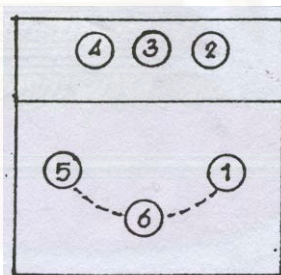
รูปภาพที่ 18 การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยู (W)

3. การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัวดับเบิ้ลยู (W) เหมาะสำหรับการเล่นของทีมหญิง หรือทีมชายที่ยังไม่สันทัดในการเล่น ประโยชน์ของการตั้งรับแบบนี้คือ ผู้เล่นฝ่ายรับทุกคนมองเห็นลูก จากการเสิร์ฟได้ชัดเจน และไม่ต้องเคลื่อนที่ในการวิ่งรับบอลมาก แต่ละคนจะรับผิดชอบในพื้นที่รอบ ๆ ตัว ประมาณ 1 ช่วงแขนของตัวเอง

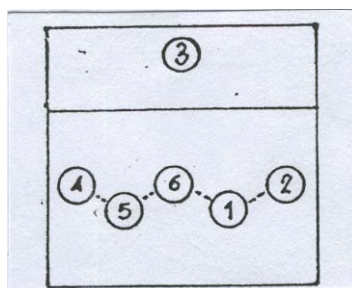
รูปภาพที่ 19 การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัววี (V)

4. การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัววี (V) เหมาะสำหรับทีมชายที่มีความคล่องตัวสูงและพร้อมที่จะเป็นฝ่ายรับบอลจากการรุกของคู่ต่อสู้ และในกรณีที่ผู้เล่นกลาง-หลังมีความสามารถในการรับลูกเสิร์ฟไม่ดี

รูปภาพที่ 20 การตั้งรับเสิร์ฟแบบ 3 คน

5. การตั้งรับเสิร์ฟแบบ 3 คน เป็นการใช้ผู้เล่นแถวหน้าทั้ง 3 คนที่มีความสามารถสูง และรูปร่างสูงสกัดกั้นการตบลูกสั้นหรือลูกเสิร์ฟ และยังช่วยให้ผู้เล่นแถวหลังสามารถตอบโต้ลูกบอลกลับไปยังฝ่ายตรงข้ามได้สะดวก

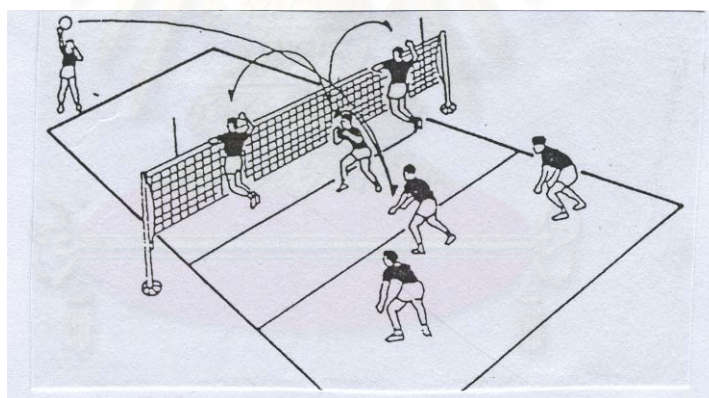

รูปภาพที่ 21 การตั้งรับเสิร์ฟแบบซิกแซก

6. การตั้งรับเสิร์ฟแบบซิกแซก การตั้งรับแบบนี้ต้องใช้ผู้เล่นที่มีความสูงสลับตำแหน่งหน้าหลัง เพื่อสะดวกในการตอบโต้ลูกกลับไม่ให้คู่ต่อสู้เข้าสกัดกันได้ง่าย โดยใช้วิธีผู้เล่นแถวหลังวิ่งหลอกเข้าตบ

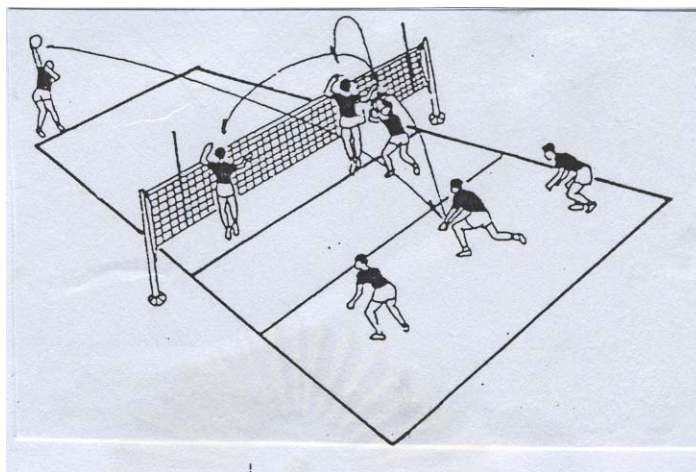
กลวิธีการรุก

อุทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า รูปแบบการรุกโดยทั่วไปจะมีอยู่ 3 แบบคือ

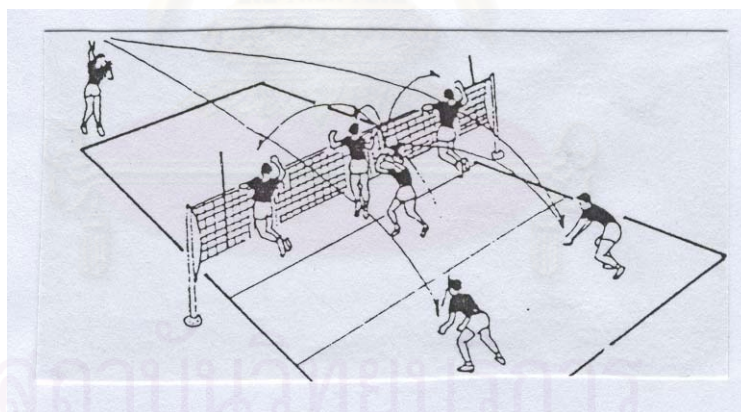
รูปภาพที่ 22 การรุกแบบกลาง 1-2

1. การรุกแบบกลาง 1-2 คนเซ็ทยืนตำแหน่งที่ 3 หรือกลางสนามหน้าตาข่ายเซ็ทลูกไปให้คนตบตำแหน่งที่ 2 หรือ 4 จุดเด่นของการรุกแบบกลาง 1-2 คือ ไม่มีแผนซับซ้อนสะดวกต่อคนเซ็ทและคนตบ เพราะมีจุดตบอยู่เพียง 2 จุดเท่านั้น จึงใช้แผนการเล่นแบบนี้กับทีมที่มีระดับความสามารถค่อนข้างต่ำ

รูปภาพที่ 23 การรุกแบบข้าง 1-2

2. การรุกแบบข้าง 1-2 คนเซ็ทจะยืนตำแหน่งที่ 2 เซ็ทไปให้คนตบในตำแหน่งที่ 3 และ 4 ผู้เล่นที่รับลูกแรกต้องพยายามตีลูกวอลเลย์บอลไปให้คนเซ็ทยืนค่อนไปทางด้านข้างของสนาม หากผู้ตบยืนตำแหน่งที่ 3 ใช้มือซ้ายตบก็จะเพิ่มประสิทธิภาพการรุกได้ดียิ่งขึ้น ทำนองเดียวกัน ถ้าคนเซ็ทยืนในตำแหน่งที่ 4 แล้วอาจจะเซ็ทลูกให้ผู้เล่นตำแหน่งที่ 3 และ 2 ตบก็ได้ จุดเด่นของการรุกแบบข้าง 1-2 คือ ใช้เล่นได้ง่าย สามารถพลิกแพลงการเล่นได้มากกว่า การรุกแบบกลาง 1-2 ง่ายต่อการประสานงานกัน

รูปภาพที่ 24 การรุกแบบคนเซ็ทอยู่แถวหลังไปเซ็ทแถวหน้า

3. การรุกแบบคนเซ็ทอยู่แถวหลังไปเซ็ทแถวหน้า จุดเด่นของการรุกแบบนี้คือมีคนตบได้ทั้งสามคน และมีคนวิ่งหลอก จึงใช้ลูกเร็วเป็นหัวใจของการรุก มีทิศทางการวิ่งและตบลูกพลิกแพลงได้ปลายทาง มีความซับซ้อนในการรุกสูง จุดจุ่มมีมากทำให้ฝ่ายตรงข้าม ยากที่จะใช้การสกัดกั้นสองคนให้เกิดผล ปัจจุบันจึงเป็นที่นิยมเล่นกันมาก พื้นฐานของการรุกแบบนี้ใช้ผู้ยืนตำแหน่งที่ 3 วิ่งหลอกหรือตบลูกเร็วใกล้คนเซ็ทด้านหน้า ผู้เล่นตำแหน่งที่ 2 และ 4 วิ่งตรงเข้าหาตาข่าย คนเซ็ทจะเลือกส่งลูกวอลเลย์บอลให้คนใดคนหนึ่งตบตามความเหมาะสม

กลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบ

กรมพลศึกษา (2533) กล่าวว่า การตั้งรับขณะทำการตบ มี 2 รูปแบบ คือ

1. การตั้งรับขณะทำการตบ แบบ 3:2 หมายถึง ผู้เล่น 3 คนยืนอยู่ใกล้กับผู้ตบ และผู้เล่นอีก 2 คน ยืนอยู่ข้างหลัง เป็นการควบคุมแถวที่สอง คอยรับลูกวอลเลย์บอลที่กระดอนจากการสกัดกั้น

2. การตั้งรับขณะทำการตบ แบบ 2:3 ในขณะที่ฝ่ายตรงข้ามทำการสกัดกั้นได้และลูกวอลเลย์บอลกระดอนกลับไปทางบริเวณแดนหลัง

ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า การป้องกันการตบให้ผู้ตบอาจมี 2 คนจะยืนเป็นส่วนโค้งของผู้ตบซึ่งจะเป็นการรุกที่ถูกต้อง ผู้ซัดอนให้ผู้ตบจะต้องเข้าเล่นลูกวอลเลย์บอลทุกลูกจากการสกัดกั้น จะอยู่ห่างเท่าไรจากผู้ตบ ขึ้นอยู่กับคนเซ็ท การสกัดกั้นของฝ่ายตรงข้ามและทิศทางที่จะตบไป เมื่อลูกจากคนเซ็ทไปหาคนตบ ผู้ซัดอนจะไปอยู่ใกล้ ๆ ผู้เล่นอื่น ๆ จะอยู่ในตำแหน่งของการรับ การซัดอนจะขึ้นอยู่กับแบบของการรับของทีมว่าจะมีการรับแบบตำแหน่งที่ 6 อยู่ด้านหน้าหรือหลัง

อุทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า การเคลื่อนที่ไปยังตำแหน่งการรับลูกบอล เพื่อคอยรองรับลูกจากการหยอด และการตบของฝ่ายเดียวกัน ที่กระดอนกลับมาจากมือของผู้สกัดกั้น

กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้น

ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวถึงรูปแบบหรือกลยุทธ์ในการสกัดกั้นว่า การสกัดกั้นและการรองรับ เป็นทักษะที่ติดต่อกันและใช้ไปด้วยกันในการป้องกันการรุกของฝ่ายตรงข้าม การสกัดกั้นที่ใช้กันมาก เช่น คนเดียว สองคน หรือสามคน

การสกัดกั้นคนเดียว เมื่อคนหนึ่งขึ้นสกัดกั้นก็จะมีผู้มาคอยซัดอนเรียกว่า ผู้คุมครองผู้สกัดกั้น ผู้สกัดกั้นจะกระโดดขึ้นเหยียดแขน แขนมือและหันเข้าหาตาข่าย ซึ่งกะว่าลูกวอลเลย์บอลจะผ่านไปไม่ได้

การสกัดกั้นสองคน โดยทั่วไปจะใช้สกัดกั้นตำแหน่งที่ 4 กับ 2 เมื่อขึ้นสกัดกั้นต้องมีผู้เข้าซัดอนหลังเช่นเดียวกัน ถ้าสกัดกั้นสองคนที่ตำแหน่งที่ 3 ผู้เล่นด้านข้างก็จะเข้าซัดอน

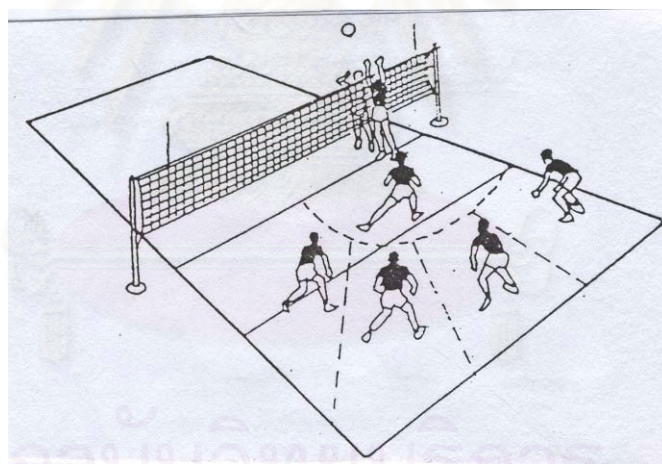
การสกัดกั้นสามคน การสกัดกั้นแบบนี้จะใช้ที่ตำแหน่งที่ 3 และใช้สกัดกั้นคนที่ตบอย่างรุนแรงมาก ๆ การสกัดกั้นแบบนี้จะเสียเปรียบที่ว่า การสกัดกั้นจะทำให้สัมพันธ์กันได้ยาก ทำให้ผู้ที่ทำการรับมีน้อยลง การสกัดกั้นแบบนี้จะใช้สำหรับผู้ที่ทำการสกัดกั้นได้อย่างดีและแน่นอนเท่านั้น

ระบบการตั้งรับขณะสกัดกัน ตำแหน่งที่ 6 ด้านหน้า เป็นระบบเก่าแก่และง่ายที่สุด แต่มีใช้ทั่วไปทั้งที่ระดับต่ำและสูง หลักการก็คือ ผู้เล่นตำแหน่งที่ 6 จะออกจากโค้งหลังของการรับและเข้าช่วยเหลือผู้ที่รับลูกวอลเลย์บอล เพราะว่าพื้นที่หลังของการสกัดกันเป็นจุดสำคัญมากในการรับการช้อนหลังแบบนี้จะรักษาพื้นที่ได้มากที่สุด

ระบบการตั้งรับขณะสกัดกัน ตำแหน่งที่ 6 ด้านหลัง จะต้องสับกันกับตำแหน่งที่ 6 อยู่ด้านหน้า วิธีนี้เหมาะที่จะเข้ารับลูกที่ดีมาอย่างรุนแรง แต่ผู้เล่นต้องมีทักษะแลกลูกอย่างดี ทีมที่ดีจะใช้ทั้ง 2 ระบบไปด้วยกัน หรือใช้ให้ตรงข้ามกับคู่ต่อสู้

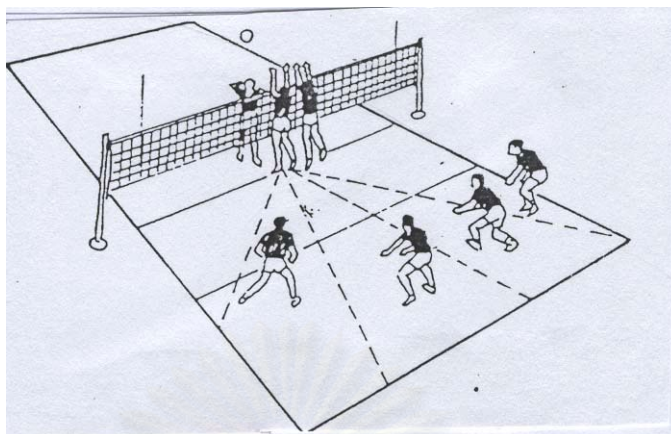
พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529) กล่าวว่า เมื่อผู้เล่นแดนหน้ากระโดดขึ้นทำการสกัดกัน เป็นการป้องกันด่านแรก ถ้าลูกวอลเลย์บอลผ่านแนวป้องกัน หรือสัมผัสปลายนิ้วมือ ผ่านกำแพงสกัดกันลงมา ผู้เล่นตำแหน่งอื่นควรได้ช้อนหลัง หรือสำรองตำแหน่งการเล่นลูกวอลเลย์บอล เมื่อทำการสกัดกันหมู่

การตั้งรับขณะสกัดกัน แบบ 2-1-3 คือมีผู้เล่นแดนหน้าสกัดกัน 2 คน และผู้เล่นตำแหน่งที่ 6 เข้าช้อนหลังด้านหน้าหรือบริเวณหลังกำแพงสกัดกัน

รูปภาพที่ 25 การช้อนหลังแบบ 1-1-4

การตั้งรับขณะสกัดกัน แบบ 1-1-4 ผู้เล่นในแดนหน้าคนเดียวคนหนึ่งสกัดกัน และผู้เล่นตำแหน่งที่ 6 ต้องเข้าช้อนหลังเพื่อคอยรับลูกวอลเลย์บอล

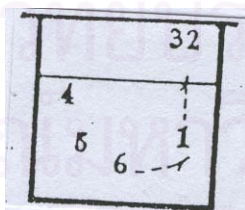

รูปภาพที่ 26 การซ้อนหลังแบบ 2-0-4

การตั้งรับขณะสกัดกัน แบบ 2-0-4 คือ ผู้เล่นแดนหน้าทำการสกัดกันผู้เล่นที่มีการตบรุนแรงหรือสกัดกันการตบจากตำแหน่งกลางหน้า ผู้เล่นฝ่ายรับตำแหน่งที่ 6 ออกมาด้านหลัง

อุทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า การกำหนดหรือให้ผู้เล่นที่อยู่ข้างสนามแถวหน้าและแถวหลังคนใด ตำแหน่งใดรับผิดชอบในการรองรับลูกบอล ต้องพิจารณาความสามารถของผู้เล่น และลักษณะเกมการเล่นระหว่างแข่งขันด้วยซึ่งโดยทั่วไปจะมีดังนี้

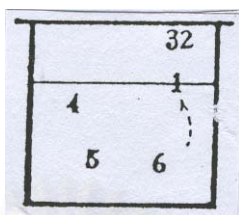
1. การตามเป็น เป็นการเล่นที่ต้องมีการแทนที่กัน ใช้ในกรณีที่ฝ่ายตรงข้าม มีลูกตบพลิกแพลงหลายแบบ มีทั้งตบเส้นตรง เส้นเฉียง และมีการหยอดด้วยการที่จะให้ผู้เล่นตำแหน่ง 1 หรือ 5 เคลื่อนที่เข้าไปซ้อนหลัง ก็ต้องดูว่าฝ่ายตรงข้ามบุกในตำแหน่งใด ถ้าบุกตำแหน่ง 4 ของฝ่ายตรงข้ามก็ให้ผู้เล่นตำแหน่ง 1 ของฝ่ายเราเคลื่อนที่ไปซ้อนหลังคนสกัดกัน แต่ถ้าฝ่ายตรงข้ามบุกตำแหน่ง 2 ให้ผู้เล่นตำแหน่ง 5 เคลื่อนที่ไปซ้อนหลัง ถ้าผู้เล่นในตำแหน่ง 1 หรือ 5 เคลื่อนที่ไปข้างหน้าแล้ว ผู้เล่นตำแหน่ง 6 ต้องเคลื่อนหนีไปแทนที่ตำแหน่งการยืนของผู้เล่นนั้น ๆ จึงเรียกว่าการตามเป็น

รูปภาพที่ 27 การซ้อนหลังคนสกัดกันแบบตามเป็น

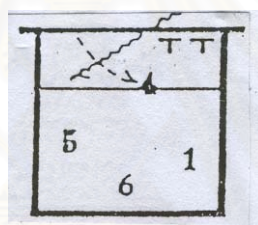
2. การตามตาย ใช้ในกรณีที่ฝ่ายตรงข้ามไม่ค่อยตบเส้นทางตรง ใช้ลูกหยอดบ่อย หรือผู้สกัดกันของฝ่ายบุกสามารถสกัดกันการตบเส้นทางตรงจากเราได้เต็มที่ ให้ผู้เล่นตำแหน่ง 1 หรือ 5

เคลื่อนที่ไปซ้อนหลังคนสกัดกั้นคอยรับลูกหยอด ผู้ยืนตำแหน่ง 6 ไม่ต้องเคลื่อนที่ไปแทนผู้เล่นที่เข้าไปซ้อนหลัง จึงเรียกว่า การตามตาย

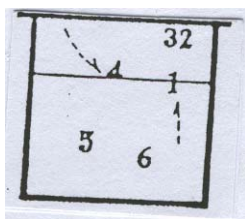
รูปภาพที่ 28 การซ้อนหลังคนสกัดกั้นแบบตามตาย

3. การเบี่ยงใน เมื่อฝ่ายตรงข้ามตบเส้นทางตรงบ่อย ๆ มีลูกหยอกบ่อยให้ผู้เล่นแถวหน้าที่ยืนตำแหน่ง 4 หรือ 2 ถอยเบี่ยงลงมาเข้าวงในเพื่อรับลูกหยอด การเคลื่อนที่เข้าวงในต้องตัดสินใจแน่นอน และเคลื่อนที่ไปยังจุดที่ต้องการให้ได้ การตั้งรับแบบนี้มีจุดด้อยตรงที่ไม่เหมาะแก่การเปลี่ยนแผนการตั้งรับและตอบโต้ เมื่อฝ่ายตรงข้ามหยอดลูกเฉียงไปยังมุมข้างหน้าจะลำบากแก่การรับ

รูปภาพที่ 29 การตั้งรับแบบเบี่ยงใน

4. การซ้อนสองชั้น เมื่อฝ่ายตรงข้ามใช้การหยอดและการตบลูกเบา ๆ เป็นกลยุทธ์หลักหรือเนื่องจากฝ่ายรับมีความสามารถในการสกัดกั้นสูง ทำให้ฝ่ายตรงข้ามต้องตีลูกเบา ๆ ข้ามศีรษะคนสกัดกั้นมาบ่อย ๆ ให้ผู้ยืนตำแหน่ง 4 ถอยเบี่ยงตั้งเข้าวงในพร้อมกับผู้เล่นตำแหน่ง 1 เคลื่อนที่ตามเข้าไปช่วยกันตั้งรับลูกหยอด แต่การเคลื่อนที่ไปซ้อนหลัง ถึง 2 คน จะทำให้ผู้เล่นแถวหลังตั้งรับเพียง 2 คน จึงมีช่องว่างมาก การเคลื่อนที่ทั้งสองคนจึงควรทำให้เหมาะสมแก่เวลา การตามเข้าเร็วเกินไปจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามรู้ทันแล้วโจมตีจุดอ่อนได้ง่าย

รูปภาพที่ 30 การซ้อนหลังคนสกัดกันแบบซ้อน 2 ชั้น

จากเอกสารที่รวบรวมดังที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยได้สรุปเทคนิคและกลวิธีการเล่นวอลเลย์บอลได้แก่

เทคนิคการเสิร์ฟ

แบบของการเสิร์ฟ คือ

1. การเสิร์ฟแบบลอย เป็นการเสิร์ฟที่ทำให้ลูกบอลไม่หมุนเพราะมีการเบี่ยงเบนทิศทางการไหลผ่านของอากาศต่อลูกบอลแตกต่างกัน ซึ่งทำให้ความกดดันของอากาศที่ไหลผ่านผิวของลูกบอลแตกต่างกัน ระหว่างภายนอกภายใน ทำให้การรับเพื่อโต้ตอบลูกบอลเสิร์ฟลักษณะนี้ได้ยากมากขึ้น เพราะลูกบอลจะเปลี่ยนทิศทางในขณะที่พุ่งไปในอากาศหรือสายไปมาทำให้ไม่รู้ว่าจะไปในทิศทางใด
2. การเสิร์ฟแบบฮุก การเสิร์ฟลูกบอลลักษณะนี้ มักจะทำให้ลูกบอลหมุนรอบตัวเอง และมีวิถีของลูกบอลที่เป็นการเปิดเกมรุกได้ดี เหมาะสำหรับผู้เล่นที่มีลักษณะสูงใหญ่ และมีสมรรถภาพกลไกของความแข็งแรงกับความคล่องแคล่วว่องไวเป็นอย่างดี
3. การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ เป็นการเสิร์ฟที่มีพลังรุนแรงเนื่องจากผู้เสิร์ฟใช้การกระโดดเสิร์ฟมาจากแดนหลังใช้น้ำหนักตัวในการช่วยเสิร์ฟด้วย แต่การเสิร์ฟลักษณะนี้จะผิดพลาดได้บ่อย ผู้เล่นจะต้องฝึกฝนเป็นอย่างดี
4. การเสิร์ฟหยอด เป็นการเสิร์ฟในลักษณะใดก็ได้ แต่วิถีและความแรงของลูกบอลนั้นจะเบา ตกลงบริเวณด้านหน้าสนามของฝั่งตรงข้าม

เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง

1. การเล่นเกมแบบขนาน เป็นการเล่นเกมพุ่งสูงบริเวณขอบตาข่ายไปสู่ตัวเซ็ท เพื่อที่จะทำการรุกได้อย่างรวดเร็ว แต่ผู้เล่นจะต้องมีการประมาณน้ำหนักให้พอดีกับตัวเซ็ท เพราะถ้าแรงหรืออ่อนเกินไป จะทำให้ตัวเซ็ท เซ็ทลูกบอลลำบาก

2. การเล่นเกมโด่ง เป็นการเล่นเกมในลักษณะโด่ง ลูกไปข้างหน้าในวิถีโค้ง ช้า และสูงให้ตัวเซ็ท เข้าเซ็ทได้ทัน แต่จะมีผลทำให้ผู้ทำการสกัดกั้นในฝ่ายตรงข้ามเตรียมพร้อมได้ทัน

เทคนิคการเซ็ท

1. การเซ็ทลูกสั้น เป็นการเซ็ทเหนือตาข่ายอย่างรวดเร็วลูกบอลสูง ประมาณ 1-2 ฟุต ให้ทำการตอบอย่างรวดเร็ว เพื่อหลีกเลี่ยงการสกัดกั้น หรือเรียกว่า เซ็ทลูก เอ
2. การเซ็ทลูกระยะกลาง เป็นการเซ็ทเหนือจากตาข่ายประมาณ 1 เมตร ในแนวตั้ง เพื่อให้ผู้ตบ ตบลูกบอลในระยะกลางสนามด้านหน้า หรือเรียกว่าเซ็ทลูกบี
3. การเซ็ทลูกระยะไกล เป็นการเซ็ทลูกเหนือจากตาข่ายมากกว่า 1 เมตรขึ้นไปและมีระยะวิถีโค้งไกลตัวผู้เซ็ทให้ผู้ตบทางปีกซ้ายและปีกขวาทำการตบ หรือเรียกว่า เซ็ทลูกซี หรือหัวเสา

เทคนิคการตบ

1. การตบลงท้ายสนาม เป็นการตบในลักษณะต่าง ๆ ที่มีแนวการลงสู่พื้นของลูกบอล บริเวณท้ายสนาม ไกลจากตาข่ายประมาณ 7-9 เมตร
2. การตบลงใกล้เส้น 3 เมตร เป็นการตบในลักษณะต่าง ๆ ที่มีแนวการลงสู่พื้นใกล้กับบริเวณเส้น 3 เมตร หรือห่างจากเส้น 3 เมตรประมาณ 2 เมตร
3. ตบเปลี่ยนทิศทาง เป็นการตบโดยที่ผู้ตบหันหน้าไปอีกทิศทางหนึ่ง แต่ใช้ข้อมือตบลูกบอล ตวัดไปอีกด้านหนึ่ง
4. ตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น เป็นการตบที่ผู้ตบ ตบลูกบอลแล้วไปสัมผัสกับผู้สกัดกั้นของฝ่ายตรงข้าม

เทคนิคการสกัดกั้น

1. สกัดกั้นแบบ 1 คน เป็นการทำการสกัดกั้นโดยผู้เล่นแดนหน้าเพียงคนเดียวเท่านั้น ส่วนผู้เล่นคนอื่น ๆ ทำการรองรับลูกบอล
2. สกัดกั้นแบบ 2 คน มีผู้ทำการสกัดกั้น 2 คน คนอื่น ๆ รองรับลูกบอล
3. สกัดกั้นแบบ 3 คน มีผู้ทำการสกัดกั้น 3 คน ผู้เล่นอื่น ๆ รองรับลูกบอล

เทคนิคการหยอด

1. การหยอดลูกโดยใช้ปลายนิ้วผลัดลูกบอล เป็นการใช้ปลายนิ้วมือผลัดลูกบอลให้ข้ามมือผู้สกัดกั้น ลงไปในแดนฝ่ายตรงข้าม ด้านหน้าหรือกลางสนาม
2. การหยอดลูกโดยการตบหยอด เป็นการหยอดโดยผู้เล่นตบลูกบอลเบา ๆ ลงในแดนฝ่ายตรงข้าม บริเวณด้านหน้าหรือกลางสนาม

กลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบ

หมายถึง การตั้งรับลูกบอลในขณะที่เราเป็นฝ่ายทำการรุก เนื่องจากการป้องกันการกระดอนของบอลย้อนกลับมาจากการตบหรือหยอด ของฝ่ายเดียวกันที่อาจจะทำการรุกไม่ผ่านการสกัดกั้นของฝ่ายตรงข้าม เพื่อเป็นการป้องกันการเสียด้านจากการที่บอลตกลงพื้นที่กระดอนกลับมาควรมีการตั้งรับลูก

แบบของการตั้งรับในขณะที่ทำการรุก ทั้งผู้ทำการรุก 2 คน และ 3 คน มีดังนี้

1. แบบ 1:2:3 หมายถึง จังหวะสุดท้ายมีผู้ตบ 1 คน ถอยมาตั้งรับลูกกระดอนใกล้ตัวตบ 2 คน และไกลตัวผู้ตบ 3 คน
2. แบบ 1:3:2 หมายถึง จังหวะสุดท้ายมีผู้ตบ 1 คน ถอยมาตั้งรับลูกกระดอนใกล้ตัวตบ 3 คน และไกลตัวผู้ตบ 2 คน

กลวิธีการตั้งรับขณะทำการสกัดกั้น

การตั้งรับขณะทำการสกัดกั้น มี 2 ลักษณะคือ การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายและริมตาข่าย ซึ่งมีแบบการรับ คือ

1. การตั้งรับขณะทำการสกัดกั้นแบบ 1 คน คือ
 - A) แบบ 1:2:3 คือผู้ทำการสกัดกั้น 1 คน ผู้รองรับบอลหยอด 2 คน และ ผู้รับลูกตบ 3 คน
 - B) แบบ 1:3:2 คือ ผู้ทำการสกัดกั้น 1 คน ผู้รองรับบอลหยอด 3 คน และผู้รับลูกตบ 2 คน
2. การตั้งรับขณะทำการสกัดกั้นแบบ 2 คน คือ
 - A) แบบ 2:1:3 คือผู้ทำการสกัดกั้น 2 คน ผู้รองรับบอลหยอด 1 คน และ ผู้รับลูกตบ 3 คน
 - B) แบบ 2:2:2 คือ ผู้ทำการสกัดกั้น 2 คน ผู้รองรับบอลหยอด 2 คน และผู้รับลูกตบ 2 คน
3. การตั้งรับขณะทำการสกัดกั้น แบบ 3 คน คือ
 - A) แบบ 3:1:2 คือผู้ทำการสกัดกั้น 3 คน ผู้รองรับบอลหยอด 1 คน และ ผู้รับลูกตบ 2 คน
 - B) แบบ 3:2:1 คือ ผู้ทำการสกัดกั้น 3 คน ผู้รองรับบอลหยอด 2 คน และผู้รับลูกตบ 1 คน

กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟ

1. แบบตัวดับเบิลยู (W)
2. แบบตัวเอ็ม (M)
3. แบบตัววี (V)
4. แบบตัวยู (U)

กลวิธีการรุก

แบบของการตบลูกมีหลายลักษณะ ใช้ในการทำการรุก คือ

1. การตบลูกเร็ว หรือลูกสั้น (A) เป็นการตบลูกบอลสูงจากตาข่ายประมาณ 1-2 ฟุต ด้วยความเร็ว เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการสกัดกั้น และเป็นการรุกที่รวดเร็ว
2. การตบลูกระยะกลาง (B) เป็นการตบลูกบอลสูงจากตาข่าย ประมาณ 1 เมตร ในระยะกลางสนาม สามารถทำการรุกได้หลาย ๆ มุม
3. การตบลูกระยะไกล (C) เป็นการตบลูกที่สูงกว่าตาข่ายมากกว่า 1 เมตรขึ้นไป เป็นการตีลูกที่มีวิถีโค้งมาก ลูกลอยสูง
4. การตบลูกพุ่ง (Z) เป็นการตบลูกบอลในวิถีที่เกือบขนานขอบตาข่ายเพื่อทำการรุกได้อย่างรวดเร็ว
5. การตบลูกไหลหลัง (D) เป็นการตบลูกที่ไหลไปทางด้านหลังของตัวเซต ซึ่งผู้ตบจะต้องวิ่งตามไปตีลูกบอล ซึ่งเป็นการหนีการสกัดกั้นด้วย

แบบการตบทั้งหมดนี้เราสามารถนำมาผสมผสานกันเป็นกลวิธีการรุก เพื่อให้เกิดทางเลือกที่หลากหลายในการเลือกตบ และยังเป็นทางเลือกล่อคู่ต่อสู้อีกด้วย

2. งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ (2517) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การสร้างแบบสอบทักชะวอลเลย์บอลสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา" โดยใช้แบบทดสอบทักษะของแบรดดี เป็นมาตรฐาน 1 รายการ คือ การเล่นลูกบอลสองมือล่างกระแทบผนัง โดยหาความตรง และความเที่ยงกับแบบทดสอบทักษะที่ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ สร้างขึ้น 7 รายการ คือการเสิร์ฟ การตบ การเล่นลูกบอลสองมือล่างกระแทบผนัง การเตะลูกบอลกระแทบผนัง การกระโดดและฝ่าผนัง ความคล่องตัว และการทดสอบแรงบีบมือ โดย

การหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมการทดสอบตามแบบทดสอบของผู้วิจัย และแบบของแบรดดี ครั้งที่ 1 คะแนนรวมรายการทดสอบตามแบบของผู้วิจัย และแบรดดี ครั้งที่ 2 คะแนนรวมการทดสอบตามแบบทดสอบของผู้วิจัยครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 โดยการทดสอบนักศึกษาจำนวน 100 คน โดยสุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยศึกษาเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษายะลา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา และคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แห่งละ 20 คน ผลของการวิจัยปรากฏว่า

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับนักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา มีความตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 [$r = .512$]

2. แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับนักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา มีความเที่ยงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 [$r = .849$]

ชนินทร์ ยุกตะนันต์ (2518) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลของการฝึกความอดทนและฝึกกล้ามเนื้อเนื้อที่มีต่อการเสริมฟลูวอลเลย์บอล" ในกลุ่มทดลองมีผลการเสริมฟลูวอลเลย์บอลแตกต่างกันระหว่างก่อนการฝึก กับหลังการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่กลุ่มควบคุมมีผลการเสริมฟลูวอลเลย์บอล แตกต่างกันระหว่างก่อนการฝึกกับหลังการฝึกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลังการฝึกความอดทนและฝึกกล้ามเนื้อ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเสริมฟลูวอลเลย์บอลแบบเหนือศีรษะ มีความแรง และแม่นยำกว่ากลุ่มควบคุม

ดำรงศ ดาราศักดิ์ (2521) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ได้เปรียบเทียบผลการสอนนิชาวอลเลย์บอลโดยวิธีแบบคั่นคว่ำและแก้ปัญหากับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบผลการสอนนิชาวอลเลย์บอลโดยวิธีการสอนทั้งสองอย่าง ได้ทดลองสอนนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนสตรีสมถวิลราชดำริ จำนวน 70 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ผลปรากฏว่า คะแนนผลการสอนนิชาวอลเลย์บอลโดยเฉลี่ยของนักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบคั่นคว่ำและแก้ปัญหา กับกลุ่มที่สอนโดยแบบบรรยายประกอบการสาธิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เชิดพันธ์ ฉายเหมือนวงศ์ (2523) ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบประสิทธิผลการสอนนิชาวอลเลย์บอลแบบ มอบหมายงานกับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบประสิทธิผลของการสอนทั้งสองแบบนี้กับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตและมอบหมายงานให้ทำนอกเวลา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตพระนครใต้ จำนวน 45 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการสอนนิชาวอลเลย์บอล ระหว่างวิธีสอนแบบมอบ

รายงาน การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต และการสอนแบบประกอบการสาธิตและมอบหมายงานให้ทำนอกเวลา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิชาติ ไตรแสง (2526) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "เกณฑ์ปกติความสามารถทางทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา "กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 74 คน วิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม จำนวน 80 คน วิทยาลัยพลศึกษาชลบุรี จำนวน 89 คน วิทยาลัยพลศึกษาชุมพร จำนวน 85 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของแบรดดี้ 1 รายการ คือ การเล่นลูกบอลกระทบผนังภายในหนึ่งนาที ผลการศึกษาพบว่า การเล่นลูกบอลกระทบผนังภายในหนึ่งนาที มีค่ามัธยฐานคณิต 29.31 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.01 และจำแนกเกณฑ์ทักษะกีฬา วอลเลย์บอลดังนี้

ดีมาก	37 ขึ้นไป	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่	81 ขึ้นไป
ดี	32 - 36	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่	61 - 78
ปานกลาง	28 - 31	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่	41 - 57
ต่ำ	23 - 27	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่	21 - 38
ต่ำมาก	ต่ำกว่า 23	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่	21 ลงมา

นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร มีความสามารถในการเล่นลูกบอลกระทบผนังภายในเวลาหนึ่งนาที ต่ำกว่านักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้อื่น ๆ พบว่า มีความสามารถในการเล่นลูกบอลกระทบผนังภายในเวลาหนึ่งนาที ไม่แตกต่างกัน

บังอร เสียงหล่อ (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลสัมฤทธิ์ในการเสิร์ฟวอลเลย์บอลมือบนเหนือศีรษะระหว่างวิธีการฝึกแบบฝึกทักษะพื้นฐานการเสิร์ฟ แบบฝึกกล้ามเนื้อประกอบกรฝึกทักษะการเสิร์ฟและการฝึกการเสิร์ฟอย่างเดียว" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ซึ่งผ่านการเรียนวิชาวอลเลย์บอล 1 มาแล้ว จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ในการเสิร์ฟวอลเลย์บอลมือบนเหนือศีรษะของ รัสเซลล์และเลนจ์ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเสิร์ฟวอลเลย์บอลมือบนเหนือศีรษะระหว่างวิธีการฝึกแบบฝึกทักษะพื้นฐานการเสิร์ฟ การฝึกกล้ามเนื้อประกอบกรฝึกทักษะการเสิร์ฟ และการเสิร์ฟอย่างเดียว ไม่แตกต่างกัน แต่อัตราการเพิ่มค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ในการเสิร์ฟวอลเลย์บอลมือบนเหนือศีรษะภายหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และ 8 สูงขึ้นกว่าก่อนการฝึกทุกกลุ่มทดลอง

สมศักดิ์ จิตติमित (2528) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเคลื่อนไหวทั่วไป ความสามารถทางสมอง และความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอล" วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเคลื่อนไหวทั่วไป ความสามารถทางสมอง และความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอล กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชายในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการเคลื่อนไหวทั่วไปของบาร์โร (Barrow Motor Ability Test) แบบทดสอบความสามารถทางสมองของราเวน (Raven's Standard Progressive Matrices) และแบบทดสอบความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอลของครองวิสต์ และบรูมบา (Krongvist & Brumbach) และของรัสเซลล์ และแลง (Russell & Lange) นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปแปลงเป็นคะแนน ที่ ปกติ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และสหสัมพันธ์พหุคูณ ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย ที-เทสต์ (t-test) และเอฟ-เทสต์ (f-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการเคลื่อนไหวทั่วไปมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางสมองที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

2. ความสามารถสนการเคลื่อนไหวทั่วไปมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอลที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

3. ความสามารถทางสมองมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอลที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

4. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเคลื่อนไหวทั่วไป และความสามารถทางสมองที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

5. สมการถดถอยเพื่อทำนายความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอล (Y) ด้วยตัวทำนายจากความสามารถในการเคลื่อนไหวทั่วไป (X_1) และความสามารถทางสมอง (X_2) โดยใช้คะแนนดังนี้

$$\text{จากคะแนนดิบ} \quad Y = 36.3632 + .2618X_1 + .4902X_2$$

$$\text{จากคะแนนมาตรฐาน} \quad zY = .3390zX_1 + .2912zX_2$$

ทิพา ธรรมสถิตย์ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "เกณฑ์ปกติของดรชนี้ความเที่ยงในการกระโดดของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในเอเชีย" กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงของชาติต่าง ๆ ที่เข้าแข่งขัน "วอลเลย์บอลหญิง" บรินเซสคัพ ครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ.2528 จำนวน 10 ชาติ จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดความ

สามารถในการกระโดดของซิมาสู มีการทดสอบ 2 รายการ คือ 1. การกระโดดสกัดกั้น และ 2. การวิ่งกระโดด เกณฑ์ที่ได้คือ

ระดับความสามารถ	ความสามารถในการกระโดด	เปอร์เซ็นต์ไทล์	คะแนน "ที" ปกติ
ดีมาก	สูงกว่า 120 ขึ้นไป	สูงกว่า 93.79 ขึ้นไป	สูงกว่า 65 ขึ้นไป
ดี	75 - 120	68.06-93.79	55 - 65
ปานกลาง	55 - 75	29.05-68.06	45 - 55
ต่ำ	45 - 55	16.60-29.05	35 - 45
ต่ำมาก	ต่ำกว่า 45	ต่ำกว่า 16.60	ต่ำกว่า 35

ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างดรชนี้ความสามารถในการกระโดด กับผลของการแข่งขันวอลเลย์บอล ปริ้นเซสคัพ ครั้งที่ ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงนิมานในระดับสูง (.774 และ .819) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พยุ่ง ช่างหล่อ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ดรชนี้การกระโดดในวอลเลย์บอลและทักษะวอลเลย์บอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา" กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เชียงใหม่ ที่ผ่านการเรียนวอลเลย์บอล 2 มาแล้ว จำนวน 120 คน เป็นชาย 60 คนและหญิง 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบความสามารถในการกระโดดของซิมาสู กับแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของ เฉลิมชัย บุญรักษ์ ผลการวิจัยพบว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างดรชนี้การกระโดดกับทักษะวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชาย $r = .41$,หญิง $r = .32$)

จรินทร์ โสสกุล (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลการฝึกบุคคลโยบายจินตภาพที่มีต่อความสามารถในการเสิร์ฟ" ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร ที่มีทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล จำนวน 30 คน โดยการทดสอบความสามารถก่อนการทดลองด้วยแบบทดสอบเสิร์ฟของรัสเซลล์ และแลงจ์ (Russell and Lange) แบ่งตัวอย่างประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ฝึกเสิร์ฟ 30 นาที กลุ่มที่ 2 ฝึกเสิร์ฟ 40 นาที และกลุ่มที่ 3 ฝึกเสิร์ฟ 30 นาที ควบคู่กับการฝึกบุคคลโยบายจินตภาพ 10 นาที ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ทุกกลุ่มได้รับการทดสอบความสามารถในการเสิร์ฟภายหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และ 8 นำข้อมูลที่ได้มาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภายหลังจากการฝึกสัปดาห์ที่ 8 ทั้งสามกลุ่มมีความสามารถในการเลิร์ฟวอลเลย์บอลสูงกว่าความสามารถก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการเลิร์ฟวอลเลย์บอลระหว่างกลุ่มฝึกเลิร์ฟ 30 นาทีควบคู่กับการฝึกกุกุโลบายจินตนาการ 10 นาที กลุ่มฝึกเลิร์ฟ 30 นาที และกลุ่มฝึกเลิร์ฟ 40 นาที ภายหลังจากการฝึกเลิร์ฟสัปดาห์ที่ 2 สัปดาห์ที่ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ภายหลังจากการฝึกสัปดาห์ที่ 6 สัปดาห์ที่ 8 กลุ่มฝึกเลิร์ฟควบคู่กับการฝึกกุกุโลบายจินตนาการ มีความสามารถสูงกว่าทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ชาญณรงค์ ศรีประเสริฐ (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาวอลเลย์บอล" การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาวอลเลย์บอล กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม จำนวน 12 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 24 คน นักกีฬาวอลเลย์บอล จำนวน 144 คน ของทีมที่เป็นตัวแทนภูมิภาคเข้าร่วมแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลยุวชนเครือซีเมนต์ไทย ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 20 - 24 กันยายน พ.ศ. 2536 ดำเนินการวิจัยโดยการให้กลุ่มประชากรตอบแบบสอบถาม แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยตามการรับรู้ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาวอลเลย์บอล ที่มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีความเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกาและระเบียบการแข่งขันมีการวางแผนในการเก็บข้อมูลเพื่อนำข้อมูลนั้นมาปรับปรุงทีมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถอธิบายขั้นตอนการฝึกและยุทธวิธีในกีฬาวอลเลย์บอล และศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเองในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล อยู่เสมอ

2. ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาวอลเลย์บอล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ณัฐพงศ์ เชื้อสระคู (2538) : ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และประเมินหาความตรง ความเที่ยง ความ เป็นปรนัยของแบบทดสอบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนโรงเรียนกบินทร์บุรี จำนวน 100 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงและการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 5 ทักษะ คือ การเล่นลูกบอลมือล่างคนเดียว การเตะลูกบอลมือบนเหนือศีรษะคนเดียว (เซตลูก) การเสิร์ฟลูกบอลมือล่าง การตบลูกวอลเลย์บอลข้ามตาข่าย การสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอลเหนือตาข่าย และได้ นำแบบทดสอบไปประเมินค่าความตรง ความเที่ยง และความเป็นปรนัย นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความตรงตามเนื้อหา ความไวในการสอน ความตรงตามสถานการณ์ คะแนนจุดตัด ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดความเที่ยงในการจำแนกความรอบรู้ ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของแบบทดสอบแต่ละทักษะดังกล่าวข้างต้น มีดัชนีความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ .96, .94, .96, .98 และ .98 ตามลำดับ
2. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ของคะแนนเฉลี่ยทั้งก่อนและหลังเรียนของแบบทดสอบรวมและแบบทดสอบแต่ละทักษะ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความตรงตามสภาพการณ์ของแบบทดสอบรวมและแบบทดสอบแต่ละทักษะดังกล่าวข้างต้น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความตรง เท่ากับ .90, .77, .85, .84, .86 และ .86 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบแต่ละทักษะดังกล่าวข้างต้น เท่ากับ 4, 3, 4, 4 และ 4 ตามลำดับ
5. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดแบบทดสอบ เท่ากับ ± 1.67
6. สัมประสิทธิ์ความสอดคล้องในการจำแนกความรอบรู้ของแบบทดสอบรวมทุกทักษะ และแบบทดสอบแต่ละทักษะดังกล่าวข้างต้น เท่ากับ 1.00, .80, .80, .85, .80 และ .85 ตามลำดับ
7. การประเมินความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ

7.1 การประเมินของครูพลศึกษา 5 ท่าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการประเมินระหว่างครูพลศึกษาแต่ละท่านและการประเมินโดยเฉลี่ยของครูพลศึกษา 5 ท่าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .96 และ .99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ยุทธนา พงษ์รักษ์ (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่อง : "การพัฒนาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล สำหรับคัดเลือกนักกีฬาหญิง ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล สำหรับคัดเลือกนักกีฬาหญิง ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง จำนวน 60 คน จาก 5 โรงเรียน คือ โรงเรียนสตรีรัตนบุรี, โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (นนทบุรี), โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา, โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย และโรงเรียนชัยนาทวิทยา กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนหญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาจำนวน 24 คน ของโรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์" โดยวิธีสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบทดสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วยแบบทดสอบ 7 รายการ คือ การยืนกระโดดสูง, การเล่นลูกสองมือล่าง, การแตะชูลูก, การเสิร์ฟ, การตบ, การสกัดกั้น, และการตบโดยมีผู้สกัดกั้น และได้นำผลการทดสอบไปหาคุณภาพของแบบทดสอบโดยการหา ความตรง, ความเที่ยง, ความเป็นปรนัย และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบมีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาในแต่ละรายการ เท่ากับ 1.00, 1.00, 1.00, 1.00, 1.00, 1.00 และ .80 ตามลำดับ
2. ความไวในการสอน (Instructional Sensitivity) พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนฝึก และหลังฝึกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. แบบทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง จากการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) มีค่าเท่ากับ .91, .91, .89, .91, .91, .83 และ .76 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
4. แบบทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง จากวิธีการหาความเที่ยงจากผู้ประเมิน (Interater reliability) มีค่าเท่ากับ .99 ทุกรายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. การหาความเป็นปรนัย
 - 5.1 การประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 5.2 การประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่าน และการประเมินโดยเฉลี่ยของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .97 และ .99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน กับคะแนนที่ทำได้ของการทดสอบ และเกณฑ์การตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กนกวรรณ ผ่องแผ้ว (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง : การเปรียบเทียบเวลาปฏิบัติการตอบสนองและเวลาเคลื่อนไหวในกระบวนการประมวลข่าวสารระหว่างนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นเริ่มกับชั้นสูง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเวลาปฏิบัติการตอบสนองและเวลาการเคลื่อนไหวในกระบวนการประมวลข่าวสารระหว่างนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นเริ่มต้นกับชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวนทั้งหมด 80 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นสูง และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นเริ่มต้น ทำการทดสอบโดยใช้เครื่องมือวัดเวลาปฏิบัติการในกระบวนการประมวลข่าวสาร จำนวนข่าวสาร 2 บิท (4 ข่าวสาร) และจำนวนข่าวสาร 3 บิท (8 ข่าวสาร) นำผลการทดสอบที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" นำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียงและแผนภูมิ ผลการวิจัยพบว่า

1. เวลาปฏิบัติการตอบสนองในกระบวนการประมวลข่าวสาร จำนวน 2 บิท (4 ข่าวสาร) ของกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นเริ่มต้นกับชั้นสูงแตกต่างจากเวลาปฏิบัติการตอบสนองในกระบวนการประมวลข่าวสาร จำนวนข่าวสาร 3 บิท (8 ข่าวสาร) ของกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นเริ่มต้นกับชั้นสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เวลาการเคลื่อนไหวในกระบวนการประมวลข่าวสาร จำนวนข่าวสาร 2 บิท (4 ข่าวสาร) ของกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นเริ่มต้นกับชั้นสูงแตกต่างจากการเคลื่อนไหวในกระบวนการประมวลข่าวสาร จำนวนข่าวสาร 3 บิท (8 ข่าวสาร) ของกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นเริ่มต้นกับชั้นสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เวลาปฏิบัติการตอบสนองในกระบวนการประมวลข่าวสาร จำนวนข่าวสาร 2 บิท (4 ข่าวสาร) ของกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นเริ่มต้นแตกต่างจากกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เวลาการเคลื่อนไหวในกระบวนการประมวลข่าวสาร จำนวนข่าวสาร 2 บิท (4 ข่าวสาร) ของกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นเริ่มต้นไม่แตกต่างจากกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เวลาปฏิบัติการตอบสนองและเวลาการเคลื่อนไหวในกระบวนการประมวลข่าวสาร จำนวนข่าวสาร 3 บิท (8 ข่าวสาร) ของกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นเริ่มต้นแตกต่างจากกลุ่มนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

คันทิงแฮม และการ์สัน (Cunningham and Garrison, 1968) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "High Wall Volley Test for Women's Volleyball" โดยนำแบบทดสอบกับนักศึกษาหญิงชั้นปีที่ 1, 2 ของมหาวิทยาลัยวอชิงตัน จำนวน 111 คน ซึ่งเคยเรียนวิชาวอลเลย์บอลมาแล้ว ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบการเล่นลูกวอลเลย์บอลนี้มีค่าความตรงเท่ากับ .72 และค่าความเที่ยงเท่ากับ .87

ครองวิสท์ และบรูมบาช (Krongvist and Brumbach, 1968) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษา" โดยได้นำ แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของแบรนดี้ [Brandy] มาปรับปรุงใช้กับนักเรียนชายระดับ 10-11 จำนวน 71 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .767 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .817

เซาเดลล์ (Shoudell, 1972) ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกกลไกในการเล่นกับลักษณะของร่างกายของผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการเล่นวอลเลย์บอล" เพื่อแสดงให้เห็นว่ารูปร่างลักษณะ และขนาดของร่างกายมีส่วนทำให้การเล่นกีฬาวอลเลย์บอลประสบผลสำเร็จ โดยนำแบบทดสอบความสามารถ (Physical Performance Test) ที่มีความเที่ยงตรง และมีความเชื่อมั่นทางกีฬาไปใช้กับนักกีฬาวอลเลย์บอลระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัย 93 คน ผ่านแบบสอบ 23 แบบ โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างการสอบครั้งแรก (Pre-test) และการสอบครั้งหลัง (Post-test) ผลของการวิจัยปรากฏว่า

1. ความยืดหยุ่นของข้อมีความเชื่อมั่นและมีความเที่ยงตรง
2. ส่วนประกอบที่สำคัญในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล คือ กำลัง
3. ความแข็งแรงไม่ได้เป็นตัวประกอบที่สำคัญที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล

4. การขว้างลูกบอลไกล การวิ่งเก็บของ และการวิ่งซิกแซก มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล

มุชเช่ (Masche, 1976) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "เปรียบเทียบโปรแกรมการสอนที่แตกต่างกันสองโปรแกรมในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2" เมื่อปี ค.ศ. 1976 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มควบคุมการสอนเล่นแบบคั่นและแก้ปัญหา กลุ่มทดลองสอนทักษะวอลเลย์บอล และบาสเกตบอล ผลการทดลองปรากฏว่ากลุ่มทดลองที่สอนแบบธรรมชาติมีพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญสูงกว่ากลุ่มควบคุมเมื่อเปรียบเทียบทักษะการเคลื่อนไหว

สมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันนทาการ (Verducci, 1980) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชายและหญิง แบบทดสอบนี้ประกอบด้วย รายการทดสอบ 4 รายการ คือ การตีลูกบอลกระทบผนัง การเสิร์ฟลูกบอล การส่งลูกบอล การแตะลูกบอล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชายและหญิงอายุระหว่าง 10-16 ปี แบบทดสอบนี้ได้กำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ โดยมีตารางมาตรฐานตามระดับอายุกับผลของคะแนนการทดสอบแต่ละรายการ

นอร์ริส (Norris, 1988) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลของการสอน 3 รูปแบบในการพัฒนาทักษะขั้นพื้นฐานของวอลเลย์บอล" การศึกษานี้ได้ถูกออกแบบขึ้นเพื่อหาผลของการสอน 3 รูปแบบในการพัฒนาทักษะขั้นพื้นฐานของวอลเลย์บอลในระดับวิทยาลัย รูปแบบการสอนนี้ประกอบด้วย 1. การสอนแบบดั้งเดิม 2. การสอนแบบแลกเปลี่ยน 3. การสอนแบบปล่อยตามสบาย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ เป็นนักศึกษาจำนวน 54 คน ทั้งชายและหญิง ซึ่งอยู่ในชั้นเรียนของมหาวิทยาลัยเทนเนสซี การสอนนี้จะมีขึ้น 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ใช้เวลาครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 16 สัปดาห์ และทำการสอนโดยผู้วิจัย การพัฒนาทักษะพื้นฐานของวอลเลย์บอลได้จากคะแนนการทดสอบทักษะก่อน และหลังการสอน พบว่าทุกกลุ่มเหมือนกันในขั้นก่อนการทดลอง การวิเคราะห์คะแนนหลังการทดลองโดยใช้ ANOVA ในคะแนนของทักษะการเสิร์ฟและการตั้งลูกของทั้ง 3 กลุ่มทดลองพบว่ามีความแตกต่างกันของทักษะการเสิร์ฟลูกระหว่างกลุ่มการสอนแบบดั้งเดิมกับการสอนแบบตามสบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มการสอนแบบแลกเปลี่ยนและการสอนแบบปล่อยตามสบาย และการสอนแบบดั้งเดิมกับการสอนแบบแลกเปลี่ยน มีคะแนนสูงกว่าการสอนแบบปล่อยตามสบาย การใช้การทดสอบทางสถิติของเซฟเฟ้ในการวิเคราะห์ ยังพบอีกว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มการสอนแบบดั้งเดิมและการสอนแบบแลกเปลี่ยนในทักษะการตั้งลูก โดยการสอนแบบแลกเปลี่ยนมีคะแนนนัยสำคัญสูงกว่าการสอนแบบดั้งเดิม

มาเยออัน (Mayeran, 1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลของการจินตภาพที่มีต่อการเสิร์ฟที่แม่นยำของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการจินตภาพที่มีต่อการเสิร์ฟที่แม่นยำโดยใช้การวัดความวิตกกังวลตามสถานการณ์และความวิตกกังวลที่ตึงเครียด กลุ่มตัวอย่างถูกสอนให้รู้จักการใช้เทคนิคการจินตภาพและการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบลูกมีอบน การเก็บข้อมูลใช้นักกีฬาวอลเลย์บอลชายจำนวน 17 โรงเรียนได้รับการฝึก 6 สัปดาห์ การแนะนำการจินตภาพไม่ได้ช่วยเพิ่มความแม่นยำอย่างมีนัยสำคัญ นัยสำคัญแสดงให้เห็นเมื่อวิเคราะห์การตอบสนองในการเสิร์ฟ

โกโรสกี (Goroski,1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาชีวิตประวัติสั้น ๆ นักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาลักษณะทางกาย และทางสรีรวิทยาที่ใช้เลือกนักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 9 คนอยู่ในระหว่างการเตรียมมหาวิทยาลัย และ 5 คน ที่อยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ถูกประเมินทางด้านร่างกาย ความอ่อนตัว ความคล่องแคล่วว่องไว พลังแอโรบิก พลังแอนแอโรบิก และความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่าง 2 กลุ่มในเรื่องความอ่อนตัวของขาหรือพลังแอนแอโรบิก และสรุปได้ว่าสมรรถภาพร่างกายเฉพาะกีฬาควรวัดระหว่างฤดูกาลแข่งขัน 2 ครั้ง ดังนั้นการวัดระหว่างการฝึกจะช่วยส่งเสริมสุขภาพและความสามารถ

สคูลเทส (Schultes,1995) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การวัดการเปลี่ยนแปลงสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ตลอดทั้งฤดูกาลแข่งขันวอลเลย์บอล” สภาวะทางอารมณ์ถูกวัดในความทนทานทางด้านกีฬาเช่น การว่ายน้ำ การวิ่งทางไกล และการฝึกพลังต่ำ วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาการวัดสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ของนักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงที่อยู่ในวิทยาลัยซึ่งกำลังทำการแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา 9 คนที่เป็นนักกีฬาและอีก 9 คนที่ไม่เป็นนักกีฬาทำแบบทดสอบสภาวะทางอารมณ์ ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

แฮริสัน (Harrison,1999) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของแบบการสอน 2 แบบการสอน ทักษะและการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพัฒนาทักษะ” เปรียบเทียบการสอน 2 แบบ คือ การสอนทักษะและการเรียนรู้ด้วยตนเองในการเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหว การเล่นเกม การเรียนรู้ ประสิทธิภาพของตนเอง ผลแสดงว่า นักเรียนที่เรียนการเล่นวอลเลย์บอลมีนัยสำคัญในทักษะความสามารถ ทั้ง 2 แบบ และนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองมีนัยสำคัญเรื่องการเรียนรู้การเซตและการตบ นักเรียนผู้ชายมีความสามารถมากกว่านักเรียนหญิง

ซูเบียเออ และคณะ (Zubiaur,Ona and Delgado,1999) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเรียนรู้การเสิร์ฟวอลเลย์บอล : การศึกษาเบื้องต้นของผลการเรียนรู้ของความสามารถ และผลที่ได้รับ” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนในวิทยาลัย อายุระหว่าง 18 – 20 ปี ที่ไม่มีประสบการณ์การเรียนรู้การเสิร์ฟมาก่อน โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญประเมินตัดสิน ทำเริ่มต้น , ทำทางก่อนตบ , ทำทางหลังตบ และผลที่ได้ ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มในเรื่องความสามารถในการเรียนรู้ และผลการปฏิบัติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล ประเภททีมหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ระหว่างวันที่ 9-20 ธันวาคม 2543 ณ กรุงเทพมหานคร ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยนำทีมที่เข้าร่วม สี่ทีมสุดท้ายมาทำการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.1 เครื่องถ่าย วีดีโอ จำนวน สอง เครื่อง
 - 1.2 ม้วนเทปเปล่า ระบบ VHS
 - 1.3 เครื่องเล่น วีดีโอ ระบบ VHS
 - 1.4 เครื่องรับโทรทัศน์
 - 1.5 ใบบันทึกรูปแบบการแข่งขัน (ดังรายละเอียดภาคผนวก ง)

การสร้างแบบบันทึก

ในการสร้างแบบบันทึก ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันวอลเลย์บอล จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ
2. สร้างแบบบันทึกแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจ เพื่อแก้ไขและปรับปรุงให้เหมาะสม
3. นำแบบบันทึกที่ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับเทปบันทึกภาพการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิงในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 28 (รอบคัดเลือก) ระหว่างวันที่

- 6 – 10 กันยายน 2543 ณ สนามศูนย์เยาวชนเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี
4. ผู้วิจัยนำแบบที่ทำการทดลองใช้แล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาวอลเลย์บอล สี่ท่าน พิจารณาตรวจสอบ เพื่อหาความเชื่อมั่นของความตรงของเครื่องมือ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อติดต่อความร่วมมือจากประธานคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 9-20 ธันวาคม 2543
2. ศึกษารายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และซักซ้อมความเข้าใจกับผู้ช่วยในการวิจัย
3. จัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ ติดตั้งอุปกรณ์ ณ จุดที่กำหนดไว้
4. ดำเนินการบันทึกเทปวิดีโอ ตลอดการแข่งขันของ สี่ทีมสุดท้ายที่เข้าแข่งขันรอบรองชนะเลิศและรอบชิงชนะเลิศประเภททีมหญิง
5. อธิบายและสาธิตวิธีการแจกแจงความถี่ของรูปแบบการเล่นแก่ผู้ช่วย เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการแจกแจงความถี่ของรูปแบบการเล่น
6. ผู้วิจัยนำม้วนเทปวิดีโอที่บันทึกภาพการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 มาทำการเปิดดูด้วยเครื่องเล่นวิดีโอเทปที่ต่อใช้คู่กับเครื่องรับโทรทัศน์และบันทึกรูปแบบการเล่นแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม โดยทำที่ละรูปแบบเป็นรอยความถี่ลงในใบบันทึกการแจกแจงความถี่ของรูปแบบการเล่น โดยให้รอยขีดหนึ่งรอยขีด เมื่อเล่นรูปแบบ นั้น ๆ หนึ่งครั้งและให้รอยขีดหนึ่งรอยขีด เมื่อทำได้ผลสำเร็จหรือไม่สำเร็จ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลการแจกแจงความถี่ที่ได้จากการแข่งขันของแต่ละทีมมาวิเคราะห์ โดยวิธีการดังต่อไปนี้

1. นำความถี่ของเทคนิค กลวิธี และสัมฤทธิ์ผล เปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ แยกตามแบบต่างๆ ของเทคนิค กลวิธี ของแต่ละทีมและเกมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬา วอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32
2. นำความถี่ของเทคนิค กลวิธีและสัมฤทธิ์ผล เปลี่ยนเป็นค่าร้อยละแยกตามแบบต่างๆ ของเทคนิค กลวิธี โดยรวมของทุกทีมและทุกเกมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬา วอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32
3. วิเคราะห์การใช้เทคนิค การเสิร์ฟ การเล่นลูกสองมือล่าง การเซ็ทตั้งลูก การตบ การสกัดกั้น ของแต่ละทีม ในแต่ละเกม
4. วิเคราะห์การใช้กลวิธี การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย การตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย การตั้งรับลูกเสิร์ฟ การรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน การรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน ของแต่ละทีม ในแต่ละเกม
5. วิเคราะห์การใช้เทคนิคและกลวิธี ของแต่ละทีม ในแต่ละเกม
6. วิเคราะห์ผลของการใช้เทคนิคและกลวิธี โดยรวมของทุกทีม และทุกเกม
7. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิคและกลวิธี ของทุกทีมและทุกเกมโดยรวมตามลำดับผลแพ้ ชนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การคำนวณจากคอมพิวเตอร์ซึ่งใช้ในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS⁺

(Statistical Package for the Social Sciences-x) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การคำนวณหาค่าร้อยละ

จำนวนความถี่ของแต่ละรูปแบบ $\times 100$

จำนวนความถี่ของรูปแบบทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 มานำเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม ลพบุรี (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการเสิร์ฟ	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเสิร์ฟแบบลอย	60	95.24	3	4.76	63	54	96.42	2	3.58	56
การเสิร์ฟแบบสูง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ	-	-	-	-	-	18	100	-	-	18
การเสิร์ฟแบบหยอด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.24 ทีม ลพบุรี ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 56 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.42 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟจำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม ลพบุรี (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการเล่นลูกสองมือ ล่าง	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเล่นลูกขนาน	6	100	-	-	6	7	100	-	-	7
การเล่นลูกโค้ง	76	74.50	26	25.5	102	101	89.38	12	10.62	113

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการเล่นลูกสองมือล่างแบบลูกโค้งมากที่สุด จำนวน 102 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 74.50 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 6 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบลูกโค้งมากที่สุด จำนวน 113 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 89.38 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 7 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเซตตั้งลูกแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม ลพบุรี (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการเซตตั้งลูก	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเซตลูกสั้น	22	84.62	4	15.38	26	22	91.67	2	8.33	24
การเซตลูกกระยะกลาง	17	89.47	2	10.53	19	17	100	-	-	17
การเซตลูกกระยะไกล	40	90.91	2	9.09	42	58	100	-	-	58

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเซตตั้งลูกกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 42 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90.91 รองลงมาคือ การเซตลูกสั้น จำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.62 ทีม ลพบุรี ใช้การตั้งเซตลูกกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 58 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การเซตลูกสั้น จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.67

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม ลพบุรี (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการตบ	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การตบลงทำยสนาม	45	95.74	2	4.26	47	49	92.45	4	7.55	53
การตบลงใกล้เส้น 3 เมตร	4	100	-	-	4	8	100	-	-	8
การตบเปลี่ยนทิศทาง	2	100	-	-	2	-	-	-	-	-
การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน	20	57.14	15	42.86	35	26	63.41	15	36.58	41

จากตารางที่ 4 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตบลงทำยสนามมากที่สุด
จำนวน 47 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.74 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน
จำนวน 35 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.14 ทีม ลพบุรี ใช้การตบลงทำยสนามมากที่สุด
จำนวน 53 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.45 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน
จำนวน 41 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.41

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของเทคนิคการสกัดกันแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม ลพบุรี (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการสกัดกัน	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกันแบบ 1 คน	12	48	13	52	25	14	77.78	4	22.22	18
สกัดกันแบบ 2 คน	29	43.94	37	56.06	66	48	62.34	29	37.66	77
สกัดกันแบบ 3 คน	2	66.67	1	33.33	3	1	50	1	50	2

จากตารางที่ 5 แสดงว่าทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การสกัดกันแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 66 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 43.94 รองลงมาก็คือ สกัดกันแบบ 1 คน จำนวน 25 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 48 ทีม ลพบุรี ใช้การสกัดกันแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 77 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 62.34 รองลงมาก็คือ สกัดกันแบบ 1 คน จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 77.78

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการหยอดแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม ลพบุรี (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการหยอด	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การหยอดโดยใช้ปลายนิ้ว	10	71.43	4	28.57	14	13	92.86	1	7.14	14
การหยอดโดยตบหยอด	4	100	-	-	4	3	100	-	-	3

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 71.43 รองลงมาก็คือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 4 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.86 รองลงมาก็คือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 3 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของกลวิธีการตั้งรับชนะเลิศ หน้า 2 คน และกลวิธีการตั้งรับชนะเลิศ หน้า 3 คนแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม ลพบุรี (รวบรวมชนะเลิศ)

แบบการตั้งรับชนะเลิศ	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบการตั้งรับชนะเลิศ หน้า 2 คน										
1 : 2 : 3	38	95	2	5	40	34	97.14	1	2.86	35
1 : 3 : 2	5	100	-	-	5	4	100	-	-	4
แบบการตั้งรับชนะเลิศ หน้า 3 คน										
1 : 2 : 3	41	97.62	1	2.35	42	44	89.80	5	10.20	49
1 : 3 : 2	17	100	-	-	17	15	93.75	1	6.25	16

จากตารางที่ 7 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้แบบการตั้งรับชนะเลิศ หน้า 3 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 42 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.62 รองลงมาคือใช้การตั้งรับชนะเลิศ หน้า 2 คน แบบ 1 : 2 : 3 เป็นจำนวน 40 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95 ทีม ลพบุรี ใช้แบบการตั้งรับชนะเลิศ หน้า 3 แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 49 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 89.80 รองลงมาคือแบบ การตั้งรับชนะเลิศ หน้า 2 แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 35 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.14

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย แบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม ลพบุรี (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการตั้งรับขณะสกัดกั้น กลางตาข่าย	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน										
1 : 2 : 3	4	40	6	60	10	11	78.57	3	21.43	14
1 : 3 : 2	1	50	1	50	2	-	-	-	-	-
สกัดกั้นแบบ 2 คน										
2 : 1 : 3	4	50	4	50	8	10	52.63	9	47.37	19
2 : 2 : 2	3	100	-	-	3	-	-	-	-	-
สกัดกั้นแบบ 3 คน										
3 : 1 : 2	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
3 : 2 : 1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 8 แสดงว่าทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตั้งรับขณะการสกัดกั้นกลางตาข่าย สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 10 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 40 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 8 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 ทีม ลพบุรี ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 52.63 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย แบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม ลพบุรี (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน										
1 : 2 : 3	8	57.14	6	42.86	14	-	-	-	-	-
1 : 3 : 2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สกัดกั้นแบบ 2 คน										
2 : 1 : 3	23	44.23	29	55.77	52	40	71.43	16	28.57	56
2 : 2 : 2	1	50	1	50	2	-	-	-	-	-
สกัดกั้นแบบ 3 คน										
3 : 1 : 2	2	100	-	-	2	-	-	-	-	-
3 : 2 : 1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 9 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 52 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 44.23 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.14 ทีม ลพบุรี ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 56 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 71.43

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่างทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม ลพบุรี (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการตั้งรับลูกเสิร์ฟ	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบตัวดับเบิลยู (W)	53	84.13	10	15.87	63	36	90	4	10	40
แบบตัวเอ็ม (M)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แบบตัวยู (U)	8	88.89	1	11.11	9	19	95	1	5	20
แบบตัววี (V)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 10 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟ แบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.13 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 9 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88.89 ทีม ลพบุรี ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 40 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 11 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การรูกขณะหน้า 2 คน แบบ C หน้า , B หน้า มากที่สุด จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.62 รองลงมาคือ A หน้า , B หลัง จำนวน 6 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีแบบ A หน้า , C หน้า มากที่สุด จำนวน 21 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.24 รองลงมาคือ C หน้า, B หน้า จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 85.71

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 (ต่อ)

แบบการรุกขณะ ผู้ตบหน้า 3 คน	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
B หน้า / ทำการเซ้ตตั้งลูก / B หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / ทำการเซ้ตตั้งลูก / C หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / A หน้า / ทำการเซ้ตตั้งลูก	-	-	-	-	-	6	85.71	1	14.29	7
ทำการเซ้ตตั้งลูก / B หน้า / C หลัง	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-
C หน้า / ทำการเซ้ตตั้งลูก / B หลัง	-	-	-	-	-	2	100	-	-	2

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า , A หน้า , C หลัง และ C หน้า , B หน้า , C หลัง มากที่สุด เป็นจำนวน 15 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.67 รองลงมาคือ C หน้า , B หลัง , C หลัง จำนวน 11 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 81.82 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีแบบ C หน้า , B หน้า , C หลังมากที่สุด เป็นจำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 69.23 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , C หลัง จำนวน 12 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.67

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟ แบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับ ทีม พังงา (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการเสิร์ฟ	ทีม นครราชสีมา					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเสิร์ฟแบบลอย	93	94.9	5	5.1	98	62	98.41	1	1.59	63
การเสิร์ฟแบบชุก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ	10	76.92	3	23.08	13	33	84.62	6	15.38	39
การเสิร์ฟแบบหยอด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 13 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยตัวมากที่สุด จำนวน 98 ครั้ง ใช้ได้ผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.90 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 76.92 ทีม พังงา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยตัวมากที่สุด จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้ผลเป็นสัมฤทธิ์ ร้อยละ 98.41 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.62

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างแบบต่าง ๆ
ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับ ทีม พังงา (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการเล่นลูกสอง มือล่าง	ทีม นครราชสีมา					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเล่นลูกขนาน	25	91.15	1	3.85	26	27	87.10	4	12.90	31
การเล่นลูกโค้ง	108	83.08	22	16.92	130	107	82.31	23	17.69	130

จากตารางที่ 14 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบลูกโค้งมากที่สุด จำนวน 130 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 83.08 รองลงมาคือการเล่นลูกขนานจำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.15 ทีม พังงาใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบลูกโค้งมากที่สุด เป็นจำนวน 130 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 82.31 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนานจำนวน 31 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 87.10

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเซ้ทลูกแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม นครราชสีมา กับ ทีม พังงา (รอบรองชนะเลิศ)

การเซ้ทตั้งลูก	ทีม นครราชสีมา					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเซ้ทลูกสั้น	12	85.71	2	14.29	14	29	100	-	-	29
การเซ้ทลูกระยะกลาง	39	97.5	1	2.5	40	38	100	-	-	38
การเซ้ทลูกระยะไกล	83	97.65	2	2.35	85	65	98.48	1	1.52	66

จากตารางที่ 15 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การเล่นเซ้ทตั้งลูกระยะไกลมากที่สุด
จำนวน 85 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.65 รองลงมาคือ การเซ้ทลูกระยะกลาง จำนวน
40 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.5 ทีม พังงา ใช้การเล่นเซ้ทตั้งลูกระยะไกลมากที่สุด
จำนวน 66 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.48 รองลงมาคือ การเซ้ทลูกระยะกลาง จำนวน
38 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและ ค่าร้อยละ ของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม นครราชสีมา กับ ทีม พังงา (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการตบ	ทีม นครราชสีมา					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การตบลงท้ายสนาม	54	90	6	10	60	53	86.89	8	13.11	61
การตบลูกลงใกล้เส้น 3 ม.	11	100	-	-	-	9	64.29	5	35.71	14
การตบเปลี่ยนทิศทาง	4	66.67	2	33.33	6	-	-	-	-	-
การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน	25	64.10	14	35.39	39	32	64	18	36	50

จากตารางที่ 16 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การเล่นตบลงท้ายสนามมากที่สุด
จำนวน 60 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน จำนวน
39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 64.10 ทีม พังงา ใช้การเล่นตบลงท้ายสนามมากที่สุด
จำนวน 61 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.89 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน
จำนวน 50 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 64

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและ ค่าร้อยละ ของเทคนิคการสกัดกั้นแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม นครราชสีมา กับ ทีม พังงา (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการสกัดกั้น	ทีม นครราชสีมา					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน	24	63.16	14	36.84	38	19	48.72	20	51.28	39
สกัดกั้นแบบ 2 คน	46	50	46	50	72	46	45.54	55	54.46	101
สกัดกั้นแบบ 3 คน	2	33.33	4	66.67	6	2	28.57	5	71.43	7

จากตารางที่ 17 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คนมากที่สุด
จำนวน 92 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน
24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 64.16 ทีม พังงา ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด
จำนวน 101 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 45.54 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน
39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 48.72

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและ ค่าร้อยละ ของเทคนิคการหยุดแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม นครราชสีมา กับ ทีม พังงา (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการหยุด	ทีม นครราชสีมา					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การหยุดโดยใช้ปลายนิ้ว	24	100	-	-	24	15	75	5	15	20
การหยุดโดยตบหยุด	12	92.31	1	7.69	13	9	100	-	-	9

จากตารางที่ 18 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การหยุดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การหยุดโดยตบหยุด จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.31 ทีม พังงา 45 ใช้การหยุดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 75 รองลงมาคือ การหยุดโดยตบหยุด จำนวน 9 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบต่าง ๆ และการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คนแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับ ทีม พังงา (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการตั้งรับขณะตบ	ทีม นครราชสีมา					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน										
1 : 2 : 3	53	100	-	-	53	33	91.66	3	8.33	36
1 : 3 : 2	22	100	-	-	22	23	95.83	1	4.17	23
แบบการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน										
1 : 2 : 3	28	84.85	5	15.15	33	31	81.58	7	18.42	38
1 : 3 : 2	17	77.27	5	22.73	22	32	100	-	-	32

จากตารางที่ 19 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้ตั้งรับขณะผู้ตบ หน้า 2 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 53 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ ใช้การตั้งรับขณะผู้ตบ หน้า 3 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 33 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.85 ทีม พังงา ใช้การตั้งรับขณะผู้ตบ หน้า 3 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 38 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 81.58 รองลงมาคือ ใช้การตั้งรับขณะผู้ตบ หน้า 2 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 36 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.66

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบต่าง ๆ และการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับ ทีม พังงา (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการตั้งรับ	ทีม นครราชสีมา					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน										
1 : 2 : 3	18	72	7	28	25	10	58.82	7	41.18	17
1 : 3 : 2	-	-	2	100	2	2	66.67	1	33.33	3
สกัดกั้นแบบ 2 คน										
2 : 1 : 3	9	50	9	50	18	11	55	9	45	20
2 : 2 : 2	1	100	-	-	1	3	75	1	25	4
สกัดกั้นแบบ 3 คน										
3 : 1 : 2	2	40	3	60	5	-	-	1	100	1
3 : 2 : 1	-	-	3	100	3	3	75	1	25	4

จากตารางที่ 20 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้ตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย สกัดกั้นแบบ 1 คนแบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 25 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 72 รองลงมาคือ สกัดกั้น 2 คน แบบ 2 : 1 : 3 จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 ทีม พังงา ใช้ตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย สกัดกั้น 2 คนแบบ 2 : 1 : 3 มากที่สุด จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 55 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1 : 2 : 3 จำนวน 17 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 58.82

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย แบบต่าง ๆ
ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับ ทีม พังงา (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการตั้งรับขณะสกัดกั้น ริมตาข่าย	ทีม นครราชสีมา					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน										
1:2:3	4	80	1	20	5	7	50	7	50	14
1:3:2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สกัดกั้นแบบ 2 คน										
2:1:3	46	60.53	30	39.47	76	43	53.75	37	46.25	80
2:2:2	4	50	4	50	8	7	63.64	4	36.36	11
สกัดกั้นแบบ 3 คน										
3:1:2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3:2:1	-	-	1	100	1	-	-	1	100	1

จากตารางที่ 21 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้ตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คนแบบ 2 : 1 : 3 มากที่สุด จำนวน 76 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 60.53 รองลงมาคือ แบบ 2 : 2 : 2 จำนวน 8 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 ทีม พังงา ใช้ตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คนแบบ 2 : 1 : 3 มากที่สุด จำนวน 80 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 53.75 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1 : 2 : 3 จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง .

ทีม นครราชสีมา กับ ทีม พังงา (รอบรองชนะเลิศ)

แบบการตั้งรับลูกเสิร์ฟ	ทีม นครราชสีมา					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบตัวดับเบิลยู (W)	81	94.19	5	5.81	86	74	96.10	3	3.90	77
แบบตัวเอ็ม (M)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แบบตัวยู (U)	8	88.89	1	11.11	9	25	96.15	1	3.85	26
แบบตัววี (V)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 22 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้ตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 86 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.19 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 8 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88.89 ทีม พังงา ใช้ตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 77 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.10 รองลงมาคือ แบบตัวยูจำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.15

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 23 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรุกขณะตบ หน้า 2 คน แบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด เป็นจำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.15 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 22 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90.48 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการรุกขณะตบ หน้า 2 คน แบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.89 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 15 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 53.33

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 (ต่อ)

แบบการรูกขณะ ผู้ตบหน้า 3 คน	ทีม นครราชสีมา					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
B หน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก / B หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก / C หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / A หน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก	-	-	-	-	-	1	50	1	50	2
ทำการเซ็ทตั้งลูก / B หน้า / C หลัง	1	100	-	-	1	1	100	-	-	1
C หน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก / B หลัง	3	100	-	-	3	2	100	-	-	2

จากตารางที่ 24 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรูกขณะตบ หน้า 3 คน แบบ C หน้า , B หน้า, C หลัง มากที่สุด จำนวน 21 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 80.95 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , C หลัง จำนวน 15 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 73.33 ทีม พังงา ใช้กลวิธีแบบ C หน้า, B หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 21 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 80.95 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , C หลัง จำนวน 22 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 75

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการเสิร์ฟ	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเสิร์ฟแบบลอย	82	92.13	7	7.87	89	53	92.98	4	7.02	57
การเสิร์ฟแบบสุก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ	-	-	-	-	-	35	85.37	6	14.63	41
การเสิร์ฟแบบหยอด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 25 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 89 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.13 ทีม พังงา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 57 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.98 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 41 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 85.37

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการเล่นลูกสองมือล่าง	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเล่นลูกขนาน	5	100	-	-	5	15	93.75	1	6.25	16
การเล่นลูกโค้ง	113	78.47	31	21.53	144	126	90	14	10	140

จากตารางที่ 26 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโค้งมากที่สุด จำนวน 144 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 78.47 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 5 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโค้งมากที่สุด จำนวน 140 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.75

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเซ็ทแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการเซ็ท	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเซ็ทลูกสั้น	34	97.14	1	2.86	35	33	94.29	2	5.71	35
การเซ็ทลูกกระยะกลาง	36	94.74	2	5.26	38	54	98.18	1	1.82	55
การเซ็ทลูกกระยะไกล	51	98.08	1	1.92	52	44	100	-	-	44

จากตารางที่ 27 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเซ็ทลูกกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 52 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.08 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกกระยะกลาง จำนวน 38 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.74 ทีม พังงา ใช้การเซ็ทลูกกระยะกลางมากที่สุด จำนวน 55 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.18 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกกระยะไกล จำนวน 35 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการตบ	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การตบลงท้ายสนาม	70	90.91	7	9.09	77	56	93.33	4	6.67	60
การตบลงใกล้เส้น 3 เมตร	6	85.71	1	14.29	7	11	91.67	1	8.33	12
การตบเปลี่ยนทิศทาง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น	19	59.38	13	40.62	32	28	56	22	44	50

จากตารางที่ 28 แสดงว่าทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตบลงท้ายสนามมากที่สุด
จำนวน 77 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90.91 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น
จำนวน 32 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 59.38 ทีม พังงา ใช้การตบลงท้ายสนามมากที่สุด
จำนวน 60 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.33 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น
จำนวน 50 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 56

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของเทคนิคการสกัดกั้นแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการสกัดกั้น	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน	20	57.14	16	42.86	36	13	50	13	50	26
สกัดกั้นแบบ 2 คน	45	48.86	43	51.14	88	55	63.95	31	36.05	86
สกัดกั้นแบบ 3 คน	5	45.45	6	54.55	15	2	40	3	60	5

จากตารางที่ 29 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คนมากที่สุด
จำนวน 88 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 48.86 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน
36 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.14 ทีม พังงา ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คนมากที่สุด
จำนวน 86 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.95 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน
26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการหยุดแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการหยุด	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การหยุดโดยใช้ปลายนิ้ว	16	100	-	-	16	16	88.89	3	11.11	19
การหยุดโดยตบหยุด	12	100	-	-	12	5	100	-	-	5

จากตารางที่ 30 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การหยุดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด
จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การหยุดโดยตบหยุด จำนวน
12 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้การหยุดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด
จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88.89 รองลงมาคือ การหยุดโดยตบหยุด จำนวน
5 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับชนะเลิศผู้ตบหน้า 2 คนแบบต่าง ๆ และ กลวิธีการตั้งรับชนะเลิศผู้ตบหน้า 3 คนแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการตั้งรับชนะเลิศผู้ตบหน้า	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบการตั้งรับชนะเลิศผู้ตบหน้า 2 คน										
1 : 2 : 3	42	93.33	3	6.67	45	38	92.68	3	7.32	41
1 : 3 : 2	18	100	-	-	18	22	100	-	-	22
แบบการตั้งรับชนะเลิศผู้ตบหน้า 3 คน										
1 : 2 : 3	36	97.3	1	2.7	37	31	93.34	2	6.06	33
1 : 3 : 2	34	100	-	-	34	39	100	-	-	39

จากตารางที่ 31 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตั้งรับชนะเลิศผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 45 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.33 รองลงมาคือ การตั้งรับชนะเลิศผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 37 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.30 ทีม พังงา ใช้การตั้งรับชนะเลิศผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 41 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.68 รองลงมาคือ การตั้งรับชนะเลิศผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1 : 2 : 3 จำนวน 33 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.34

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบต่าง ๆ
ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการตั้งรับขณะสกัดกั้น กลางตาข่าย	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน										
1 : 2 : 3	15	57.69	11	42.31	26	18	64.29	28	35.71	46
1 : 3 : 2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สกัดกั้นแบบ 2 คน										
2 : 1 : 3	10	41.67	14	58.33	24	17	60.71	28	39.29	45
2 : 2 : 2	-	-	4	100	4	-	-	4	100	4
สกัดกั้นแบบ 3 คน										
3 : 1 : 2	1	20	4	80	5	1	33.33	3	66.67	4
3 : 2 : 1	3	60	2	40	5	-	-	1	100	1

จากตารางที่ 32 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.69 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 41.67 ทีม พังงา ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 46 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 64.29 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 45 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 60.71

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่ายแบบต่าง ๆ
ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการตั้งรับขณะสกัดกั้น ริมตาข่าย	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน										
1 : 2 : 3	17	62.96	10	37.04	27	10	76.82	3	23.08	13
1 : 3 : 2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สกัดกั้นแบบ 2 คน										
2 : 1 : 3	32	61.54	20	38.46	52	47	75.81	15	24.19	62
2 : 2 : 2	6	50	6	50	12	6	60	4	40	10
สกัดกั้นแบบ 3 คน										
3 : 1 : 2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 : 2 : 1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 33 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 52 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 61.54 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 27 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 62.96 ทีม พังงา ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 62 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 75.81 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 76.92

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการตั้งรับลูกเสิร์ฟ	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบตัวดับเบิลยู (W)	77	98.72	1	1.28	78	61	98.39	1	1.61	62
แบบตัวเอ็ม (M)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แบบตัวยู (U)	10	100	-	-	10	20	100	-	-	20
แบบตัววี (V)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 34 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 78 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.72 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 10 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 62 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.39 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการรื้อถอนผู้ตบหน้า 2 คน แบบต่าง ๆ
ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการตั้งรับลูกเสิร์ฟ	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
A หน้า / B หน้า	9	81.82	2	18.18	11	3	75	1	25	4
A หน้า / C หน้า	11	84.62	2	15.38	13	9	69.23	4	30.77	13
A หน้า / B หลัง	1	100	-	-	1	1	50	1	50	2
A หน้า / C หลัง	-	-	-	-	-	2	100	-	-	2
A หน้า / Z หน้า	-	-	-	-	-	5	100	-	-	5
C หน้า / C หลัง	1	50	1	50	2	1	50	1	50	2
A หลัง / C หน้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / ไหลหลัง	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-
B หน้า / ไหลหลัง	2	100	-	-	2	1	100	-	-	1
C หน้า / B หน้า	22	95.65	1	4.35	23	23	79.31	6	20.69	29
C หน้า / B หลัง	2	28.57	5	71.43	7	-	-	-	-	-
B หน้า / B หลัง	2	100	-	-	2	-	-	-	-	-
B หน้า / C หลัง	-	-	-	-	-	-	-	1	100	1
A หลัง / B หน้า	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
ส่วนเพิ่มเติม										
C หน้า / ไหลหลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
A หน้า / C หน้า / 3 เมตร	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / B หน้า / 3 เมตร	-	-	-	-	-	7	100	-	-	7
A หน้า / C หลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / C หลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก	-	-	-	-	-	-	-	2	100	2

จากตารางที่ 35 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตอบหน้า 2 คน แบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 23 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.65 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.62 ทีม พังงา ใช้กลวิธีแบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 29 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 79.31 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 69.23

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการรุกขณะผู้ตอบหน้า 3 คน แบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม กรุงเทพมหานคร กับ ทีม พังงา (รอบชิงอันดับที่สาม)

แบบการรุกขณะผู้ตอบ หน้า 3 คน	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
C หน้า / A หน้า / A หลัง	1	100	-	-	1	-	-	2	100	2
C หน้า / A หน้า / C หลัง	6	85.71	1	14.29	7	13	86.67	2	13.33	15
C หน้า / A หน้า / B หน้า	6	85.71	1	14.29	7	5	83.33	1	16.67	6
C หน้า / A หน้า / B หลัง	1	100	-	-	1	1	100	-	-	1
Z หน้า / A หน้า / B หน้า	-	-	-	-	-	2	100	-	-	2
A หน้า / A หลัง / B หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
A หน้า / B หน้า / B หลัง	1	100	-	-	1	8	72.73	3	27.27	11
A หน้า / A หลัง / B หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
A หน้า / B หน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / A หน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
A หน้า / B หน้า / C หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / A หน้า / B หลัง	12	100	-	-	12	6	54.55	5	45.45	11
A หน้า / B หลัง / C หลัง	4	100	-	-	4	-	-	-	-	-

ตารางที่ 36 (ต่อ)

แบบการรูกขณะผู้ตบ หน้า 3 คน	ทีม กรุงเทพมหานคร					ทีม พังงา				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
C หน้า / B หน้า / ไหลหลัง	4	100	-	-	4	-	-	-	-	-
C หน้า / A หลัง / C หลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / A หลัง / B หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / B หลัง / C หลัง	4	100	-	-	4	5	83.33	1	16.67	6
C หน้า / B หน้า / A หลัง	-	-	-	-	-	4	100	-	-	4
C หน้า / B หลัง / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / B หน้า / B หลัง	8	61.54	5	38.46	13	1	100	-	-	1
C หน้า / B หน้า / C หลัง	18	85.71	3	14.29	21	14	77.78	4	22.22	18
ส่วนเพิ่มเติม										
C หน้า / B หน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก	4	100	-	-	4	3	75	1	25	4
C หน้า / A หน้า / B หน้า / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / A หน้า / B หลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / B หน้า / B หลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
B หน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก / B หลัง	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-
C หน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก / C หลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / A หน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ทำการเซ็ทตั้งลูก / B หน้า / C หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก / B หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 36 แสดงว่า ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า, B หน้า, C หลัง มากที่สุด จำนวน 21 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ C หน้า, B หน้า, B หลัง จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 61.54 C หน้า, A หน้า, B หลัง จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม จ.พังงา ใช้กลวิธีแบบ C หน้า, B หน้า, C หลัง มากที่สุด จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 77.78 รองลงมาคือ C หน้า, A หน้า, C หลัง จำนวน 15 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.67

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม นครราชสีมา กับ ทีม ลพบุรี (รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการเสิร์ฟ	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเสิร์ฟแบบลอย	95	97.94	2	2.06	97	84	96.55	3	3.45	87
การเสิร์ฟแบบชุก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ	11	84.62	2	15.38	13	14	100	-	-	14
การเสิร์ฟแบบหยอด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 37 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 97 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.94 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.62 ทีม ลพบุรี ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 87 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.55 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง แบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม นครราชสีมา กับ ทีม ลพบุรี (รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการเล่นลูกสองมือล่าง	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเล่นลูกขนาน	12	92.31	1	7.69	13	18	100	-	-	18
การเล่นลูกโค้ง	131	85.62	22	14.38	153	132	88	18	12	150

จากตารางที่ 38 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโค้งมากที่สุด จำนวน 153 ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 85.62 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.31 ทีม ลพบุรี ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโค้งมากที่สุด จำนวน 150 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเข้ที่ต้งลูกแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม นครราชสีมา กับทีม ลพบุรี (รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการเข้ที่ต้งลูก	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเข้ที่ลูกสั้น	11	84.62	2	15.38	13	39	100	-	-	39
การเข้ที่ลูกระยะกลาง	32	100	-	-	32	17	100	-	-	17
การเข้ที่ลูกระยะไกล	113	100	-	-	113	88	100	-	-	88

จากตารางที่ 39 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การเข้ที่ลูกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 113 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การเข้ที่ลูกระยะกลาง จำนวน 32 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้การเข้ที่ลูกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 88 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การเข้ที่ลูกระยะสั้น และการเข้ที่ลูกระยะกลาง จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม นครราชสีมา กับ ทีม ลพบุรี (รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการตบ	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การตบลงท้ายสนาม	47	94	3	6	50	59	92.19	5	7.81	64
การตบลงใกล้เส้น 3 เมตร	11	100	-	-	11	5	100	-	-	5
การตบเปลี่ยนทิศทาง	2	100	-	-	2	1	100	-	-	1
การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน	45	63.38	26	36.62	71	39	72.22	15	27.78	54

จากตารางที่ 40 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกันมากที่สุด
จำนวน 71 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.38 รองลงมาคือ การตบลงท้ายสนาม จำนวน
50 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94 ทีม ลพบุรี ใช้การตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน
64 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.19 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน จำนวน
54 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 72.22

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการสกัดกั้นแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม นครราชสีมา กับ ทีม ลพบุรี (รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการสกัดกั้น	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน	13	39.39	20	60.61	33	11	52.38	10	47.62	21
สกัดกั้นแบบ 2 คน	53	56.99	40	43.01	93	51	42.86	68	57.14	119
สกัดกั้นแบบ 3 คน	1	16.67	5	83.33	6	3	37.5	5	62.5	8

จากตารางที่ 41 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 93 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 56.99 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 33 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 39.39 ทีม ลพบุรี ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 119 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 42.86 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 21 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 52.38

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการหยุดแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม นครราชสีมา กับ ทีม ลพบุรี (รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการหยุด	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การหยุดโดยใช้ปลายนิ้ว	25	86.21	4	13.79	29	14	82.35	3	17.65	17
การหยุดโดยตบหยุด	11	100	-	-	11	16	100	-	-	16

จากตารางที่ 42 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การหยุดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด
จำนวน 29 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.21 รองลงมาคือ การหยุดโดยตบหยุด จำนวน
11 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้การหยุดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด
จำนวน 17 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 82.35 รองลงมาคือ การหยุดโดยตบหยุด จำนวน
16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลยุทธ์การตั้งรับขณะผู้ตอบหน้า 2 คนแบบต่าง ๆ และ
กลยุทธ์การตั้งรับขณะผู้ตอบหน้า 3 คน ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับ ทีม ลพบุรี
(รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการตั้งรับขณะผู้ตอบ	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบการตั้งรับขณะผู้ตอบหน้า 2 คน										
1 : 2 : 3	59	93.65	4	6.35	63	52	98.11	1	1.89	53
1 : 3 : 2	14	93.33	1	6.67	15	13	100	-	-	13
แบบการตั้งรับขณะผู้ตอบหน้า 3 คน										
1 : 2 : 3	65	94.2	4	5.8	69	61	96.83	2	3.17	63
1 : 3 : 2	17	94.44	1	5.56	18	22	95.65	1	4.35	23

จากตารางที่ 43 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้กลยุทธ์การตั้งรับขณะผู้ตอบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 69 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.2 รองลงมาคือ กลยุทธ์การตั้งรับขณะผู้ตอบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.65 ทีม ลพบุรี ใช้กลยุทธ์การตั้งรับขณะผู้ตอบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.11 รองลงมาคือ กลยุทธ์การตั้งรับขณะผู้ตอบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 53 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.11

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบต่าง ๆ ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับ ทีม ลพบุรี (รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการตั้งรับขณะสกัดกั้น กลางตาข่าย	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน										
1 : 2 : 3	8	34.78	15	65.22	23	5	50	5	50	10
1 : 3 : 2	-	-	1	100	1	-	-	1	100	1
สกัดกั้นแบบ 2 คน										
2 : 1 : 3	6	54.55	5	45.45	11	3	42.86	4	57.14	7
2 : 2 : 2	2	40	3	60	5	7	63.64	4	36.36	11
สกัดกั้นแบบ 3 คน										
3 : 1 : 2	-	-	1	100	1	1	20	4	80	5
3 : 2 : 1	-	-	-	-	-	1	50	1	50	2

จากตารางที่ 44 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 23 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 34.78 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 11 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 54.55 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:2:2 มากที่สุด จำนวน 11 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.64 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 10 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่ายแบบต่าง ๆ
ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับ ทีม ลพบุรี (รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการตั้งรับขณะสกัดกั้น ริมตาข่าย	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน										
1 : 2 : 3	11	57.89	8	42.11	19	6	66.67	3	33.33	9
1 : 3 : 2	-	-	-	-	-	-	-	1	100	1
สกัดกั้นแบบ 2 คน										
2 : 1 : 3	42	63.64	24	36.36	66	36	50	36	50	72
2 : 2 : 2	11	78.57	3	21.43	14	8	47.06	9	52.94	17
สกัดกั้นแบบ 3 คน										
3 : 1 : 2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 : 2 : 1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 45 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะทำการสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 66 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.64 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.89 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะทำการสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 72 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 รองลงมาคือ แบบ 2:2:2 จำนวน 17 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 47.06

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ระหว่าง
ทีม นครราชสีมา กับ ทีม ลพบุรี (รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการตั้งรับลูกเสิร์ฟ	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบตัวดับเบิลยู (W)	78	98.73	1	1.27	79	61	98.39	1	1.61	62
แบบตัวเอ็ม (M)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แบบตัวยู (U)	19	100	-	-	19	43	97.73	1	2.27	44
แบบตัววี (V)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 46 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยู มากที่สุด จำนวน 79 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.73 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยู มากที่สุด จำนวน 62 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.39 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 44 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.73

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการรุกขณะผู้ตอบหน้า 2 คน แบบต่าง ๆ
ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับ ทีม ลพบุรี (รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการรุกขณะผู้ตอบ หน้า 2 คน	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
A หน้า / B หน้า	3	75	1	25	4	4	100	-	-	4
A หน้า / C หน้า	14	73.68	5	26.32	19	18	81.82	4	18.18	22
A หน้า / B หลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
A หน้า / C หลัง	-	-	-	-	-	3	100	-	-	3
A หน้า / Z หน้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / C หลัง	9	42.86	12	57.14	21	4	100	-	-	4
A หลัง / C หน้า	-	-	-	-	-	2	66.67	1	33.33	3
C หน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	8	100	-	-	8
B หน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	2	100	-	-	2
C หน้า / B หน้า	21	91.3	2	8.7	23	10	71.43	4	28.57	14
C หน้า / B หลัง	6	66.67	3	33.33	9	3	100	-	-	3
B หน้า / B หลัง	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-
B หน้า / C หลัง	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-
A หลัง / B หน้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ส่วนเพิ่มเติม										
C หน้า / ไหลหลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
A หน้า / C หน้า / 3 เมตร	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / B หน้า / 3 เมตร	2	100	-	-	2	2	100	-	-	2
A หน้า / C หลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / C หลัง / 3 เมตร	2	100	-	-	2	-	-	-	-	-
C หน้า / ทำการเซ้ที่ตั่งลูก	2	100	-	-	2	2	66.67	1	33.33	3

จากตารางที่ 47 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 23 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.30 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 73.68 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีแบบ A หน้า, C หน้า มากที่สุด จำนวน 22 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 81.82 รองลงมาคือ C หน้า, B หน้า จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 71.43

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบต่าง ๆ

ระหว่าง ทีม นครราชสีมา กับ ทีม ลพบุรี (รอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง)

แบบการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
C หน้า / A หน้า / A หลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / A หน้า / C หลัง	13	81.25	3	18.75	16	19	95	1	5	20
C หน้า / A หน้า / B หน้า	6	100	-	-	6	2	66.67	1	33.33	3
C หน้า / A หน้า / B หลัง	3	100	-	-	3	-	-	-	-	-
Z หน้า / A หน้า / B หน้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
A หน้า / A หลัง / B หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
A หน้า / B หน้า / B หลัง	1	100	-	-	1	3	100	-	-	3
A หน้า / A หลัง / B หลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
A หน้า / B หน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / A หน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
A หน้า / B หน้า / C หลัง	-	-	-	-	-	2	66.67	1	33.33	3
C หน้า / A หน้า / B หลัง	-	-	-	-	-	11	84.62	2	15.38	13
A หน้า / B หลัง / C หลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
A หน้า / B หน้า / C หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / B หน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1

ตารางที่ 48 (ต่อ)

แบบการรูกขณะผู้ตบ หน้า 3 คน	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
C หน้า / A หลัง / C หลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / A หลัง / B หลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / B หลัง / C หลัง	3	100	-	-	3	-	-	2	100	2
C หน้า / B หน้า / A หลัง	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-
C หน้า / B หลัง / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / B หน้า / B หลัง	15	93.75	1	6.25	6	15	93.75	1	6.25	16
C หน้า / B หน้า / C หลัง	22	91.67	2	8.33	24	1	100	-	-	1
ส่วนเพิ่มเติม										
C หน้า / B หน้า / ทำการเซตตั้งลูก	7	87.5	1	12.5	8	6	100	-	-	6
C หน้า / A หน้า / B หน้า / 3 เมตร	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / A หน้า / B หลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / B หน้า / B หลัง / 3 เมตร	2	100	-	-	2	2	100	-	-	2
B หน้า / ทำการเซตตั้งลูก / B หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / ทำการเซตตั้งลูก / C หลัง	4	100	-	-	4	4	80	1	20	5
C หน้า / A หน้า / ทำการเซตตั้งลูก	2	100	-	-	2	-	-	-	-	-
ทำการเซตตั้งลูก / B หน้า / C หลัง	1	50	1	50	2	-	-	1	100	1
C หน้า / ทำการเซตตั้งลูก / B หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 48 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า, B หน้า, C หลัง มากที่สุด จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.67 รองลงมาคือ C หน้า, B หน้า, B หลัง จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.75 และ C หน้า, A หน้า C หลัง จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 81.25 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีแบบ C หน้า, A หน้า, C หลัง มากที่สุด จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95 รองลงมาคือ C หน้า, B หน้า, B หลัง จำนวน 16 ครั้ง 0 ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.75

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม

แบบการเสิร์ฟ	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา					ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเสิร์ฟแบบลอย	188	96.41	7	3.59	195	138	96.5	5	3.5	143	115	95.83	5	4.17	120	142	93.42	10	6.58	152
การเสิร์ฟแบบฮุก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ	21	80.72	5	19.28	26	32	100	-	-	32	68	85	12	15	80	-	-	-	-	
การเสิร์ฟแบบหยอด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

จากตารางที่ 49 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 195 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.41 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 80.77 ทีม ลพบุรี ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 143 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 96.50 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 32 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 120 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 95.83 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 80 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 85 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเสิร์ฟแบบลอย จำนวน 152 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 93.42

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง แบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม

แบบการเล่นลูก	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา					ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเล่นลูกขนาน	37	94.87	2	5.13	39	25	100			25	42	89.36	5	10.64	47	11	100			11
การเล่นลูกโด่ง	239	84.45	44	15.55	283	233	88.59	30	11.41	263	233	86.3	37	13.7	270	189	76.83	57	23.17	246

จากตารางที่ 50 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 283 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.87 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.87 ทีม ลพบุรี ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 263 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88.59 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 25 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้การเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 270 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.30 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 47 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 89.36 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 246 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 76.83 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 11 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

ตารางที่ 51 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเซ็ทตั้งลูกแบบต่าง ๆ ของแต่ละ ทีม ทุกเกม

แบบการเซ็ทตั้งลูก	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา					ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเซ็ทลูกสั้น	23	85.19	4	14.81	27	61	96.8	2	3.17	63	62	96.9	2	3.12	64	56	91.8	5	8.2	61
การเซ็ทลูกระยะกลาง	71	98.61	1	1.39	72	34	100			34	92	98.9	1	1.08	93	53	92.98	4	7.02	57
การเซ็ทลูกระยะไกล	196	98.99	2	1.01	198	157	100			157	109	99.09	1	0.91	110	91	96.77	3	3.23	94

จากตารางที่ 51 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การเซ็ทแบบการเซ็ทลูกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 198 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.99 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกระยะกลาง จำนวน 72 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.61 ทีม ลพบุรี ใช้การเซ็ทแบบการเซ็ทลูกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 157 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกสั้น จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.83 ทีม พังงา ใช้การเซ็ทแบบการเซ็ทระยะไกลมากที่สุด จำนวน 110 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 99.09 รองลงมาคือ การเซ็ทระยะกลาง จำนวน 64 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.92 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเซ็ทแบบการเซ็ทระยะไกลมากที่สุด จำนวน 94 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.77 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกระยะสั้น จำนวน 61 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.8

ตารางที่ 52 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม

แบบการตบ	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา					ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การตบลงท้ายสนาม	101	91.82	9	8.18	110	108	92.31	9	7.7	115	109	90.1	12	9.92	121	115	92.74	9	7.26	124
การตบลงใกล้เส้น 3 เมตร	22	100	-	-	22	13	100	-	-	13	20	76.92	6	23.08	26	10	90.90	1	9.1	11
การตบเปลี่ยนทิศทาง	6	75	2	25	8	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-	2	100	-	-	2
การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น	70	63.64	40	36.36	110	65	95	30	5	70	60	60	40	40	100	39	58.21	28	41.79	65

จากตารางที่ 52 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา จำนวน 110 ครั้ง ใช้การตบลงท้ายสนามมากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90 และ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น จำนวน 110 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.64 รองลงมาคือ การตบลงใกล้เส้น 3 เมตร จำนวน 22 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้การตบแบบการตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 117 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.31 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น จำนวน 95 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95 ทีม พังงา ใช้การตบแบบการตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 121 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90.08 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น จำนวน 100 ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 60 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตบแบบการตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 124 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.74 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น จำนวน 67 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 58.21

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการสกัดกั้น แบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม

แบบการสกัดกั้น	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา					ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การสกัดกั้นแบบ 1 คน	37	52.11	4	47.89	41	25	64.10	14	35.9	39	32	49.23	33	50.77	65	32	52.46	29	47.54	61
การสกัดกั้นแบบ 2 คน	99	53.51	86	46.49	185	99	50.51	97	49.49	196	101	54.01	86	45.99	187	74	48.05	80	51.95	154
การสกัดกั้นแบบ 3 คน	3	25	9	75	12	4	40	6	60	10	4	33.33	8	66.67	12	7	50	7	50	14

จากตารางที่ 53 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 185 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 53.51 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 71 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 52.11 ทีม ลพบุรี ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 196 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50.51 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 64.10 ทีม พังงา ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 187 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 54.01 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 65 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 49.23 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 154 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 48.05 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 61 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 52.46 การสกัดกั้นแบบ 3 คน ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50

ตารางที่ 54 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการหยุดแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม

แบบการหยุด	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา				ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การหยุดโดยใช้ปลายนิ้ว	49	92.45	4	7.55	53	27	87.10	4	12.9	31	31	79.49	8	20.51	26	86.67	4	13.33	30
การหยุดโดยตบหยุด	23	95.83	1	4.17	24	19	100		19	14	100			16	100				16

จากตารางที่ 54 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การหยุดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 53 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.45 รองลงมาคือ การหยุดโดยตบหยุด จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.83 ทีม ลพบุรี ใช้การหยุดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 31 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 87.10 รองลงมาคือ การหยุดโดยตบหยุด จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้การหยุดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 79.49 รองลงมาคือ การหยุดโดยตบหยุด จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การหยุดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 30 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.67 รองลงมาคือ การหยุดโดยตบหยุด จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

ตารางที่ 55 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลยุทธ์การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน และกลยุทธ์การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม

แบบการตั้งรับขณะผู้ตบ	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา					ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน																				
1 : 2 : 3	112	96.55	4	3.45		86	97.73	2	2.27		71	92.21	6	7.79		80	94.12	5	5.88	
1 : 3 : 2	36	97.30	1	2.70		17	100	-	-		45	97.8	1	2.17		23	100	-	-	
แบบการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน																				
1 : 2 : 3	93	91.18	9	8.82		105	93.75	7	6.25		62	87.3	9	12.7		77	98.72	1	1.28	
1 : 3 : 2	34	85	6	15		37	94.87	2	5.13		71	100	-	-		51	100	-	-	

จากตารางที่ 55 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 116 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.55 รองลงมาคือ การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน ใช้แบบ 1:2:3 จำนวน 102 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.18 ทีม ลพบุรี ใช้การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 112 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.75 รองลงมาคือ การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 88 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.73 ทีม พังงา ใช้การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 77 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.21 รองลงมาคือ การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 71 ครั้ง ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 85 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.12 รองลงมาคือ การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 78 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.72

ตารางที่ 56 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย แบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม

แบบการตั้งรับขณะสกัดกั้น กลางตาข่าย	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา					ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน																				
1 : 2 : 3	26	54.17	22	45.83		16	66.67	8	33.33		28	62.22	17	37.78		19	52.78	17	47.22	
1 : 3 : 2	-	-	3	45.84		-	-	1	100		2	66.67	1	33.33		1	50	1	50	
สกัดกั้นแบบ 2 คน																				
2 : 1 : 3	15	51.72	14	48.28		13	50	13	50		28	58.33	20	41.67		14	43.75	18	56.25	
2 : 2 : 2	3	50	3	50		7	63.64	4	36.36		3	37.50	5	62.5		3	42.86	4	57.14	
สกัดกั้นแบบ 3 คน																				
3 : 1 : 2	2	33.33	4	66.67		2	33.33	4	66.67		1	25	3	75		1	20	4	80	
3 : 2 : 1	-	-	4	100		1	50	1	50		2	28.57	5	71.43		3	60	2	40	

จากตารางที่ 56 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย แบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 48 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 54.17 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 29 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 51.72 แบบ 1:3:2 ทีม ลพบุรี ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย แบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 66.67 ทีม พังงา ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 48 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 58.33 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 45 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 62.22 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 36 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 52.78 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 32 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 43.75

ตารางที่ 57 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกันริมตาข่ายแบบ ต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม

แบบการตั้งรับขณะสกัดกัน ริมตาข่าย	ทีม นครราชสีมา				ทีม ลพบุรี				ทีม พังงา				ทีม กรุงเทพมหานคร			
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	
สกัดกันแบบ 1 คน																
1 : 2 : 3	15	62.5	9	37.5	6	66.67	3	33.33	17	62.96	10	37.04	25	60.98	16	39.02
1 : 3 : 2	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	-	-	-	-	-	-
สกัดกันแบบ 2 คน																
2 : 1 : 3	88	61.97	54	38.02	76	59.38	52	40.62	90	63.38	52	36.62	55	52.88	49	47.12
2 : 2 : 2	15	68.18	7	31.82	8	47.06	9	52.94	13	61.90	8	38.10	7	50	7	50
สกัดกันแบบ 3 คน																
3 : 1 : 2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	100	-	-
3 : 2 : 1	-	-	1	100	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	-	-

จากตารางที่ 57 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การตั้งรับขณะสกัดกันริมตาข่าย แบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 142 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 61.97 รองลงมาคือ สกัดกันแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 62.5 ทีม ลพบุรี ใช้การตั้งรับขณะสกัดกันริมตาข่าย แบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 128 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 59.38 รองลงมาคือ สกัดกันแบบ 2:2:2 จำนวน 17 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 47.06 ทีม พังงา ใช้การตั้งรับขณะสกัดกันริมตาข่าย แบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 142 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.38 รองลงมาคือ สกัดกันแบบ 1 คน

แบบ 1:2:3 จำนวน 27 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 62.96 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตั้งรับขณะสกัดกันริมตาข่าย แบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 104 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 52.88 รองลงมาคือ สกัดกันแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 41 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 60.98

ตารางที่ 58 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ของแต่ละ ทีม ทุกเกม

แบบการตั้งรับลูกเสิร์ฟ	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา					ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบตัวดับเบิลยู (W)	159	96.36	6	3.64	165	97	95.10	5	4.9	102	135	97.12	4	2.88	139	130	92.20	11	7.8	141
แบบตัวเอ็ม (M)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แบบตัวยู (U)	27	96.43	1	3.57	28	62	96.88	2	3.12	64	45	97.83	1	2.17	46	18	94.74	1	5.26	13
แบบตัววี (V)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 58 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 165 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.36 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 28 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.43 ทีม ลพบุรี ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 102 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.10 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 64 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.88 ทีม พังงา ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 139 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.12 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 46 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.83 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 141 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.20 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 198 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.74

ตารางที่ 59 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม

แบบการรุกขณะผู้ตบ หน้า 2 คน	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา					ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
A หน้า / B หน้า	4	80	1	20	5	9	64.29	5	35.71	14	9	81.82	2	18.18	11	9	81.82	2	18.18	11
A หน้า / C หน้า	33	80.49	8	19.51	41	38	88.37	5	11.63	43	17	60.71	11	39.29	28	15	83.33	3	16.67	18
A หน้า / B หลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	3	75	1	25	4	7	100	-	-	7
A หน้า / C หลัง	4	66.7	2	33.3	6	4	100	-	-	4	6	100	-	-	6	-	-	-	-	-
A หน้า / Z หน้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11	100	-	-	11	-	-	-	-	-
C หน้า / C หลัง	17	53.1	15	46.87	32	5	100	-	-	5	3	75	1	25	4	3	75	1	25	4
A หลัง / C หน้า	-	-	-	-	-	5	83.33	1	16.67	6	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / ไหลหลัง	1	100	-	-	1	11	78.57	3	21.43	14	-	-	-	-	-	2	100	-	-	2
B หน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	4	100	-	-	4	2	100	-	-	2	4	100	-	-	4
C หน้า / B หน้า	46	93.88	3	6.12	49	22	78.57	6	21.43	28	34	70.83	14	29.67	48	33	91.67	3	8.33	36
C หน้า / B หลัง	14	66.67	7	33.33	21	9	100	-	-	9	2	28.57	5	71.43	7	7	53.85	6	46.15	13
B หน้า / B หลัง	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	100	-	-	3
B หน้า / C หลัง	2	100	-	-	2	-	-	-	-	-	1	50	1	50	2	-	-	-	-	-
A หลัง / B หน้า	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	1	100	-	-	1

ตารางที่ 59 (ต่อ)

แบบการรูกขณะผู้ตบ	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา					ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
ส่วนเพิ่มเติม																				
C หน้า / ไหลหลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
A หน้า / C หน้า / 3 เมตร	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-
C หน้า / B หน้า / 3 เมตร	2	100	-	-	2	2	100	-	-	2	7	100	-	-	2	-	-	-	-	-
A หน้า / C หลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	66.67	1	33.33	3	-	-	-	-	-
C หน้า / C หลัง / 3 เมตร	2	100	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก	2	100	-	-	2	2	66.67	1	33.33	3	-	-	2	100	2	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 59 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 49 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.88 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 41 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 80.49 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีแบบ A หน้า, C หน้า มากที่สุด จำนวน 43 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88.37 รองลงมาคือ C หน้า, B หน้า จำนวน 28 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 78.57 ทีม พังงา ใช้กลวิธีแบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 48 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 70.83 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 28 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 60.71 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีแบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 36 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.67 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 83.33

ตารางที่ 60 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ทุกเกม

แบบการรุกขณะผู้ตบ หน้า 3 คน	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี					ทีม พังงา					ทีม กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
C หน้า / A หน้า / A หลัง	-	-	-	-	1	100	-	-	1	5	71.43	2	28.57	7	1	100	-	-	1	
C หน้า / A หน้า / C หลัง	24	77.42	7	22.58	31	30	93.75	2	6.25	32	25	80.65	6	19.35	6	19	86.36	3	16.64	22
C หน้า / A หน้า / B หน้า	15	88.24	2	11.76	17	3	60	2	40	5	12	75	4	25	4	8	80	2	20	10
C หน้า / A หน้า / B หลัง	5	83.33	1	16.67	6	15	75	5	25	20	7	58.33	5	41.7	5	20	83.3	4	16.7	24
Z หน้า / A หน้า / B หน้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	100	-	-	-	-	-	-	-	-
A หน้า / A หลัง / B หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	-	-	-	-	-	-
A หน้า / B หน้า / B หลัง	-	-	-	-	-	3	100	-	-	3	12	70.59	5	29.41	5	1	100	-	-	1
A หน้า / A หลัง / C หลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	1	100	-	-	-	-	-	-	-	-
A หน้า / B หน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / A หน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	100	1
A หน้า / B หน้า / C หลัง	-	-	-	-	-	3	75	1	25	3	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
A หน้า / B หลัง / C หลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / B หน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-	4	100	-	-	4

แบบการรุกขณะผู้ตบ หน้า 3 คน	นครราชสีมา					ลพบุรี					พังงา					กรุงเทพมหานคร				
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
C หน้า / A หลัง / C หลัง	-	-	-	-	-	3	100	-	-	3	2	100	-	-	2	4	100	-	-	4
C หน้า / A หลัง / B หลัง	-	-	-	-	-	9	75	3	25	12	3	100	-	-	3	-	-	-	-	-
C หน้า / B หลัง / C หลัง	6	100	-	-	6	2	28.57	5	71.43	7	7	87.50	1	12.5	8	13	86.67	2	13.33	15
C หน้า / B หน้า / A หลัง	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-	4	100	-	-	4	1	100	-	-	1
C หน้า / B หลัง / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	2	100	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / B หน้า / B หลัง	20	95.24	1	4.76	21	15	93.75	1	6.25	16	6	100	-	-	6	9	60	6	40	15
C หน้า / B หน้า / C หลัง	39	86.67	6	13.33	45	10	71.43	4	28.57	-	31	79.49	8	20.51	39	31	86.1	5	13.89	36
ส่วนเพิ่มเติม																				
C หน้า / B หน้า / ทำการเซีตตั้งลูก	9	75	3	25	12	9	100	-	-	9	5	71.43	2	28.6	7	10	83.3	2	16.7	12
C หน้า / A หน้า / B หน้า / 3 เมตร	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / A หน้า / B หลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
C หน้า / B หน้า / B หลัง / 3 เมตร	2	100	-	-	2	2	100	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
B หน้า / ทำการเซีตตั้งลูก / B หลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1
C หน้า / ทำการเซีตตั้งลูก / C หลัง	4	100	-	-	4	4	80	1	20	5	1	100	-	-	1	-	-	-	-	-
C หน้า / A หน้า / ทำการเซีตตั้งลูก	2	100	-	-	2	6	85.71	1	14.29	7	1	50	1	50	2	-	-	-	-	-
ทำการเซีตตั้งลูก / B หน้า / C หลัง	2	66.67	1	33.33	2	-	-	1	100	1	1	100	-	-	1	1	100	-	-	1
C หน้า / ทำการเซีตตั้งลูก / B หลัง	3	100	-	-	3	2	100	-	-	2	2	100	-	-	2	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 60 แสดงว่า ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า , B หน้า, C หลัง มากที่สุด จำนวน 45 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.67 รองลงมาคือ C หน้า, A หน้า, C หลัง จำนวน 31 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 77.42 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีแบบ C หน้า, A หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 32 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.75 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , B หลัง จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 75 ทีม พังงา ใช้กลวิธีแบบ C หน้า , B หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 79.49 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , C หลัง จำนวน 31 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 80.65 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีแบบ C หน้า , B หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 36 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.11 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , B หลัง จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.36

ตารางที่ 61 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม

แบบการเสิร์ฟ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเสิร์ฟแบบลอย	583	95.57	27	4.43	610
การเสิร์ฟแบบสูง	-	-	-	-	-
การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ	121	87.68	17	12.32	138
การเสิร์ฟแบบหยอด	-	--	-	-	-

จากตารางที่ 61 แสดงว่า ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง สี่ทีมสุดท้าย ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 610 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.57 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 138 ครั้ง ใช้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 87.68

ตารางที่ 62 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่างแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม

แบบการเล่นสองมือล่าง	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเล่นลูกขนาน	115	94.26	7	5.74	122
การเล่นลูกโค้ง	894	84.18	168	15.82	1062

จากตารางที่ 62 แสดงว่าในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิงสี่ทีมสุดท้าย ใช้การเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโค้งมากที่สุด จำนวน 1062 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.18 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 122 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.26

ตารางที่ 63 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการเซ็ทตั้งลูกแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม

แบบการเซ็ทตั้งลูก	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การเซ็ทลูกสั้น	202	93.95	13	6.05	215
การเซ็ทลูกระยะกลาง	250	97.66	6	2.34	256
การเซ็ทลูกระยะไกล	553	98.93	6	1.07	559

จากตารางที่ 63 แสดงว่าในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิงสี่ทีมสุดท้าย ใช้การเซ็ทตั้งลูกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 559 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.93 รองลงมาคือ การเซ็ทตั้งลูกระยะกลาง จำนวน 256 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.66

ตารางที่ 64 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการตบแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม

แบบการตบ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การตบลงท้ายสนาม	433	91.74	39	8.26	472
การตบลงใกล้เส้น 3 เมตร	65	90.28	7	9.72	72
การตบเปลี่ยนทิศทาง	9	81.82	2	18.18	11
การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน	234	62.9	138	37.1	372

จากตารางที่ 64 แสดงว่า ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง สี่ทีมสุดท้าย ใช้การตบแบบการตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 472 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.31 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน จำนวน 372 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 62.90

ตารางที่ 65 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการสกัดกันแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม

แบบการสกัดกัน	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การสกัดกันแบบ 1 คน	126	53.39	110	46.61	236
การสกัดกันแบบ 2 คน	373	51.66	349	48.34	722
การสกัดกันแบบ 3 คน	18	37.5	30	62.5	48

จากตารางที่ 65 แสดงว่า ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง สี่ทีมสุดท้าย ใช้การสกัดกันแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 722 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 51.66 รองลงมาคือ การสกัดกันแบบ 1 คน จำนวน 236 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 53.39

ตารางที่ 66 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคการหยอดแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม

แบบการหยอด	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
การหยอดโดยใช้ปลายนิ้ว	133	86.93	20	13.07	153
การหยอดโดยตบหยอด	72	98.63	1	1.37	73

จากตารางที่ 66 แสดงว่าในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง สี่ทีมสุดท้าย ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 153 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.93 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 73 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.63

ตารางที่ 67 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ ต่าง ๆ

และกลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม

แบบการหยอด	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน					
1 : 2 : 3	349	95.36	17	4.64	3
1 : 3 : 2	121	98.37	2	1.63	123
แบบการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน					
1 : 2 : 3	337	92.84	26	7.16	363
1 : 3 : 2	193	96.02	8	3.98	101

จากตารางที่ 67 แสดงว่าในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง สี่ทีมสุดท้าย ใช้การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 366 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.36 รองลงมาคือ การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 363 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.84

ตารางที่ 68 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม

แบบการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน					
1:2:3	89	58.17	64	41.82	153
1:3:2	3	33.33	6	66.67	9
สกัดกั้นแบบ 2 คน					
2:1:3	70	51.85	65	48.15	135
2:2:2	16	50	16	50	32
สกัดกั้นแบบ 3 คน					
3:1:2	6	28.57	15	71.43	21
3:2:1	6	33.33	12	66.67	18

จากตารางที่ 68 แสดงว่าในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง สี่ทีมสุดท้าย ใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย แบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 153 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 58.17 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 135 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 51.25

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 69 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการสกัดกั้นริมตาข่าย แบบต่าง ๆ ของทุกทีม
ทุกเกม

แบบการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน					
1:2:3	63	62.38	38	37.62	101
1:3:2	–	–	1	100	1
สกัดกั้นแบบ 2 คน					
2:1:3	309	59.88	207	40.11	516
2:2:2	43	58.11	31	41.89	74
สกัดกั้นแบบ 3 คน					
3:1:2	2	100	0	–	2
3:2:1	–	–	2	100	2

จากตารางที่ 69 แสดงว่าในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง
สกีทีมสุดท้ายใช้การตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย แบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 516
ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 59.88 รองลงมาคือสกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน
101 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 62.38

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 70 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบต่าง ๆ ของทุกทีม ทุกเกม

แบบการตั้งรับลูกเสิร์ฟ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
แบบตัวดับเบิลยู (W)	521	95.25	26	4.75	547
แบบตัวเอ็ม (M)	-	-	-	-	-
แบบตัวยู (U)	152	96.82	5	3.18	157
แบบตัววี (V)	-	-	-	-	-

ตารางที่ 70 แสดงว่าในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง สีที่มสุดท้าย ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยู มากที่สุด จำนวน 547 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.25 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 157 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.82

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 71 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของกลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบต่าง ๆ ของ
ทุกทีม ทุกเกม

แบบการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
A หน้า / B หน้า	31	75.61	10	24.39	41
A หน้า / C หน้า	103	79.23	27	20.77	130
A หน้า / B หลัง	11	91.67	1	8.33	12
A หน้า / C หลัง	10	83.33	2	16.67	12
A หน้า / Z หน้า	11	100	–	–	11
C หน้า / C หลัง	28	65.12	17	34.88	45
A หลัง / C หน้า	6	85.71	1	14.29	7
C หน้า / ไหลหลัง	14	82.35	3	17.65	17
B หน้า / ไหลหลัง	10	100	–	–	10
C หน้า / B หน้า	135	83.85	26	16.15	161
C หน้า / B หลัง	32	64	18	36	50
B หน้า / B หลัง	4	100	–	–	4
B หน้า / C หลัง	3	75	1	25	4
A หลัง / B หน้า	3	100	–	–	3
ส่วนเพิ่มเติม					
C หน้า / ไหลหลัง / 3 เมตร	1	100	–	–	1
A หน้า / C หน้า / 3 เมตร	2	100	–	–	2
C หน้า / B หน้า / 3 เมตร	11	100	–	–	11
A หน้า / C หลัง / 3 เมตร	2	66.67	1	33.33	3
C หน้า / C หลัง / 3 เมตร	2	100	–	–	2
C หน้า / ทำการเซ้ทตั้งลูก	4	57.14	3	42.86	7

จากตารางที่ 71 แสดงว่าในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง สี่ทีมสุดท้าย ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า , B หน้า มากที่สุด จำนวน 161 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 83.85 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 130 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 99.23

ตารางที่ 72 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลวิธีการรุกขณะผู้ตบ 3 คน แบบต่างๆ ของทุกทีม ทุกเกม

แบบการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
C หน้า / A หน้า / A หลัง	6	75	10	25	16
C หน้า / A หน้า / C หลัง	98	84.48	2	15.52	100
C หน้า / A หน้า / B หน้า	38	79.17	18	20.83	56
C หน้า / A หน้า / B หลัง	12	70.59	10	29.41	22
Z หน้า / A หน้า / B หน้า	2	100	-	-	2
A หน้า / A หลัง / B หลัง	1	100	-	-	1
A หน้า / B หน้า / B หลัง	16	76.19	5	23.81	21
A หน้า / A หลัง / C หลัง	2	100	-	-	2
A หน้า / B หน้า / ไหลหลัง	1	100	-	-	1
C หน้า / A หน้า / ไหลหลัง	1	50	1	50	2
A หน้า / B หน้า / C หลัง	3	75	1	25	4
C หน้า / A หน้า / B หลัง	35	77.78	1	22.22	36
A หน้า / B หลัง / C หลัง	8	100	-	-	8
A หน้า / B หน้า / C หลัง	1	100	-	-	1
C หน้า / B หน้า / ไหลหลัง	5	100	-	-	5
C หน้า / A หลัง / C หลัง	9	100	-	-	9
C หน้า / A หลัง / B หลัง	12	80	3	20	15

ตารางที่ 72 (ต่อ)

แบบการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม
C หน้า / B หลัง / C หลัง	28	77.78	8	22.22	36
C หน้า / B หน้า / A หลัง	6	100	-	-	6
C หน้า / B หลัง / ไหลหลัง	2	100	-	-	2
C หน้า / B หน้า / B หลัง	50	86.21	3	13.79	53
C หน้า / B หน้า / C หลัง	111	82.84	8	17.16	119
ส่วนเพิ่มเติม					
C หน้า / B หน้า / ทำการเซ้ตตั้งลูก	33	82.5	7	17.5	40
C หน้า / A หน้า / B หน้า / 3 เมตร	1	100	-	-	1
C หน้า / A หน้า / B หลัง / 3 เมตร	1	100	-	-	1
C หน้า / B หน้า / B หลัง / 3 เมตร	4	100	-	-	4
B หน้า / ทำการเซ้ตตั้งลูก / B หลัง	1	100	-	-	1
C หน้า / ทำการเซ้ตตั้งลูก / C หลัง	9	90	1	10	10
C หน้า / A หน้า / ทำการเซ้ตตั้งลูก	9	81.82	2	18.18	11
ทำการเซ้ตตั้งลูก / B หน้า / C หลัง	4	66.67	2	33.33	6
C หน้า / ทำการเซ้ตตั้งลูก / B หลัง	7	100	-	-	7

จากตารางที่ 72 แสดงว่าในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง ที่ทีมสุดท้ายใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า , B หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 119 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 82.84 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , C หลัง จำนวน 100 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.48

ตารางที่ 73 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมแบบต่าง ๆ โดยรวม ของทุกทีม ทุกเกม

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม นครราชสีมา						ทีม ลพบุรี					
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
<u>เทคนิคการเสิร์ฟ</u>												
การเสิร์ฟแบบลอย	188	30.82	7	1.15	195	31.97	138	22.62	5	0.82	143	23.44
การเสิร์ฟแบบชุก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ	21	15.22	5	3.62	26	18.84	32	23.19	-	-	32	23.19
การเสิร์ฟแบบหยอด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<u>เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง</u>												
การเล่นลูกขนาน	37	30.33	2	1.64	39	31.97	25	20.49	-	-	25	20.49
การเล่นลูกโค้ง	239	22.5	44	4.14	283	26.65	233	21.94	30	2.82	263	24.76
<u>เทคนิคการตีหัวตั้งลูก</u>												
การตีหัวลูกสั้น	23	10.7	4	1.86	27	12.56	61	28.37	2	0.93	63	29.3
การตีหัวลูกระยะกลาง	71	27.73	1	0.39	72	28.13	34	13.28	-	-	34	13.28
การตีหัวลูกระยะไกล	196	35.06	2	0.36	198	35.42	157	28.08	-	-	157	28.08

ตารางที่ 73 (ต่อ 1)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม พังงา						ทีม กรุงเทพมหานคร						รวม	ร้อยละ
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ		
<u>เทคนิคการเสิร์ฟ</u>														
การเสิร์ฟแบบลอย	115	18.85	5	0.82	120	19.67	142	23.28	10	1.64	152	24.92	610	6.7
การเสิร์ฟแบบสูง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ	68	49.27	12	8.7	80	57.97	-	-	-	-	-	-	138	1.52
การเสิร์ฟแบบหยอด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<u>เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง</u>														
การเล่นลูกขนาน	42	34.42	5	4.1	47	38.52	11	9.02	-	-	11	9.02	122	1.34
การเล่นลูกโค้ง	233	21.94	37	3.48	270	25.42	189	17.8	57	5.37	246	23.17	1062	11.67
<u>เทคนิคการตีที่ตั้งลูก</u>														
การตีทูกสั้น	62	28.84	2	0.93	64	29.77	56	26.05	5	2.32	61	28.37	215	2.36
การตีทูกระยะกลาง	92	35.94	1	0.39	93	36.33	53	20.7	4	1.56	57	22.26	256	2.81
การตีทูกระยะไกล	109	19.5	1	0.18	110	19.88	91	16.28	3	0.54	94	16.82	559	6.14

ตารางที่ 73 (ต่อ 2)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม นครราชสีมา						ทีม ลพบุรี					
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
<u>เทคนิคการตบ</u>												
การตบลงทำยสนาม	101	21.4	9	1.91	110	23.31	108	22.88	9	1.91	117	24.79
การตบลงใกล้เส้น 3 เมตร	22	30.56	-	-	22	30.56	13	18.05	-	-	13	18.05
การตบเปลี่ยนทิศทาง	6	54.55	2	18.18	8	72.73	1	9.09	-	-	1	9.09
การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน	70	18.82	40	10.75	110	29.57	65	17.47	30	8.06	95	25.54
<u>เทคนิคการสกัดกัน</u>												
สกัดกันแบบ 1 คน	37	15.68	34	14.14	71	30.08	25	10.59	14	5.93	39	16.52
สกัดกันแบบ 2 คน	99	13.71	86	11.91	185	25.62	99	13.71	97	13.43	196	27.15
สกัดกันแบบ 3 คน	3	6.25	9	18.75	12	25	4	8.33	6	12.5	10	20.83
<u>เทคนิคการหยอด</u>												
การหยอดโดยใช้ปลายนิ้ว	49	32.03	4	2.61	53	34.64	27	17.65	4	2.61	31	20.26
การหยอดโดยตบหยอด	23	31.51	1	1.37	24	32.88	19	26.03	-	-	19	26.03

ตารางที่ 73 (ต่อ 3)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม พังงา						ทีม กรุงเทพมหานคร						รวม	ร้อยละ
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ		
เทคนิคการตบ														
การตบลงทำยสนาม	109	23.09	12	2.54	121	25.63	115	24.36	9	1.91	124	26.27	472	5.17
การตบลงใกล้เส้น 3 เมตร	20	27.78	6	8.33	26	36.11	10	13.89	1	1.39	11	15.28	72	0.79
การตบเปลี่ยนทิศทาง	-	-	-	-	-	-	2	18.18	-	-	2	18.18	11	0.12
การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น	60	16.13	40	10.75	100	26.88	39	10.48	28	7.53	67	18.01	372	4.09
เทคนิคการสกัดกั้น														
สกัดกั้นแบบ 1 คน	32	13.56	33	13.98	65	27.54	32	13.56	29	12.29	61	25.85	236	2.59
สกัดกั้นแบบ 2 คน	101	13.99	86	11.91	187	25.9	74	10.25	80	11.08	154	21.33	722	7.93
สกัดกั้นแบบ 3 คน	4	8.33	8	16.67	12	25	7	14.58	7	14.58	14	29.17	48	0.53
เทคนิคการหยอด														
การหยอดโดยใช้ปลายนิ้ว	31	20.26	8	5.23	39	25.49	26	16.99	4	2.61	30	19.16	153	1.68
การหยอดโดยตบหยอด	14	19.18	-	-	14	19.18	16	21.92	-	-	16	21.92	73	0.8

ตารางที่ 73 (ต่อ 4)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม นครราชสีมา						ทีม ลพบุรี					
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
<u>กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบ</u>												
กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน												
1 : 2 : 3	112	30.6	4	1.09	116	31.69	86	23.5	2	0.55	88	24.05
1 : 3 : 2	36	29.27	1	0.81	37	30.08	17	13.82	-	-	17	13.82
กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน												
1 : 2 : 3	93	25.62	9	2.48	102	28.1	105	28.92	7	1.93	112	30.85
1 : 3 : 2	34	16.92	6	2.99	40	19.91	37	18.41	2	0.99	39	19.4
<u>กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้น</u>												
<u>กลางตาข่าย</u>												
สกัดกั้นแบบ 1 คน												
1 : 2 : 3	26	16.99	22	14.38	48	31.37	16	10.46	8	5.23	24	15.69
1 : 3 : 2	-	-	3	33.33	3	33.33	-	-	1	11.11	1	11.11
สกัดกั้นแบบ 2 คน												
2 : 1 : 3	15	11.11	14	10.37	29	21.48	13	9.63	13	9.63	26	19.26
2 : 2 : 2	3	9.73	3	9.37	6	18.75	7	21.87	4	12.5	11	34.37

ตารางที่ 73 (ต่อ 5)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม พังงา						ทีม กรุงเทพมหานคร						รวม	ร้อยละ
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ		
<u>กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตอบ</u>														
กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตอบหน้า 2 คน														
1 : 2 : 3	71	19.4	6	1.64	77	21.04	80	21.86	5	1.37	85	23.22	366	4.02
1 : 3 : 2	45	36.58	1	0.81	46	37.4	23	18.7	-	-	23	18.7	123	1.35
กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตอบหน้า 3 คน														
1 : 2 : 3	62	17.08	9	2.48	71	19.56	77	21.21	1	0.28	78	21.49	363	3.99
1 : 3 : 2	71	35.32	-	-	71	35.32	51	14.05	-	-	51	25.73	201	2.21
<u>กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกัน</u>														
กลางตาข่าย														
สกัดกันแบบ 1 คน														
1 : 2 : 3	28	18.3	17	11.11	45	29.41	19	12.42	17	11.11	36	23.53	153	1.68
1 : 3 : 2	2	22.22	1	11.11	3	33.33	1	11.11	1	11.11	2	22.22	9	0.1
สกัดกันแบบ 2 คน														
2 : 1 : 3	28	20.74	20	14.82	48	35.56	14	10.37	18	13.33	32	23.7	135	1.48
2 : 2 : 2	3	9.37	5	15.62	8	25	3	9.38	4	12.5	7	21.88	32	0.35

ตารางที่ 73 (ต่อ 6)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม นครราชสีมา						ทีม ลพบุรี					
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
สกัดกันแบบ 3 คน												
3 : 1 : 2	2	9.52	4	19.05	6	28.57	2	9.52	4	19.05	6	28.57
3 : 2 : 1	-	-	4	22.22	4	22.22	1	5.55	1	5.55	2	11.11
<u>กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกันริม</u>												
<u>ตาข่าย</u>												
สกัดกันแบบ 1 คน												
1 : 2 : 3	15	14.85	9	8.91	24	23.76	6	5.94	3	2.97	9	8.91
1 : 3 : 2	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100	1	100
สกัดกันแบบ 2 คน												
2 : 1 : 3	88	17.05	54	10.47	142	27.52	76	14.73	52	10.08	128	24.81
2 : 2 : 2	15	20.27	7	9.46	22	29.73	8	10.81	9	12.16	17	22.97
สกัดกันแบบ 3 คน												
3 : 1 : 2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 : 2 : 1	-	-	1	50	1	50	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 73 (ต่อ 7)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม พังงา						ทีม กรุงเทพมหานคร						รวม	ร้อยละ
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ		
<u>สกัดกันแบบ 3 คน</u>														
3 : 1 : 2	1	4.76	3	14.29	4	19.05	1	4.76	4	19.05	5	23.81	21	0.23
3 : 2 : 1	2	11.11	5	27.78	7	38.89	3	16.67	2	11.11	5	27.78	18	0.2
<u>กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกันริม</u>														
<u>ตาข่าย</u>														
<u>สกัดกันแบบ 1 คน</u>														
1 : 2 : 3	17	16.83	10	9.9	27	26.73	25	24.75	16	15.84	41	40.49	101	1.11
1 : 3 : 2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.01
<u>สกัดกันแบบ 2 คน</u>														
2 : 1 : 3	90	17.44	52	10.08	142	27.52	55	10.66	49	9.49	104	20.15	516	5.67
2 : 2 : 2	13	17.57	8	10.81	21	28.38	7	9.46	7	9.46	14	18.93	74	0.81
<u>สกัดกันแบบ 3 คน</u>														
3 : 1 : 2	-	-	-	-	-	-	2	100	-	-	2	100	2	0.02
3 : 2 : 1	-	-	1	50	1	50	-	-	-	-	-	-	2	0.02

ตารางที่ 73 (ต่อ 8)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม นครราชสีมา						ทีม ลพบุรี					
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
<u>แบบการตั้งรับลูกเสิร์ฟ</u>												
แบบตัวดับเบิ้ลยู (W)	159	29.07	6	1.09	165	30.16	97	17.73	5	0.92	102	18.65
แบบตัวเอ็ม (M)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แบบตัวยู (U)	27	17.2	1	0.63	28	17.83	62	39.49	2	1.27	64	40.76
แบบตัววี (V)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<u>กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน</u>												
Aหน้า / Bหน้า	4	9.75	1	2.44	5	12.19	9	21.95	5	12.2	14	34.15
Aหน้า / Cหน้า	33	25.38	8	6.16	41	31.54	38	29.23	5	3.85	43	33.08
Aหน้า / Bหลัง	-	-	-	-	-	-	1	8.33	-	-	1	8.33
Aหน้า / Cหลัง	4	25	2	12.5	6	37.5	4	25	-	-	4	25
Aหน้า / Zหน้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Cหน้า / Cหลัง	17	37.78	15	33.33	32	71.11	5	11.11	-	-	5	11.11
Aหลัง / C หน้า	-	-	-	-	-	-	5	71.42	1	14.29	6	85.71
Cหน้า / ไหลหลัง	1	5.88	-	-	1	5.88	11	64.71	3	17.64	14	82.35
Bหน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	4	40	-	-	4	40

ตารางที่ 73 (ต่อ 9)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม พังงา						ทีม กรุงเทพมหานคร						รวม	ร้อยละ
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ		
<u>แบบการตั้งรับลูกเสิร์ฟ</u>														
แบบตัวดับเบิ้ลยู (W)	135	24.68	4	0.73	139	25.41	130	23.77	11	2.01	141	25.78	547	6.01
แบบตัวเอ็ม (M)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แบบตัวยู (U)	45	28.66	1	0.64	46	29.3	18	11.46	1	0.64	19	12.1	157	1.73
แบบตัววี (V)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<u>กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน</u>														
Aหน้า / Bหน้า	9	21.95	2	4.88	11	26.83	9	21.95	2	4.88	11	26.83	41	0.45
Aหน้า / Cหน้า	17	13.08	11	8.46	28	21.54	15	11.54	3	2.3	18	13.84	130	1.43
Aหน้า / Bหลัง	3	25	1	8.33	4	33.33	7	58.33	-	-	7	58.33	12	0.13
Aหน้า / Cหลัง	6	37.5	-	-	6	37.5	-	-	-	-	-	-	16	0.18
Aหน้า / Zหน้า	11	100	-	-	11	100	-	-	-	-	-	-	11	0.12
Cหน้า / Cหลัง	3	6.67	1	2.22	4	8.89	3	6.67	1	0.22	4	8.89	45	0.49
Aหลัง / C หน้า	-	-	-	-	-	-	1	14.29	-	-	1	14.29	7	0.08
Cหน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	2	11.77	-	-	2	11.77	17	0.19
Bหน้า / ไหลหลัง	2	20	2	20	4	40	4	40	-	-	4	40	10	0.11

ตารางที่ 73 (ต่อ 10)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม นครราชสีมา						ทีม ลพบุรี					
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
<u>กลวิธีการรักษาผู้ตกหน้า 2 คน</u>												
Cหน้า / Bหน้า	46	28.57	3	1.86	49	30.43	22	13.66	6	3.73	28	17.39
Cหน้า / Bหลัง	14	28	7	14	21	42	9	18	-	-	9	18
Bหน้า / Bหลัง	1	25	-	-	1	25	-	-	-	-	-	-
Bหน้า / Cหลัง	2	50	-	-	2	50	-	-	-	-	-	-
Aหลัง / Bหน้า	1	33.33	-	-	1	33.33	-	-	-	-	-	-
<u>ส่วนเพิ่มเติม</u>												
Cหน้า / ไหลหลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	100
Aหน้า / Cหน้า / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	1	50	-	-	1	50
Cหน้า / Bหน้า / 3 เมตร	2	18.18	-	-	2	18.18	2	18.18	-	-	2	18.18
Aหน้า / Cหลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Cหน้า / Cหลัง / 3 เมตร	2	100	-	-	2	100	-	-	-	-	-	-
Cหน้า / ทำการเขี่ยตุ้กลูก	2	33.33	-	-	2	33.33	2	33.33	-	-	2	33.33

ตารางที่ 73 (ต่อ 11)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม พังงา						ทีม กรุงเทพมหานคร						รวม	ร้อยละ
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ		
Cหน้า / Bหน้า	34	21.12	14	8.69	48	29.81	33	20.5	3	1.86	36	22.36	161	1.77
Cหน้า / Bหลัง	2	4	5	10	7	14	7	14	6	12	13	26	50	0.55
Bหน้า / Bหลัง	-	-	-	-	-	-	3	75	-	-	3	75	4	0.04
Bหน้า / Cหลัง	1	25	1	25	2	50	-	-	-	-	-	-	4	0.04
Aหลัง / Bหน้า	1	33.33	-	-	1	33.33	1	33.33	-	-	1	33.33	3	0.03
<u>ส่วนเพิ่มเติม</u>														
Cหน้า / ไหลหลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.01
Aหน้า / Cหน้า / 3 เมตร	1	50	-	-	1	50	-	-	-	-	-	-	2	0.02
Cหน้า / Bหน้า / 3 เมตร	7	63.64	-	-	7	63.64	-	-	-	-	-	-	11	0.12
Aหน้า / Cหลัง / 3 เมตร	2	66.67	1	33.33	3	100	-	-	-	-	-	-	3	0.03
Cหน้า / Cหลัง / 3 เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	0.02
Cหน้า / ทำการเข็ดตั้งลูก	-	-	2	33.33	2	33.33	-	-	-	-	-	-	6	0.06

ตารางที่ 73 (ต่อ 12)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม นครราชสีมา						ทีม ลพบุรี					
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
<u>กลวิธีการรักษาผู้ตบหน้า 3 คน</u>												
Cหน้า / Aหน้า / Aหลัง	-	-	-	-	-	-	1	11.11	-	-	1	11.11
Cหน้า / Aหน้า / Cหลัง	24	20.69	7	6.03	31	26.72	30	25.86	-	1.73	32	27.59
Cหน้า / Aหน้า / Bหน้า	15	31.25	2	4.17	17	35.42	3	6.25	2	4.17	5	10.42
Cหน้า / Aหน้า / Bหลัง	5	8.06	1	1.62	6	9.68	15	24.19	5	8.07	20	32.26
Zหน้า / Aหน้า / Bหน้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Aหน้า / Aหลัง / Bหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Aหน้า / Bหน้า / Bหลัง	-	-	-	-	-	-	3	14.29	-	-	3	14.29
Aหน้า / Aหลัง / Bหลัง	-	-	-	-	-	-	1	50	-	-	1	50
Aหน้า / Bหน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	100
Cหน้า / Aหน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	1	50	-	-	1	50
Aหน้า / Bหน้า / Cหลัง	-	-	-	-	-	-	3	60	1	20	4	80
Aหน้า / Bหลัง / Cหลัง	-	-	-	-	-	-	1	12.5	-	-	1	12.5
Cหน้า / Bหน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	1	20	-	-	1	20
Cหน้า / Aหลัง / Cหลัง	-	-	-	-	-	-	3	33.33	-	-	3	33.33

ตารางที่ 73 (ต่อ 13)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม พังงา						ทีม กรุงเทพมหานคร						รวม	ร้อยละ
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ		
<u>กลวิธีการทบทวนผู้ตอบหน้า 3 คน</u>														
Cหน้า / Aหน้า / Aหลัง	5	55.55	2	22.22	7	77.77	1	11.11	-	-	1	11.11	9	0.1
Cหน้า / Aหน้า / Cหลัง	25	21.55	6	5.17	31	26.72	19	16.38	3	2.59	22	18.97	116	1.27
Cหน้า / Aหน้า / Bหน้า	12	25	4	8.33	16	33.33	8	16.67	2	4.16	10	20.83	48	0.53
Cหน้า / Aหน้า / Bหลัง	7	11.29	5	8.06	12	19.35	20	32.26	4	6.45	24	38.71	62	0.68
Zหน้า / Aหน้า / Bหน้า	2	100	-	-	2	100	-	-	-	-	-	-	2	0.02
Aหน้า / Aหลัง / Bหลัง	1	100	-	-	1	100	-	-	-	-	-	-	1	0.01
Aหน้า / Bหน้า / Bหลัง	12	57.14	5	23.81	17	80.95	1	4.76	-	-	1	4.76	21	0.23
Aหน้า / Aหลัง / Bหลัง	1	50	-	-	1	50	-	-	-	-	-	-	2	0.02
Aหน้า / Bหน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.01
Cหน้า / Aหน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	1	50	1	50	2	0.02
Aหน้า / Bหน้า / Cหลัง	-	-	-	-	-	-	1	20	-	-	1	20	5	0.05
Aหน้า / Bหลัง / Cหลัง	3	37.5	-	-	3	37.5	4	50	-	-	4	50	8	0.09
Cหน้า / Bหน้า / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	4	80	-	-	4	80	5	0.05
Cหน้า / Aหลัง / Cหลัง	2	22.22	-	-	2	22.22	4	44.44	-	-	4	44.44	9	0.1

ตารางที่ 73 (ต่อ 14)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม นครราชสีมา						ทีม ลพบุรี					
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
<u>กลวิธีการruckขณะผู้ตบหน้า 3 คน</u>												
Cหน้า / Aหลัง / Bหลัง	-	-	-	-	-	-	9	60	3	20	12	80
Cหน้า / Bหลัง / Cหลัง	6	16.67	-	-	6	16.67	2	5.55	5	13.89	7	19.44
Cหน้า / Bหน้า / Aหลัง	1	16.67	-	-	1	16.67	-	-	-	-	-	-
Cหน้า / Bหลัง / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	2	100	-	-	2	100
Cหน้า / Bหน้า / Bหลัง	20	34.48	1	1.73	21	36.21	15	25.86	1	1.73	16	27.59
Cหน้า / Bหน้า / Cหลัง	39	29.1	6	4.48	45	33.58	10	7.46	4	2.99	14	10.45
<u>ส่วนเพิ่มเติม</u>												
Cหน้า / Bหน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก	9	22.5	3	7.5	12	30	9	22.5	-	-	9	22.5
Cหน้า / Aหน้า / Bหน้า / 3เมตร	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	100
Cหน้า / Aหน้า / Bหลัง / 3เมตร	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	100
Cหน้า / Bหน้า / Bหลัง / 3เมตร	2	50	-	-	2	50	2	50	-	-	2	50
Bหน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก / Bหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Cหน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก / Cหลัง	4	40	-	-	4	40	4	40	1	100	5	50

ตารางที่ 73 (ต่อ 15)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม พังงา						ทีม กรุงเทพมหานคร						รวม	ร้อยละ
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ		
<u>กลวิธีการruckขณะผู้ตบหน้า 3 คน</u>														
Cหน้า / Aหลัง / Bหลัง	3	20	-	-	3	20	-	-	-	-	-	-	15	0.16
Cหน้า / Bหลัง / Cหลัง	7	19.44	1	2.78	8	22.22	13	36.11	2	0.48	15	41.67	36	0.4
Cหน้า / Bหน้า / Aหลัง	4	66.66	-	-	4	66.66	1	16.67	-	-	1	16.67	6	0.07
Cหน้า / Bหลัง / ไหลหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	0.02
Cหน้า / Bหน้า / Bหลัง	6	10.34	-	-	6	10.34	9	15.52	6	10.34	15	25.86	58	0.64
Cหน้า / Bหน้า / Cหลัง	31	23.13	8	5.97	39	29.1	31	23.13	5	3.74	36	26.87	134	1.47
<u>ส่วนเพิ่มเติม</u>														
Cหน้า / Bหน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก	5	12.5	2	0.42	7	0.29	10	0.63	2	0.48	12	0.6	40	0.44
Cหน้า / Aหน้า / Bหน้า / 3เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.01
Cหน้า / Aหน้า / Bหลัง / 3เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.01
Cหน้า / Bหน้า / Bหลัง / 3เมตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	0.04
Bหน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก / Bหลัง	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	100	1	0.01
Cหน้า / ทำการเซ็ทตั้งลูก / Cหลัง	1	10	-	-	1	10	-	-	-	-	-	-	10	0.11

ตารางที่ 73 (ต่อ 16)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม นครราชสีมา					ทีม ลพบุรี						
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
<u>กลวิธีการซักขณະผู้ตบหน้า 3 คน</u>												
Cหน้า / Aหน้า / ทำการเซ้ตตั้งลูก	2	18.18	-	-	2	18.18	6	54.55	1	9.09	7	63.64
ทำการเซ้ตตั้งลูก / Bหน้า / Cหลัง	2	33.33	1	16.67	3	50	-	-	1	16.67	1	16.67
Cหน้า / ทำการเซ้ตตั้งลูก / Bหลัง	3	42.86	-	-	3	42.86	2	28.57	-	-	2	28.57

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 73 (ต่อ 17)

เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ	ทีม พังงา						ทีม กรุงเทพมหานคร						รวม	ร้อยละ
	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ได้	ร้อยละ	เสีย	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ		
<u>กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน</u>														
Cหน้า / Aหน้า / ทำการเซตตั้งลูก	1	9.09	1	9.09	2	18.18	-	-	-	-	-	-	11	0.12
ทำการเซตตั้งลูก / Bหน้า / Cหลัง	1	16.67	-	-	1	16.67	1	16.67	-	-	1	16.67	6	0.07
Cหน้า / ทำการเซตตั้งลูก / Bหลัง	2	28.57	-	-	2	28.57	-	-	-	-	-	-	7	0.08

จากตารางที่ 73 แสดงว่าในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง สี่ทีมสุดท้าย ใช้เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 1062 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.67 ของการใช้เทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันทั้งหมด รองลงมาคือ เทคนิคการสกัดกั้น สกัดกั้นแบบ 2 คน จำนวน 722 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.93 เทคนิคการเสิร์ฟ การเสิร์ฟแบบลอย จำนวน 610 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.7 ในการใช้เทคนิคการเล่น ใช้เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 610 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.67 ของการใช้เทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันทั้งหมด ทีม นครราชสีมา สัมฤทธิ์ผลในการใช้เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 239 คิดเป็นร้อยละ 22.50 ส่วนกลวิธีการเล่นใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2 : 1 : 3 มากที่สุด จำนวน 516 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.67 ของการใช้เทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันทั้งหมด ทีม พังงา สัมฤทธิ์ผลในการใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2 : 1 : 3 มากที่สุด จำนวน 142 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.44

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเทคนิค กลวิธี และผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิคและกลวิธีในแต่ละแบบ ของการเล่นเป็นทีม ของแต่ละทีม ในแต่ละเกม และการใช้เทคนิคและกลวิธีในแต่ละแบบของการเล่นเป็นทีม โดยรวมของทุกทีม และทุกเกม ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลประเภทหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 ได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยนำทีมที่เข้าร่วม สี่ทีมสุดท้ายมาทำการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องถ่ายวิดีโอจำนวนสองเครื่อง เครื่องรับโทรทัศน์ และใบบันทึกรูปแบบการแข่งขัน วิธีการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือ ติดต่อขอความร่วมมือจากประธานคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 และดำเนินการบันทึกเทปวิดีโอตลอดการแข่งขัน ประเภททีมหญิงรอบ สี่ทีมสุดท้ายที่แข่งขันในรอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ แล้วนำเทปวิดีโอที่บันทึกภาพมาเปิดดู บันทึกรูปแบบการเล่นแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีมโดยทำทีละรูปแบบ เป็นรอยความถี่ลงในใบบันทึกแจกแจงความถี่โดยละเอียด การวิเคราะห์ข้อมูลนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแจงความถี่ จากการแข่งขันของแต่ละทีมมาเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง โดยทำการวิเคราะห์การใช้เทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ ของแต่ละทีม ในแต่ละเกม และวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิคและกลวิธีของทุกทีม และทุกเกมโดยรวม

ซึ่งในการแข่งขัน สรุปผลการแข่งขันได้ดังนี้

ทีมชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง ได้แก่ ทีม นครราชสีมา

ทีมรองชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง ได้แก่ ทีม ลพบุรี

ทีมรองชนะเลิศอันดับที่สอง ได้แก่ ทีม พังงา

ทีมอันดับที่สี่ ได้แก่ ทีม กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิจัย

1. การใช้เทคนิคและผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิคแต่ละแบบ ของการเล่นเป็นทีม ของแต่ละทีม ในแต่ละเกม ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิงกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 มีดังต่อไปนี้

1.1 ในการแข่งขันรอบรองชนะเลิศ ทีม กรุงเทพมหานคร แข่งขันกับทีม ลพบุรี และทีม นครราชสีมา แข่งขันกับทีม พังงา

1.1.1 เทคนิคการเสิร์ฟ ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.24 ส่วนการเสิร์ฟแบบอื่น ๆ ไม่ได้ใช้ ทีม ลพบุรี ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 56 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.42 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟจำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม นครราชสีมา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 98 ครั้ง ใช้ได้ผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.90 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟจำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 76.92 ทีม พังงา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้ผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 98.41 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.62

1.1.2 เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 102 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 74.50 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 6 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 113 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 89.38 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 7 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม นครราชสีมา ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 130 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 83.08 รองลงมาคือการเล่นลูกขนาน จำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.15 ทีม พังงา ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด เป็นจำนวน 130 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 82.31 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 31 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 87.10

1.1.3 เทคนิคการเซ็ท ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเซ็ทลูกกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 42 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90.91 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกสั้น จำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.62 ทีม ลพบุรี ใช้การเซ็ทลูกกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 58 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกสั้น จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.67 ทีม นครราชสีมา ใช้การเซ็ทลูกกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 85 ครั้ง

ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.65 รองลงมาคือ การเช้ทลูกกระยะกลาง จำนวน 40 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.5 ทีม พังงา ใช้การเช้ทลูกกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 66 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.48 รองลงมาคือ การเช้ทลูกกระยะกลาง จำนวน 38 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

1.1.4 เทคนิคการตบ ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 47 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.74 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น จำนวน 35 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.14 ทีม ลพบุรี ใช้การตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 53 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.45 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัส ผู้สกัดกั้น จำนวน 41 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.41 ทีม นครราชสีมา ใช้การตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 60 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 64.10 ทีม พังงา ใช้การ ตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 61 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.89 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น จำนวน 50 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 64

1.1.5 เทคนิคการสกัดกั้น ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 66 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 43.94 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 25 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 48 ทีม ลพบุรี ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 77 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 62.34 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 77.78 ทีม นครราชสีมา ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 92 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 64.16 ทีม พังงา ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 101 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 45.54 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 48.72

1.1.6 เทคนิคการหยอด ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 71.43 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 4 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.86 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 3 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม นครราชสีมา ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.31 ทีม พังงา ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 75 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 9 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

1.2 ในการแข่งขันรอบชิงอันดับที่สาม ทีม กรุงเทพมหานคร แข่งขันกับ ทีม พังงา และรอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง ทีม นครราชสีมา แข่งขันกับ ทีม ลพบุรี

1.2.1 เทคนิคการเสิร์ฟ ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 89 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.13 ส่วนการเสิร์ฟแบบอื่น ๆ ไม่ได้ใช้ ทีม พังงา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 57 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.98 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 41 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 85.37 ทีม นครราชสีมา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 97 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.94 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.62 ทีม ลพบุรี ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 87 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.55 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

1.2.2 เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 144 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 78.47 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 5 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 140 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.75 ทีม นครราชสีมา ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 153 ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 85.62 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.31 ทีม ลพบุรี ใช้การเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 150 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

1.2.3 เทคนิคการเซ็ท ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเซ็ทลูกกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 52 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.08 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกกระยะกลาง จำนวน 38 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.74 ทีม พังงา ใช้การเซ็ทลูกกระยะกลางมากที่สุด จำนวน 55 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.18 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกกระยะไกล จำนวน 35 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม นครราชสีมา ใช้การเซ็ทลูกกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 113 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกกระยะกลาง จำนวน 32 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้การเซ็ทลูกกระยะไกลมากที่สุด จำนวน

88 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การเช้ทลูกกระยะสั้น และการเช้ทลูกกระยะกลาง จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

1.2.4 เทคนิคการตบ ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 77 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90.91 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น จำนวน 32 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 59.38 ทีม พังงา ใช้การตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 60 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.33 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น จำนวน 50 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 56 ทีม นครราชสีมา ใช้การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้นมากที่สุด จำนวน 71 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.38 รองลงมาคือ การตบลงท้ายสนาม จำนวน 50 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94 ทีม ลพบุรี ใช้การตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 64 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.19 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น จำนวน 54 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 72.22

1.2.5 เทคนิคการสกัดกั้น ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คนมากที่สุด จำนวน 88 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 48.86 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 36 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.14 ทีม พังงา ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คนมากที่สุด จำนวน 86 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.95 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 ทีม นครราชสีมา ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 93 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 56.99 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 33 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 39.39 ทีม ลพบุรี ใช้การสกัดกั้นแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 119 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 42.86 รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน จำนวน 21 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 52.38

1.2.6 เทคนิคการหยอด ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 12 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88.89 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 5 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม นครราชสีมา ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 29 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.21 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 11 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 17 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 82.35 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

2. การใช้กลวิธีและผลสัมฤทธิ์ของการใช้กลวิธีแต่ละแบบ ของการเล่นเป็นทีม ของแต่ละทีม ในแต่ละเกม ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิงกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 มีดังต่อไปนี้

2.1 ในการแข่งขันรอบรองชนะเลิศ ทีม กรุงเทพมหานคร แข่งขันกับ ทีม ลพบุรี และทีม นครราชสีมา แข่งขันกับ ทีม พังงา

2.1.1 กลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบ ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะ ผู้ตบ หน้า 3 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 42 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.62 รองลงมาคือ ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบ หน้า 2 คน แบบ 1 : 2 : 3 เป็นจำนวน 40 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบ หน้า 3 แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 49 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 89.80 รองลงมาคือ กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบ หน้า 2 แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 35 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.14 ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบ หน้า 2 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 53 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบ หน้า 3 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 33 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.85 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบ หน้า 3 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 38 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 81.58 รองลงมาคือ กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบ หน้า 2 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 36 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.66

2.1.2 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 10 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 40 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 8 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่ายสกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 52.63 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 25 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 72 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2 : 1 : 3 จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2 : 1 : 3 มากที่สุด จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 55 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1 : 2 : 3 จำนวน 17 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 58.82

2.1.3 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 52 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 44.23 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.14 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 56 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 71.43 ส่วนแบบอื่น ๆ ไม่ได้ใช้ ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 76 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 60.53 รองลงมาคือ แบบ 2:2:2 จำนวน 8 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คนแบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 80 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 53.75 รองลงมาคือ สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50

2.1.4 กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟ ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.13 รองลงมาคือแบบตัวยู จำนวน 9 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88.89 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 40 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90 รองลงมาคือแบบตัวยู จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95 ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 86 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.19 รองลงมาคือแบบตัวยู จำนวน 8 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88.89 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 77 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.10 รองลงมาคือแบบตัวยู จำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.15

2.1.5 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า , B หน้า มากที่สุด จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.62 รองลงมาคือ A หน้า , B หลัง จำนวน 6 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ A หน้า , C หน้า มากที่สุด จำนวน 21 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.24 รองลงมาคือ C หน้า , B หน้า จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 85.71 ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรุกขณะตบ หน้า 2 คน แบบ C หน้า , B หน้า มากที่สุด เป็นจำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.15 รองลงมาคือ A หน้า , C หน้า จำนวน 22 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90.48 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า , B หน้า มากที่สุด จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.89 รองลงมาคือ A หน้า , C หน้า จำนวน 15 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 53.33

2.1.6 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า , A หน้า , C หลัง และ C หน้า , B หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 15 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.67 รองลงมาคือ C หน้า , B หลัง , C หลัง จำนวน 11 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 81.82 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีแบบ C หน้า , B หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 69.23 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , C หลัง จำนวน 12 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.67 ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรุกขณะตบ หน้า 3 คน แบบ C หน้า , B หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 21 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 80.95 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , C หลัง จำนวน 15 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 73.33 ทีม พังงา ใช้กลวิธีแบบ C หน้า , B หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 21 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 80.95 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , C หลัง จำนวน 22 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 75

2.2 ในการแข่งขันรอบชิงอันดับที่สาม ทีม กรุงเทพมหานคร แข่งขันกับ ทีม พังงา และรอบชิงชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง ทีม นครราชสีมา แข่งขันกับ ทีม ลพบุรี

2.2.1 กลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบ ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 45 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.33 รองลงมาคือ กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 37 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.30 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 41 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.68 รองลงมาคือ กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1 : 2 : 3 จำนวน 33 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.34 ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 69 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.2 รองลงมาคือ กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.65 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.11 รองลงมาคือ กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 53 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.11

2.2.2 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย สกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็น

ผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.69 รองลงมาคือ สก๊ตกันแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้ เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 41.67 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสก๊ตกันกลางตาข่าย สก๊ตกัน แบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 46 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 64.29 รองลงมาคือ สก๊ตกันแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 45 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 60.71 ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสก๊ตกันกลางตาข่าย สก๊ตกันแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 23 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 34.78 รองลงมาคือ แบบสก๊ตกันแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 11 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 54.55 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสก๊ตกันกลางตาข่าย สก๊ตกันแบบ 2 คน แบบ 2:2:2 มากที่สุด จำนวน 11 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.64 รองลงมาคือ กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 10 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50

2.2.3 กลวิธีการตั้งรับขณะสก๊ตกันริมตาข่าย ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสก๊ตกันริมตาข่าย สก๊ตกันแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 52 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 61.54 รองลงมาคือ สก๊ตกันแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 27 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 62.96 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสก๊ตกันริมตาข่าย สก๊ตกันแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 62 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 75.81 รองลงมาคือ สก๊ตกันแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 76.92 ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะทำการสก๊ตกันริมตาข่าย สก๊ตกันแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 66 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 63.64 รองลงมาคือ สก๊ตกันแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 57.89 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะทำการสก๊ตกันริมตาข่าย สก๊ตกันแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 72 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50 รองลงมาคือ สก๊ตกันแบบ 2 คน แบบ 2:2:2 จำนวน 17 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 47.06

2.2.4 กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟ ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 78 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.72 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 10 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 62 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.39 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยู มากที่สุด จำนวน 79 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.73 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยู มากที่สุด จำนวน 62 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.39 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 44 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.73

2.2.5 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 23 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.65 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.62 ทีม พังงา ใช้กลวิธีแบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 29 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 79.31 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 69.23 ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 23 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.30 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 73.68 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีแบบ A หน้า, C หน้า มากที่สุด จำนวน 22 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 81.82 รองลงมาคือ C หน้า, B หน้า จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 71.43

2.2.6 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า, B หน้า, C หลัง มากที่สุด จำนวน 21 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ C หน้า, B หน้า, B หลัง จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 61.54 และ C หน้า, A หน้า B หลัง จำนวน 13 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้กลวิธีแบบ C หน้า, B หน้า, C หลัง มากที่สุด จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 77.78 รองลงมาคือ C หน้า, A หน้า, C หลัง จำนวน 15 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.67 ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า, B หน้า, C หลัง มากที่สุด จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.67 รองลงมาคือ C หน้า, B หน้า, B หลัง จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.75 และ C หน้า, A หน้า C หลัง จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 81.25 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า, A หน้า, C หลัง มากที่สุด จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95 รองลงมาคือ C หน้า, B หน้า, B หลัง จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.75

3. การใช้เทคนิคและกลวิธีและผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิคและกลวิธีแต่ละแบบ ของการเล่นเป็นทีม โดยรวมของแต่ละทีม ในทุกเกมในการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลหญิงกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 มีดังต่อไปนี้

3.1 เทคนิคการเสิร์ฟ ทีม นครราชสีมา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 195 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.41 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 26 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 80.77 ทีม ลพบุรี ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 143 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 96.50 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 32 ครั้ง

ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 120 ครั้ง
 ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 95.83 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 80 ครั้ง
 ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 85 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเสิร์ฟแบบลอย จำนวน 152 ครั้ง
 ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ถึงร้อยละ 93.42 ส่วนแบบอื่น ๆ ไม่ได้ใช้

3.2 เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง ทีม นครราชสีมา ใช้การเล่นลูกสองมือล่าง แบบ
 การเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 283 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.87 รองลงมาคือ
 การเล่นลูกขนาน จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.87 ทีม ลพบุรี ใช้การเล่นลูก
 สองมือล่างแบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 263 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88.59
 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 25 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้
 การเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 270 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ
 86.30 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 47 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 89.36
 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเล่นลูกสองมือล่างแบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 246 ครั้ง
 ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 76.83 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 11 ครั้ง ใช้ได้เป็นผล
 สัมฤทธิ์ร้อยละ 100

3.3 เทคนิคการเซ็ท ทีม นครราชสีมา ใช้การเซ็ทแบบการเซ็ทลูกกระยะไกลมากที่สุด
 จำนวน 198 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.99 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกกระยะกลาง จำนวน
 72 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.61 ทีม ลพบุรี ใช้การเซ็ทแบบการเซ็ทลูกกระยะไกล
 มากที่สุด จำนวน 157 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 รองลงมาคือ การเซ็ทลูกสั้น
 จำนวน 63 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.83 ทีม พังงา ใช้การเซ็ทแบบการเซ็ทกระยะไกล
 มากที่สุด จำนวน 110 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 99.09 รองลงมาคือ การเซ็ทกระยะกลาง
 จำนวน 64 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.92 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การเซ็ทแบบการเซ็ท
 กระยะไกลมากที่สุด จำนวน 94 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.77 รองลงมาคือ การเซ็ทลูก
 กระยะสั้น จำนวน 61 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.8

3.4 เทคนิคการตบ ทีม นครราชสีมา จำนวน 110 ครั้ง ใช้การตบลงท้ายสนามมากที่สุด
 ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90 และการตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน จำนวน 110 ครั้ง ใช้ได้เป็นผล
 สัมฤทธิ์ร้อยละ 63.64 รองลงมาคือ การตบลงใกล้เส้น 3 เมตร จำนวน 22 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์
 ร้อยละ 100 ทีม ลพบุรี ใช้การตบแบบการตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 117 ครั้ง ใช้ได้เป็น
 ผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.31 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน จำนวน 95 ครั้ง ใช้ได้เป็นผล
 สัมฤทธิ์ร้อยละ 95 ทีม จ.พังงา ใช้การตบแบบการตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 121 ครั้ง ใช้
 ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 90.08 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน จำนวน 100 ใช้ได้เป็นผล
 สัมฤทธิ์ร้อยละ 60 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การตบแบบการตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน

124 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.74 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน จำนวน 67 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 58.21

3.5 เทคนิคการสกัดกัน ทีม นครราชสีมา ใช้การสกัดกันแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 185 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 53.51 รองลงมาคือ การสกัดกันแบบ 1 คน จำนวน 71 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 52.11 ทีม ลพบุรี ใช้การสกัดกันแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 196 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50.51 รองลงมาคือ การสกัดกันแบบ 1 คน จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 64.10 ทีม พังงา ใช้การสกัดกันแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 187 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 54.01 รองลงมาคือ การสกัดกันแบบ 1 คน จำนวน 65 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 49.23 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การสกัดกันแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 154 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 48.05 รองลงมาคือ การสกัดกันแบบ 1 คน จำนวน 61 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 52.46 การสกัดกันแบบ 3 คน ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 50

3.6 เทคนิคการหยอด ทีม นครราชสีมา ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 53 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.45 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.83 ทีม ลพบุรี ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 31 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 87.10 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 19 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม พังงา ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 79.49 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 14 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 30 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.67 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 16 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100

3.7 กลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบ ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 116 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.55 รองลงมาคือ กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน ใช้แบบ 1:2:3 จำนวน 102 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.18 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 112 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.75 รองลงมาคือ การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 88 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.73 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 77 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.21 รองลงมาคือ กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 71 ครั้ง ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 85 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.12

เสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด จำนวน 141 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.20 รองลงมาคือแบบตัวยู จำนวน 198 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.74

3.11 กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 2 คน ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 49 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.88 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 41 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 80.49 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการรูกขณะผู้ตบ 2 คน แบบ A หน้า , C หน้า มากที่สุด จำนวน 43 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 88.37 รองลงมาคือ C หน้า , B หน้า จำนวน 28 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 78.57 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า, B หน้ามากที่สุด จำนวน 48 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 70.83 รองลงมาคือ A หน้า , C หน้า จำนวน 28 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 60.71 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด จำนวน 36 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.67 รองลงมาคือ A หน้า, C หน้า จำนวน 18 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 83.33

3.12 กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 3 คน ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า , B หน้า, C หลัง มากที่สุด จำนวน 45 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.67 รองลงมาคือ C หน้า, A หน้า, C หลัง จำนวน 31 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 77.42 ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า, A หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 32 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 93.75 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , B หลัง จำนวน 20 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 75 ทีม พังงา ใช้กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า , B หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 39 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 79.49 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , C หลัง จำนวน 31 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 80.65 ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการรูกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า , B หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 36 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.11 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , B หลัง จำนวน 24 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.36

4. การใช้เทคนิคและกลวิธีและผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิคและกลวิธีแต่ละแบบ ของการเล่นเป็นทีม โดยรวมของทุกทีม ทุกเกม ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 มีดังต่อไปนี้

4.1 เทคนิคการเสิร์ฟ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ใช้การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด จำนวน 610 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.57 รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ จำนวน 138 ครั้ง ใช้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 87.68

4.2 เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ใช้การเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด จำนวน 1062 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.18 รองลงมาคือ การเล่นลูกขนาน จำนวน 122 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 94.26

4.3 เทคนิคการเซต ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ใช้การเซตตั้งลูกระยะไกลมากที่สุด จำนวน 559 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.93 รองลงมาคือ การเซตตั้งลูกระยะกลาง จำนวน 256 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 97.66

4.4 เทคนิคการตบ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ใช้การตบแบบการตบลงท้ายสนามมากที่สุด จำนวน 472 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 91.31 รองลงมาคือ การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน จำนวน 372 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 62.90

4.5 เทคนิคการสกัดกัน ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ใช้การสกัดกันแบบ 2 คน มากที่สุด จำนวน 722 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 51.66 รองลงมาคือ การสกัดกันแบบ 1 คน จำนวน 236 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 53.39

4.6 เทคนิคการหยอด ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด จำนวน 153 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 86.93 รองลงมาคือ การหยอดโดยตบหยอด จำนวน 73 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 98.63

4.7 กลวิธีการตั้งรับขณะทำการตบ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ใช้การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด จำนวน 366 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.36 รองลงมาคือ การตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 363 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 92.84

4.8 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกันกลางตบ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ใช้การตั้งรับขณะสกัดกันกลางตบ แบบสกัดกัน 1 คน แบบ

1:2:3 มากที่สุด จำนวน 153 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 58.17 รองลงมาคือ สกัดกันแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 จำนวน 135 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 51.25

4.9 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกันริมตาข่าย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ใช้การตั้งรับขณะสกัดกันริมตาข่าย แบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด จำนวน 516 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 59.88 รองลงมาคือ สกัดกันแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 จำนวน 101 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 62.38

4.10 กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ใช้การตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบตัวดับเบิ้ลยู มากที่สุด จำนวน 547 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 95.25 รองลงมาคือ แบบตัวยู จำนวน 157 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 96.82

4.11 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า , B หน้า มากที่สุด จำนวน 161 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 83.85 รองลงมาคือ A หน้า , C หน้า จำนวน 130 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 99.23

4.12 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้ายใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า , B หน้า , C หลัง มากที่สุด จำนวน 119 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 82.84 รองลงมาคือ C หน้า , A หน้า , C หลัง จำนวน 100 ครั้ง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 84.48

5. เทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันที่ทีมชนะเลิศใช้เป็นผลสัมฤทธิ์มากที่สุด ทีม นครราชสีมา เป็นทีมที่ชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง ใช้เทคนิคและกลวิธีที่ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทีมอื่นที่สามารถส่งผลให้เป็นทีมชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง มีจำนวน 12 รายการ ดังต่อไปนี้

5.1 เทคนิคการเสิร์ฟ ใช้การเสิร์ฟแบบลอย ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์เป็นร้อยละ 30.82 ของเทคนิคการเสิร์ฟแบบลอยทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

5.2 เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่ง ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 22.5 ของเทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่งทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

5.3 เทคนิคการเซ็ท ใช้การเซ็ทลูกกระยะไกล ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 35.06 ของเทคนิคการเซ็ทลูกกระยะไกลทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

5.4 เทคนิคการตบ ใช้การตบลงใกล้เส้น 3 เมตรได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ30.56 ของเทคนิคการ ตบลงทำยสนามทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

การตบเปลี่ยนทิศทาง ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ54.55 ของเทคนิคการตบเปลี่ยนทิศทางทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

การตบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ18.82 ของเทคนิคการตบโดยสัมผัสผู้สกัดกันทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

5.5 เทคนิคการสกัดกัน ใช้การสกัดกันแบบ 1 คน ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ15.68 ของเทคนิคการสกัดกัน แบบ 1 คน ทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

5.6 เทคนิคการหยอด ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้ว ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ32.03 ของเทคนิคการการหยอดโดยใช้ปลายนิ้วทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

ใช้การหยอดโดยตบหยอด ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ31.51 ของเทคนิคการหยอดโดยตบหยอดทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

5.7 กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุก ทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ30.6 ของการใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3ทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

5.8 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกันกลางตาข่าย แบบ 3:1:2 ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่า ทุกทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ9.52 ของการใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกันกลางตาข่าย แบบ 3:1:2 ทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

5.9 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกันริมตาข่าย แบบ 2:2:2 ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่า ทุกทีม โดยใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ20.27 ของการใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกันริมตาข่าย แบบ 2:2:2 ทั้งหมดที่ใช้ในการแข่งขัน

5.10 กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟ แบบ ตัว W ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม โดยใช้ได้ เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ29.07 ของการใช้กลวิธีการตั้งรับ ตั้งรับลูกเสิร์ฟ แบบ ตัว W ทั้งหมดที่ใช้ใน การแข่งขัน

5.11 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ Cหน้า,Cหลัง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มาก กว่าทุกทีมร้อยละ 37.78 / Cหน้า,Bหน้า ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีมร้อยละ 28.57 /Cหน้า, Bหลัง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีมร้อยละ 28 / Bหน้า,Cหลัง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่า ทุกทีม ร้อยละ 50 / Aหลัง,Bหน้า ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีมร้อยละ 33.33 /Cหน้า, Cหลัง,3เมตร ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีมร้อยละ 33.33

5.12 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ Cหน้า,Aหน้า,Bหน้า ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีมร้อยละ 31.25 /Cหน้า,Bหน้า,Bหลัง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีมร้อยละ 34.48 /Cหน้า,Bหน้า,Cหลัง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีมร้อยละ 29.1 / Cหน้า,Bหน้า,ทำการเซตตั้งลูก ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีมร้อยละ 22.5 ,Cหน้า,Bหน้า,Bหลัง,3เมตร / Cหน้า,ทำการเซตตั้งลูก,Cหลัง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีมร้อยละ 40 ,/ ทำการเซตตั้งลูก ,Bหน้า,Cหลัง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีมร้อยละ 33.33 / Cหน้า,ทำการเซตตั้งลูก,Bหลัง ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีมร้อยละ 42.86

พบว่ากลวิธีที่เล่นทีมนครราชสีมาเล่นเป็นทีมเดียวแล้วใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ100 คือ Cหน้า,Cหลัง,3เมตร ร้อยละ 33.33 (ไม่เสียเลย) และเทคนิคและกลวิธีที่เล่นแล้วสามารถใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 (ไม่เสียเลย) คือ เทคนิคการตบลงใกล้เส้น 3 เมตร กลวิธีการรุกแบบ Cหน้า,ไหลหลัง / Cหน้า, Bหน้า, 3เมตร / Cหน้า ,ทำการเซตตั้งลูก / Cหน้า,Bหน้า,Cหลัง / Cหน้า, ทำการเซตตั้งลูก ,Cหลัง / Cหน้า,Aหน้า, ทำการเซตตั้งลูก

6. เทคนิคและกลวิธีที่ทีมหนึ่ง ทีมใด เล่นแล้วสามารถใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 100 ได้แก่ กลวิธีการรุกแบบต่าง ๆ ดังนี้

- Bหน้า,ไหลหลัง	- Bหน้า,Bหลัง
- Aหลัง,Bหน้า	- Aหน้า.Cหน้า ,3 เมตร
- Cหน้า,Bหน้า,3 เมตร	- Aหน้า,Aหลัง,Bหลัง
- Aหน้า,Bหลัง,Cหลัง	- Cหน้า,Bหน้า ,ไหลหลัง
- Cหน้า,Aหลัง,Cหลัง	- Cหน้า,Bหน้า,Aหลัง
Cหน้า,Bหน้า,Bหลัง,3เมตร	- Cหน้า,ทำการเซตตั้งลูก,Bหลัง

เทคนิคและกลวิธีที่เล่นเป็นทีมเดียว แล้วสามารถใช้ได้ผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 ได้แก่ กลวิธีการรุกแบบต่าง ๆ ดังนี้

- ทีม นครราชสีมา ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ Cหน้า,Cหลัง,3 เมตร จำนวน 2 ครั้ง
- ทีม ลพบุรี ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ Cหน้า,ไหลหลัง ,3 เมตร จำนวน 1 ครั้ง
 - ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ Aหน้า,Bหน้า, ไหลหลัง จำนวน 1 ครั้ง
 - แบบ Cหน้า,Bหลัง,ไหลหลัง จำนวน 1 ครั้ง
 - แบบ Cหน้า,Aหน้า,Bหน้า,3เมตร จำนวน 1 ครั้ง
 - แบบ Cหน้า,Aหน้า,Bหลัง,3เมตร จำนวน 1 ครั้ง

- ทีม พังงา ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ Aหน้า,Zหน้า จำนวน 11 ครั้ง
หน้า 3 คน แบบ Zหน้า,Aหน้า,Bหน้า จำนวน 2 ครั้ง
หน้า 3 คน แบบ Aหน้า,Aหลัง,Bหลัง จำนวน 1 ครั้ง
- ทีม กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ Bหน้า,ทำการเซ็ทตั้งลูก,Bหลัง
ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย แบบสกัดกั้น 3 คน แบบ 3:1:2 จำนวน 1 ครั้ง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า

1. การใช้เทคนิคและผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิคแต่ละแบบของการเล่นเป็นทีม โดยรวมของแต่ละทีม ในแต่ละเกม ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิงกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 พบว่า

1.1 เทคนิคการเสิร์ฟ พบว่าโดยรวมทุกทีม ใช้เทคนิคการเสิร์ฟ การเสิร์ฟแบบลอยมากที่สุด เพราะว่า การเสิร์ฟแบบลอย เป็นการเสิร์ฟ ที่ทำให้ลูกไม่หมุนลูกบอลจะส่ายไปมา เมื่อหมดแรงส่งลูกบอลจะตกลงพื้นทันที โดยประมาณทิศทางการตกได้ยาก ซึ่งยากต่อการรับ ดังที่นิวเทิลสตาล (Beutelstaht , 1978: อ้างถึงใน รุ่งเรือง เทพทัต, 2532) กล่าวว่า การเสิร์ฟลูกมือบนเหนือศีรษะ ถ้าไม่มีการหมุน ย่อมมีประสิทธิภาพสูง เพราะทิศทางการลอยของลูกบอล จะเปลี่ยนแปลงทิศทางผิดปกติได้ เช่น การเปลี่ยนแปลงทิศทางในแนวตั้ง (Vertical Deviation) และการเปลี่ยนแปลงทิศทางไปในแนวระนาบ (Horizontal Deviation) การเปลี่ยนแปลงทิศทางในแนวระนาบ ลูกบอลมีทิศทางส่ายไป มา ทางซ้ายหรือขวา ซึ่งสอดคล้องกับ มานิต โกศลอินทรีย์ (2529) กล่าวว่า การเสิร์ฟลูกมือบนแบบนี้ ลูกที่เสิร์ฟจะส่ายไปทางซ้าย – ขวา เนื่องจากลูกปะทะกับอากาศ และเมื่อหมดแรงส่งลูกจะตกลง สู่พื้นทันที ดังนั้นการรับลูกเสิร์ฟ แบบนี้ จึงยากและต้องระวังมากขึ้นอีก นอกจากนี้ การเสิร์ฟแบบลอย ผู้เสิร์ฟยังสามารถเลือกตำแหน่ง หรือทิศทางที่จะเสิร์ฟไปใส่ผู้รับที่เป็นจุดอ่อนของทีมหรือบริเวณช่องว่าง ของสนามฝ่ายตรงข้ามได้ดี ดังที่ อุทัยสงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า การเสิร์ฟทุกครั้ง ผู้ที่จะทำการเสิร์ฟ ควรมีเป้าหมายว่าจะเสิร์ฟไปยังผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามคนใด หรือต้องการให้ลูกบอลตก ณ จุดใด ผู้เสิร์ฟควรเล็งเป้าหมายนั้น โดยเสิร์ฟให้ลูกบอลพุ่งไปยังผู้เล่นหรือพื้นที่ฝ่ายตรงข้าม และชนิษฐ์ ยุกตะนันท์ (2535) กล่าวว่า การเสิร์ฟที่ดี นั้นต้องเป็นการเสิร์ฟที่มีความแม่นยำมีความแรง กำหนดจุดตกของลูกบอลได้ นอกจากนี้การเสิร์ฟแบบลอยยังเป็นการเสิร์ฟ ที่ฝ่ายรับยากต่อการรับ การเสิร์ฟนั้นมีประสิทธิภาพ

เพราะลูกบอล จะส่ายไปมา และเมื่อหมดแรงส่งลูกบอลจะตกลงทันที โดยกำหนดทิศทางและจุดตกของลูกได้ค่อนข้างยาก

1.2 เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง ทุกทีมใช้เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่งมากที่สุด เพราะว่าการเล่นลูกโด่ง สามารถรับลูกที่เสิร์ฟหรือตบที่มีความเร็วและความแรงได้ดี เนื่องจากการเล่นลูกโด่ง ถ้าลูกมาเร็ว และแรงผู้เล่นจะต้องทำการผ่อนแรงปะทะ ซึ่งสามารถทำได้ด้วยการวางแขนปะทะลูกบอลเฉย ๆ ไม่ส่งแรงกระแทกปะทะสวนลูกบอลอย่างรวดเร็ว หรือส่งแรงเพียงเล็กน้อย เกร็งแขนและยกแขนขึ้นทำมุมที่พอเหมาะ ผ่อนแรงการรับโดยดึงแขนเข้าหาตัว จะทำให้ลูกบอลช้าลงและลอยโด่งขึ้น ทำให้ตัวเซ็ทหรือผู้เล่นอื่นเข้ามาเล่นลูกต่อได้ทันทีและง่ายยิ่งขึ้นตามที มานิต โกลอินทรีย์ (2529) กล่าวว่า ปัจจุบันการเสิร์ฟพัฒนามีทั้งความเร็วและความแรง ดังนั้นการรับลูกด้วยสองมือล่างแบบลอยโด่ง เป็นการผ่อนน้ำหนักให้ลูกมีความแรงลดลง เพื่อเป็นการเล่นครั้งต่อไปได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับท่าทางการเตรียมพร้อมและการเคลื่อนที่เข้าไปถึงจุดหรือตำแหน่งที่ลูกตกได้เร็วและทันก่อนที่ลูกจะตกต่ำใกล้พื้น ดังที่ ส.อนามิส (2526) กล่าวว่า การเตรียมพร้อมรับลูกบอลนั้นมีความสำคัญมาก ต้องจับตาดู ฝ่ายตรงข้ามว่าใช้ยุทธวิธีเช่นใด และทิศทางของลูกบอล นักกีฬาจำต้องเตรียมพร้อมทุกขณะเพื่อรับลูก มิฉะนั้นจะเสียคะแนนโดยใช่เหตุ และผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า การเล่นลูกสองมือล่าง ต้องเข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่ของลูก และมีการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วในการเล่นลูก เพื่อนำลูกมาเป็นฝ่ายรุกที่หน้าตาข่าย

1.3 ใช้เทคนิคการเซ็ท การเซ็ทลูกกระยะไกลมากที่สุด เพราะจะทำให้ผู้ตบมีระยะทางในการวิ่งตบได้ไกล และผู้ตบที่มีความสูงหรือกระโดดสูงก็จะสามารถตบลูกได้ดี ถ้าเป็นการเซ็ทลูกพุ่งกระยะไกล ก็จะได้เปรียบในการเป็นฝ่ายรุกเพราะตัวสกัดกั้นของอีกฝ่ายหนึ่ง อาจขยับมาสกัดกั้นแบบหมูได้ไม่ทัน จึงเหลือสกัดกั้นเพียงตัวเดียวสามารถทำให้ผู้ตบมีมุมการตบมาก และพื้นที่ ๆ จะตบลูกลงได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้เล่นที่ทำการตบลูกกระยะไกลส่วนมากจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการตบที่ดีมีประสิทธิภาพ ตบได้แน่นอนเป็นตัวตบหลักของทีม สามารถทำคะแนนได้มาก ซึ่งการเซ็ทที่ดีนั้น ทำให้การตบทำได้ดี ผู้เซ็ทจะต้องมีความแน่นอน แม่นยำ มีทักษะการเคลื่อนที่เข้าไปเซ็ท ท่าทาง ลักษณะการเซ็ทและที่ดีและถูกต้อง ซึ่ง ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า ผู้ตบจะตบได้ดีขึ้นอยู่กับความแม่นยำของการเซ็ท เกมการรุกจะได้ผลดีแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับความแน่นอนของการเซ็ท คนเซ็ทต้องเป็นคนที่เซ็ทได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือจะเซ็ทไปให้ผู้ตบที่ใดก็ได้ในสนาม เขาต้องมีความประณีต และให้ลูกลักษณะใดก็ได้ ซึ่งจะทำได้อีกต้องผ่านมากฝึกมาเป็นอย่างดี และอมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ (2539) กล่าวว่า ผู้เซ็ทต้องรักษาสมดุลในการทรงตัวขณะเคลื่อนที่เข้าเซ็ทลูก การย่อเท้าและส่งแรงตามลูกบอลไป เพื่อลูกเซ็ทจะได้ลอยไปได้สูงและใกล้ตัวผู้เซ็ท การเคลื่อนเท้าจึงมีความสำคัญมาก ผู้เซ็ทจะต้องวิ่งเข้าเซ็ทลูกบอล หยุดเท้า

ย่อต่ำลง แขนงหน้าสู่เป้าหมายแล้วจึงจะเห็นลูกบอลไปยังทิศทางที่ต้องการได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า จุดที่เสียบ่อยในการเซ็ทคือการไม่หันลำตัวไปยังทิศทางที่จะเซ็ท ลูกบอล ผู้เล่นยืนขาตาย ขาและแขนเหยียดไม่พอ หรือเหยียดเร็วเกินไป ทำให้ลูกพุ่งเกินไป ความสัมพันธ์ของการเคลื่อนไหวระหว่างขา ลำตัว ส่วนล่าง แขน ไม่ดีพอ จึงหวั่นจุดกระทบกับลูกบอลไม่ดีพอ อาจช้าหรือเร็วเกินไป

1.4 เทคนิคการตบทุกที่มิใช้เทคนิคการตบ การตบลงท้ายสนามมากที่สุด เพราะว่า ผู้ตบสามารถตบผ่านผู้สกัดกั้นไปได้ และลงไปยังท้ายสนาม ซึ่งมีความเร็ว ความรุนแรง และผู้รับ อาจเคลื่อนที่ไปรับได้ยากเนื่องจากตบผ่านผู้สกัดกั้นมา ทำให้ลงพื้นอย่างรวดเร็วที่ใดก็ได้ ผู้รับจึง ต้องมีพื้นที่ในการรับเพิ่มขึ้น ถ้าผู้ตบเน้นให้ลงด้านหน้าใกล้เส้น 3 เมตรมากเกินไป การตบต้อง หักข้อมือลงมาก ๆ อาจทำให้ติดการสกัดกั้นของอีกฝ่ายได้ การตบลงใกล้เส้น 3 เมตรนั้น ไว้ใช้ใน กรณีที่ผู้ตบสามารถกระโดดตบได้เหนือการสกัดกั้น หรือฝ่ายสกัดกั้นทำการสกัดกั้นไม่ดี หรือมีตัว เตี้ยกว่าผู้ตบมาก กระโดดสกัดกั้นไม่ถึง หรือความสัมพันธ์ในการสกัดกั้นไม่ดี และในการตบลูก ลงท้ายสนามผู้เล่นต้องพยายามกระโดดให้สูงและยกมือให้เหนือตาข่ายมากเข้าตีลูกด้วยความเร็ว และแรง และฉลาดในการหาช่องทางหนีการสกัดกั้น เพื่อจะทำให้ลูกเลยการ สกัดกั้นไปลงพื้นยัง ท้ายสนามได้ ดังที่ มานิต โกศลอินทรีย์ (2529) กล่าวว่าในการตบลูกนั้น ขณะที่มือตบถูกลูกมือ ของผู้เล่นและลูกบอลที่ดีควรอยู่เหนือตาข่ายมาก ๆ จึงจะสามารถตีลูกด้วยความเร็วและเป็นวิถีพุ่ง ลงสู่พื้น ซึ่งต้องอาศัยทักษะและความชำนาญ ซึ่งประกอบด้วยการกระโดดสูงตบได้ด้วยกำลังแรง มีความคล่องแคล่ว ซึ่งสอดคล้องกับ บิวเทิลสตาห์ (Beutelstaht, 1978 อ้างอิงถึงใน รุ่งเรือง เทพทัต , 2532) กล่าวว่า ผู้เล่นที่มีความสามารถตบได้ดีมักจะทำให้ทีมประสพชัยชนะ ผู้ตบที่ดี ต้องกระโดดได้สูง ตบได้รุนแรงและมีความคล่องตัวสูง แต่บางครั้งถ้าผู้ตบ กระโดดได้ไม่สูง ก็ต้อง อาศัยเทคนิคการตบในด้านอื่นๆ เช่น จังหวะการเข้าตบ การชูแขน การสับข้อมือ หรือหาจุดอ่อน ช่องโหว่ ของผู้สกัดกั้น และ ฟอง เกิดแก้ว (2532) กล่าวว่า ความสามารถในการกระโดดอย่าง เดียวไม่พอ ผู้เล่นต้องรู้จัก จังหวะในการกระโดดและการตบอย่างแม่นยำ ผู้เล่นต้องใช้ความเร็ว และความไวของสายตา ซึ่งนอกจากนี้ผู้ตบจะต้องประเมิน สถานการณ์ ของแต่ละครั้งที่ทำ การตบ โดยประเมินถึงองค์ประกอบต่างๆ เช่น ลูกที่มาจากการเล่น มีความแน่นอน หรือเข้าจุดได้ มาตรฐานที่จะนำการตบในจุดต่างๆ หรือไม่ ลักษณะการสกัดกั้น หรือความสามารถในการตบของ ผู้ตนเองว่าในสถานการณ์นั้น ผู้ตบควรตบลักษณะใด ดังที่ ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า ผู้ตบ ที่สมควรพิจารณาถึงจุดต่อไปนี้เป็น คือ คุณภาพของการเซ็ท การสกัดกั้นของฝ่ายตรงข้าม ตำแหน่งการ ยืนรับของฝ่ายตรงข้าม ทักษะความสามารถของผู้ตนเอง เงื่อนไขและแบบแผนของทีม และของ ฝ่ายตรงข้ามจะต้องคิดหาวิธีที่จะทำคะแนน และพยายามใช้ความสามารถส่วนตัวที่มีมาใช้ในการ เล่นของเพื่อนร่วมทีม กลยุทธ์ของบุคคลของผู้ตบจะต้องเข้าใจและพิจารณาถึงทิศทางของการ

สกัดกัน และการรับของฝ่ายตรงข้าม และจะตีบอลได้ดีแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับความสามารถส่วนตัว และ อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ (2539) กล่าวว่า ผู้ตบบอลจะต้องเล่นให้ลูกบอลพ้นจากการสกัดกันของฝ่ายตรงข้าม จะต้องตีลูกบอลที่กำลังลอยอยู่เหนือตาข่ายให้พุ่งลงต่ำ หรือตกลงพื้นอย่างรวดเร็ว ผู้ตบบอลสามารถตบบอลได้รุนแรงและรวดเร็วมีทิศทางที่แน่นอน ตรงเป้าหมายส่งผลให้ลูกตบมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งมีผลให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเกิดความกดดัน และต้องใช้เกมรับโต้ตอบกลับมาทำให้ทีมตกเป็นรองในทันที

1.5 เทคนิคการสกัดกัน ทุกทีมใช้เทคนิคการสกัดกัน สกัดกันแบบ 2 คนมากที่สุด เพราะว่า การสกัดกันแบบ 2 คน ทำให้มีพื้นที่ในการป้องกันการตบกลางอากาศได้มากกว่าสกัดกันเพียงคนเดียว เป็นการกดดันผู้ตบให้เกิดความกังวลกับกำแพงการสกัดกัน ผู้ตบอาจทำการตบได้ยากขึ้น และลดประสิทธิภาพของการตบได้ การสกัดกัน 2 คน สามารถสร้างความสัมพันธ์ในกระโดดได้ง่ายกว่าสกัดกันแบบ 3 คน เพราะความสัมพันธ์ในการร่วมกันสกัดกันเป็นสิ่งที่สำคัญมากถ้ามีความสัมพันธ์ที่ดีในการขึ้นสกัดกันอย่างพร้อมเพรียงกัน ก็จะสามารถช่วยปิดช่องโหว่และสร้างกำแพงที่แข็งแรงได้ ทำให้การสกัดกันจะได้ผลดีมากยิ่งขึ้น ดังที่อุทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า ในการบล็อกหมุ่นนอกจากอาศัยเทคนิคการบล็อกเดี่ยวแล้ว ยังต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี จึงจะทำให้การบล็อกได้ผลดี ซึ่งสอดคล้องกับ ส.อนามิส (2526) กล่าวว่า สิ่งสำคัญในการสกัดกันเป็นหมุ่นไม่ว่าจะเป็น 2 คน หรือ 3 คน ทุกคนจะต้องกระโดดประสานกับการปะทะลูกบอลพร้อมกัน ต้องเคลื่อนตัวเข้าปะชิดกันอย่างรวดเร็ว กระโดดพร้อมกันและชูแขนเรียงแถวหน้ากระดานไม่ให้เกิดช่องโหว่ และในการแข่งขันครั้งนี้ส่วนมากใช้การรุกด้านข้างมากที่สุด ทำให้ผู้สกัดกันตรงกลางต้องเคลื่อนที่มาช่วย ผู้สกัดกันตรงด้านริมข้าง ซึ่งต้องมีตัวหลักในการครอบคลุมพื้นที่ ตัวหลักนั้นต้องอยู่ในด้านความรับผิดชอบของตนเอง คอยดูว่าตัวตบจะตบลูกอะไรและทิศทางการตบไปทางไหน ต้องพยายามป้องกันให้ได้โดยตัวสกัดกันอีกคนจะเป็นผู้ช่วยในการปิดพื้นที่การตบ ดังที่ พิเศษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529) กล่าวว่า ผู้สกัดกันหมุ่น 2 หรือ 3 คน จำเป็นต้องมีผู้เล่นหลักหรือผู้นำการสกัดกันตำแหน่งของฝ่ายรุกเพื่อป้องกันและปิดมุมกว้างของการตบ นอกจากนี้ไม่ว่าจะเป็นการสกัดกันลักษณะใดสิ่งที่จะต้องพิจารณาคือความสามารถส่วนบุคคลในการสกัดกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะถ้าผู้สกัดกันมีทักษะการสกัดกันที่ดีก็จะช่วยให้สามารถสกัดกันลูกได้ดี ดังที่ ส. อนามิส (2526) กล่าวว่า การที่จะสกัดกันลูกบอลโดยหมุ่นละ 2 คน หรือ 3 คน ให้มีประสิทธิภาพนั้น ก่อนอื่นจะต้องฝึกเทคนิคในการสกัดกันลูกเฉพาะตัวของนักกีฬาแต่ละคนให้ดี ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง และแม็คเกรเกอร์ (Macgregor, 1977: อ้างอิงถึงใน รุ่งเรือง เทพทัต, 2532) กล่าวว่า การสกัดกันเป็นด่านแรกของการป้องกันทีมที่จะทำการสกัดกันได้นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับรูปแบบของกลยุทธ์ที่ใช้ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เล่นจะต้องฝึกฝน ทั้งการสกัดกันส่วนบุคคลและ การสกัดกันเป็นหมุ่น อาจจะเป็นสองคน หรือสามคนร่วมกันก็ได้

1.6 เทคนิคการหยอด ทุกทีมใช้เทคนิคการหยอด การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วมากที่สุด เพราะว่า การหยอดโดยใช้ปลายนิ้ว สามารถกำหนดแรงและระยะทางในการตกของลูกบอลได้ตามใจผู้หยอด การส่งแรงให้ไปตกตามจุดต่าง ๆ ผู้หยอดสามารถกำหนดได้เอง ซึ่งจะได้ผลดีนั้นผู้หยอดต้องกระทำอย่างแนบเนียน และรวดเร็วป้องกันการเข้ามารับได้ทันของฝ่ายตรงข้าม การหยอดโดยใช้ปลายนิ้วกระทำได้ง่ายโดยการกระโดดขึ้นเหมือนตบจริง แต่เมื่อเห็นฝ่ายรับเตรียมตัวที่จะรับลูกตบ และผู้สกัดกันเตรียมสกัดกันลูกตบเต็มที่ ฝ่ายตบก็เปลี่ยนแผนโดยการใช้ปลายนิ้วผลักลูกเบา ๆ ให้ข้ามมือผู้สกัดกัน และลงหลังการสกัดขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้รับอาจเข้าไปรับได้ไม่ทัน ทำให้ได้คะแนนอย่างง่าย ดังที่ อูทีย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า ลูกหยอดเป็นการเปลี่ยนแปลงจากการตบ การหยอดควรทำท่าตบก่อนแล้วจึงเปลี่ยนเป็นการหยอดอย่างรวดเร็ว โดยการเหยียดแขนขึ้นไปเหนือศีรษะก่อนไปข้างหน้าให้สูงที่สุด อาศัยความคล่องตัวของนิ้ว และข้อมือ ใช้ปลายนิ้วกระทบส่วนหลังของลูกบอล หยอดลูกข้ามมือผู้บล็อกไป และ ส. อนามัย (2526) กล่าวว่า วิธีการหยอด เมื่อผู้ตบลูกเห็นฝ่ายตรงข้าม กระโดดขึ้นที่หน้าตาข่ายเตรียมสกัดกันลูก ก็กระโดดขึ้นและเหยียดแขน ตรงในระดับสูง โดยการนิ้วทั้งห้าออก และเกร็งแน่นด้วยแรง เขกลูกบอลอย่างแรง โดยอาศัย กำลังแรงของข้อมือ กดลูกลง แล้วหยอดลูกลงไปยังแดนของฝ่ายตรงข้าม ลูกจะไม่เป็นวิถีโค้งสูง ลูกบอลจะลอยพุ่งลอยไป อย่าง รวดเร็ว และจะตกพื้นโดยฉับพลัน เป็นลูกที่ฝ่ายรับจะรับได้ค่อนข้างยาก ซึ่งสอดคล้องกับ พิเศษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529) กล่าวว่า ทักษะการเล่นลูกหยอดนี้ ทำให้ฝ่ายป้องกันที่ระวังการตบลูกบอลมากเกินไป ต้องหลงทางการเล่นทำให้เสียคะแนนได้ง่ายดาย ขณะเดียวกันฝ่ายรุกก็สามารถที่จะเปลี่ยนเป้าหมายเลือกจุด ที่ให้ลูกบอลลงได้

2. การใช้กลวิธีและผลสัมฤทธิ์ของการใช้กลวิธีแต่ละแบบ ของการเล่นเป็นทีม โดยรวมของแต่ละทีม ในแต่ละเกม ในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิงกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 พบว่า

2.1. กลวิธีการตั้งรับในขณะทำการตบ ทุกทีมใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด และกลวิธีการตั้งรับในขณะผู้ตบ หน้า 3 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด เพราะว่า ในการตบต้องมีผู้ซ้อนหลังผู้ตบเพื่อป้องกันการกระดอนกลับมาจากการสกัดกัน ที่ใช้แบบ 1:2:3 มากที่สุด เพราะผู้ตบนั้นมีรูปร่างค่อนข้างสูง ทำให้ลูกจะตกลงบริเวณใกล้ ๆ ซึ่งใช้ผู้รองรับแค่ 2 คน คือผู้เล่นที่อยู่ใกล้ผู้ตบที่อยู่ด้านข้างและด้านหลังของผู้ตบ เพราะเป็นผู้เล่นที่

สามารถเคลื่อนที่เข้ามาได้รองรับได้เร็ว ส่วนผู้เล่นที่เหลือคอยรับลูกที่กระดอนไปไกล และคอยเตรียมพร้อมที่จะตั้งรับการโต้ตอบมาจากฝ่ายตรงข้ามได้ทัน และอีกอย่างหนึ่งคือ จะทิ้งผู้เซ็ทไว้ ถ้าลูกที่กระดอนกลับมาผู้เล่นอื่น เป็นผู้รับก็จะทำให้ผู้เซ็ทเข้าไปเล่นบอลที่ 2 ต่อเพื่อเซ็ทส่งลูกไปให้ผู้ตบใหม่ แต่ถ้าผู้เซ็ทเป็นผู้เล่นลูก ผู้เล่นอื่นก็ต้องทำหน้าที่เซ็ทแทน ดังที่ ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า การตบเป็นระยะที่สั้นมากการคุมครองให้ผู้ตบอาจมี 2 คน ยืนเป็นส่วนโค้งของผู้ตบ ซึ่งจะเป็นการรุกที่ถูกต้อง กรมพลศึกษา (2535) กล่าวว่า ผู้เล่นที่เข้ารองบอลทุกคนควรจะคาดคะเนทิศทางและจังหวะของการกระดอนกลับ และพยายามอยู่ในท่าเตรียมพร้อมตลอดเวลา เพื่อให้การรองบอลได้ผลดีที่สุด

2.2 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย ทีม จ. นครราชสีมาและทีม กรุงเทพมหานคร ใช้การสกัดกั้นแบบ 1 คน แบบ 1:2:3 มากที่สุด เพราะว่าการแข่งขันการรูกกลางตาข่าย จะมีผู้สกัดกั้น 1 คน เนื่องจากผู้เล่นที่สกัดกั้นด้านริมข้างมักจะไม่ค่อยเข้ามาช่วย หรือมาช่วยไม่ทัน เนื่องจากต้องคอยระวังการรูกจากด้านริมข้าง จึงถอยลงมารองรับแทน แต่เป็นการเสี่ยงค่อนข้างมากเนื่องจากมีผู้สกัดกั้นเพียงคนเดียวทำให้ผู้ตบมีมุมในการตบได้หลากหลาย แต่หากผู้สกัดกั้นมีความสามารถในการสกัดกั้นได้ดี และอ่านทางผู้ตบออก ก็จะสามารถช่วยในการสกัดกั้นได้ ส่วนผู้เล่นที่รองบอลก็คอยรองรับการกระดอนจากการสกัดกั้น หรือจากการหยอดของฝ่ายตรงข้าม ซึ่ง อุทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า การบล็อกคนเดียวจะเพิ่มจำนวนผู้ตั้งรับมากขึ้น สะดวกต่อการตอบโต้ แต่ถ้ามีผู้เล่นที่ตบได้ดี และรุนแรง การบล็อกเพียงคนเดียวซึ่งเป็นการตั้งรับด้านแรกที่อ่อนเกินไป บางครั้งการเล่นจำเป็นต้องบล็อกคนเดียว เพราะฝ่ายตรงข้ามบุกเร็ว หรือลูกตบจังหวะที่ 2 หรือใช้กลยุทธ์การบุกพลิกแพลงจนฝ่ายรับไม่ทันตั้งตัวหรือบล็อกเกินกว่า 1 คนไม่ทัน จำเป็นต้องบล็อกเพียงคนเดียว ส่วนทีม จ. ลพบุรีและทีม จ. พังงา ใช้สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด เพราะว่าการสกัดกั้น 2 คน จะช่วยปิดมุมการตบได้มากขึ้น ช่วยลดความรุนแรงและการตบที่เปลี่ยนทิศทางของการตบได้มาก และเป็นการสร้างการตั้งรับด้านแรกที่แข็งแรง เนื่องจากผู้เล่นสองคนช่วยกันปิดมุมตรงกลางตาข่ายทั้งสองข้าง ผู้สกัดกั้นต้องพยายามปิดมุมการตบตรงกลางสนามให้ได้ อย่าให้ลูกบอลข้ามผ่านมาได้ เพราะมีช่องว่างมาก ผู้รองรับจะไปรองรับที่มุมเฉียงของสนาม ทั้ง 2 ฝ่าย ดังนั้น ผู้สกัดกั้น จึงควรไม่ให้ลูกบอลผ่านเข้ามาได้ ส่วนผู้เล่นที่ไม่ได้สกัดกั้นลงไปรับลูกหยอดหรือลูกกระดอนจากการสกัดกั้นใกล้ตัวผู้สกัดกั้น ส่วนผู้เล่นที่เหลือถอยลงไปรับลูกตบด้านหลัง ซึ่งการสกัดกั้น 2 คน ต้องพยายามไม่ปล่อยให้ผู้ตบทำการตบผ่านไปได้ หรือถ้าตบผ่านได้ก็ควรให้สัมผัสการสกัดกั้นลอยโด่งขึ้น เพื่อเพื่อนร่วมทีมจะได้เข้ามาช่วยเล่นได้ทัน ดังที่ มานิต โทศลอินทรีย์ (2529) กล่าวว่า การสกัดกั้นสองคนตรงกลางจะต้องไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามตบลูกผ่านผู้สกัดกั้น ถ้ามีการหยอดหรือลูกกระดอนสัมผัสมือผู้สกัดกั้นเข้ามา ควรพิจารณาว่าผู้ใดอยู่ใกล้

กว่าควรเป็นผู้เข้าเล่น ทั้งนี้ผู้เล่นที่นอกเหนือจากการสกัดกั้นต้องมีการเตรียมพร้อมที่จะเคลื่อนที่เข้าไปรับบอลอยู่ตลอดเวลา และกรมพลศึกษา (2535) กล่าวว่า การตั้งรับเมื่อมีการสกัดกั้นสองคน เป็นการตั้งรับเมื่อผู้เล่นในแดนหน้าสามารถขึ้นสกัดกั้นได้สองคน การสกัดกั้นสองคน พื้นที่ด้านหลังการสกัดกั้นจะมีมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันพื้นที่การตั้งรับก็น้อยลง จำนวนผู้เล่นตั้งรับก็น้อยลงด้วย การสกัดกั้นสองคนต้องมีความสัมพันธ์ในการเข้าสกัดกั้นร่วมกัน อย่างไรก็ตามผู้เล่นทุกคนในทีมต้องมีการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว คอยจับจ้องมองบอล คำนวณจุดตกทิศทางของบอล และเข้าไปเล่นลูกบอลให้ทัน

2.3 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย ทุกทีมใช้กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย สกัดกั้นแบบ 2 คน แบบ 2:1:3 มากที่สุด เพราะว่า ผู้เล่นตรงกลางต้องเคลื่อนที่ไปช่วยด้านริมข้างสกัดกั้น เพราะผู้ที่ต่บด้านริมข้างมักจะทำได้ดีและรุนแรง การสกัดกั้นแบบ 2 คนจะช่วยลดประสิทธิภาพการตบ และสร้างความมั่นใจในการตั้งรับด้านแรกให้กับผู้ตั้งรับ ซึ่งในทีมผู้สกัดกั้นทั้ง 2 คน ต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี เพื่อไม่ให้เป็นจุดช่องโหว่ในการตั้งรับ เหลือผู้เล่นแดนกลาง 1 คน พื้นที่แดนกลางจะมีมาก และผู้รับ 3 คน จะคอยรับลูกตบ ซึ่งผู้สกัดกั้นต้องพยายามไม่ให้ลูกลอยผ่านการสกัดกั้นมาได้ เพราะจะทำให้ฝ่ายรับทำงานหนักมากขึ้น เนื่องจากพื้นที่ตรงกลางจะมีมากและมีผู้รับอยู่เพียงคนเดียว ดังที่ อูทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า การตั้งรับแบบนี้ได้เปรียบในการรับลูกทางตรง และง่ายต่อการตอบโต้ แต่มีจุดอ่อนคือ มีช่องว่างบริเวณกลางสนามมาก หากฝ่ายตรงข้าม ตบลูกเบาๆ หรือหยอดลูกตรงกลางจะยากแก่การรับ ดังนั้นการรับแบบนี้ ผู้เล่นที่ตั้งรับต้องพยายามเคลื่อนที่เข้าหาลูกบอลให้ทัน อ่านทิศทางของลูกบอลให้ได้ด้วย การตั้งรับจึงจะประสบผลสำเร็จ ดังที่ มานิต โกศลอินทรีย์ (2529) กล่าวว่า การตั้งรับนั้น ควรพิจารณาในพื้นฐาน การเล่นว่า จะยืนรูปแบบใดจะมีการสกัดกั้นแบบใด รวมทั้งความสามารถพื้นฐาน ของผู้เล่นแต่ละคนจะพอดีและเหมาะสมกับการตั้งรับในรูปแบบใด ผู้เล่นต้องมีสมาธิและความเข้าใจในรูปแบบการยืนตั้งรับ ทั้งนี้จำเป็นต้องเข้าใจลักษณะต่างๆ ของฝ่ายตรงข้าม เช่น ลักษณะการเข้าตบ การวิ่งและวิธีการตบ ส่วนในทีมฝ่ายตนเองก็มีสิ่งที่จะต้องเข้าใจ คือ คุณภาพการสกัดกั้นของฝ่ายตน แต่ละคน ผู้เล่นที่ตั้งรับ แต่ละคนมีจุดเด่นและด้อยอย่างไร จะยืนในรูปแบบใดจึงจะทำให้การตั้งรับมีประสิทธิภาพมากที่สุด

2.4 กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟ ทุกทีมใช้กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟ แบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด เพราะว่า สามารถที่จะควบคุมพื้นที่ได้ดี และสามารถใช้อรับลูกเสิร์ฟที่รุนแรงได้ดี และสามารถทำให้ตัวเซทเปลี่ยนตำแหน่งขึ้นมาเซทได้ง่ายขึ้น และมีผู้เล่นที่คอยรับลูกจากการเสิร์ฟหยอดหรือการเสิร์ฟที่ผิดพลาดลูกบอลอาจตรงโดยไร้ทิศทาง ซึ่งเป็นแบบที่นิยมใช้กันมากทั่วไป ซึ่ง ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า การยืนรับเสิร์ฟแบบ 5 คน อยู่ในลักษณะตัวดับเบิลยูผู้เล่นจะมีความสัมพันธ์กันดีในการป้องกันรักษาพื้นที่ของสนาม และใช้ได้ดีเมื่อฝ่ายตรงข้ามเสิร์ฟแรง ๆ

สามารถทำการรุกได้เร็วภายหลังรับลูกเสิร์ฟแล้ว อีกประการหนึ่ง ทีมที่มีผู้เซ็ทเพียงคนเดียวสามารถขึ้นไปทำการเซ็ทได้อย่างง่ายดาย และผู้รับลูกเสิร์ฟสามารถมองเห็นการเสิร์ฟ และลูกบอลได้อย่างชัดเจน วิโรจน์ มุทุกันต์ (2535) กล่าวว่า การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยู (W) เหมาะสำหรับการเล่นของทีมหญิงหรือทีมชายที่ยังไม่สันทัดในการเล่น ประโยชน์ของการตั้งรับแบบนี้คือ ผู้เล่นฝ่ายรับทุกคนมองเห็นลูกบอลจากการเสิร์ฟได้ชัดเจน และไม่ต้องเคลื่อนที่ในการวิ่ง รับบอลมาก แต่จะรับผิดชอบในพื้นที่ รอบๆ ตัว ประมาณ 1 ช่องแขนของตนเอง ซึ่ง บิวเทลสตาลิต (Beutelstalit, 1978 : อ้างอิงถึงใน รุ่งเรือง เทพทัต, 2532) กล่าวว่า ตำแหน่งการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบ 5 คน เป็นรูปตัวดับเบิลยู ระดับการยืนของทีมจะมีความสัมพันธ์กันดี ในการ ป้องกันพื้นที่สนาม คนที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการตั้งรับก็จะเป็นผู้เล่นต่อไปหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ แบบนี้ใช้ได้ดีในกรณีที่ฝ่ายตรงข้ามมีลูกเสิร์ฟที่รุนแรง และฝ่ายเรามีคนเซ็ทเพียงคนเดียว

2.5 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน ทุกทีมใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ C หน้า, B หน้า มากที่สุด ยกเว้นทีม จ. ลพบุรี เพราะสามารถแยกตัวสกัดกันออกเป็น 2 ทาง จะได้ทำการรุกได้อย่างสะดวก ถ้ามีการเล่นลูกแรกและการเซ็ทที่ดี สามารถใช้กลวิธีนี้ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากตัวสกัดกันจะล้ากว่าตัวเซ็ท จะเซ็ทส่งให้ใครตบ และการเล่นกลวิธีนี้ สามารถใช้ได้ดีเมื่อผู้รับ ไม่สามารถเปิดบอลลูกแรกเข้าสู่จุดที่ผู้เซ็ทจะสามารถเล่นตามแผนการนี้ได้ จึงเซ็ทลูกเพื่อให้ผู้ตบสามารถแก้สถานการณ์ ตบตามตำแหน่งของตนเอง และผู้เซ็ทกับผู้ตบจะมีความสัมพันธ์กันดีในการทำการรุกเนื่องจากไม่มีความซับซ้อนในการเล่น ส่วนทีม จ. ลพบุรี ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ A หน้า, C หน้า มากที่สุด เพราะว่า การตบลูก A เป็นวิธีการรุกที่รวดเร็ว ทำให้คู่ต่อสู้ตั้งรับไม่ทัน และการตบลูก C เป็นการตบที่แน่นอนและรุนแรง โดยใช้การวิ่งกระโดดเข้ามาทำการตบ โดยกลวิธีนี้จะช่วยลดตัวผู้สกัดกันของฝ่ายรับได้ดี เนื่องจากมีผู้วิ่งเข้าตบลูก A ทำให้ผู้สกัดกันตรงกลางเข้ามาสกัดกัน ซึ่งยังจะเป็น 1 คน หรือ 2 คน ทำให้ผู้สกัดกันลูก C เหลือ 1 คน เพราะตัวกลางเมื่อกระโดดเข้าสกัดกันลูก A แล้วการที่จะเคลื่อนที่ไปโดยเร็วเพื่อจะเข้าช่วยสกัดกันริมสนาม ทำได้ช้า และความสัมพันธ์ในการร่วมสกัดกันจะไม่ค่อยดี ทำให้เป็นจุดเสียได้ง่าย เพราะฉะนั้นการเล่นกลวิธีนี้สามารถหลีกหลอตัวสกัดกันให้เหลือน้อยลง เพื่อทำการรุกได้ง่ายขึ้น แต่ต้องขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ภายในทีมของตัวผู้เซ็ท และตัวผู้ตบต้องเข้าใจจังหวะการเข้าเล่น และมีความสอดคล้องกัน

2.6 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน ทุกทีมใช้ กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า, B หน้า, C หลัง มากที่สุด ยกเว้นทีม จ. ลพบุรี เพราะว่ากลวิธีนี้สามารถแยกตัวสกัดกันออกจากหน้าได้ดี นอกจากจะทำการรุกแล้วส่วนมากจะใช้ได้ในเวลาที่ต้องแก้บอลเมื่อเปิดลูกแรกไม่ถึงตัวผู้เซ็ททำให้เล่นแผนการรุกลูกเร็วไม่ได้ จึงต้องทำการแก้บอลแต่ต้องพยายามแยกตัวผู้สกัดกันออกจากกัน สามารถแยกตัวผู้สกัดกันให้ออกเป็น 3 ทาง ซึ่งถ้าทำการรุก

ได้อย่างรวดเร็ว ฝ่ายสกัดกั้นจะเข้ามาสกัดกั้นได้ไม่ทัน ทำให้ต้องแก้ไข โดยการเซ็ทลูกบอลแบบแผนหลักๆ ซึ่งปัจจุบันมีการเสิร์ฟและตบที่รุนแรงทำให้การรับลูกแรกทำได้ดีค่อนข้างยาก จึงมีผลต่อการเล่นแผนการรุก เพราะถ้าลูกบอลเข้าไม่ถึงมือเซ็ท รูปแบบหรือแผนทีมนัดหมายไว้ก่อน ก็จะไม่สามารถเล่นได้ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการเซ็ทแก้บอลเป็นส่วนใหญ่ ในทางเดียวกัน ถ้าผู้รับสามารถรับลูกบอลได้ดีเข้าถึงมือผู้เซ็ท ก็จะสามารถดำเนินการเล่นได้ตามแผนการ ทีมนัดหมายกันไว้ ซึ่งสามารถจะทำให้การรุกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนทีม จ. ลพบุรี ใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ C หน้า, A หน้า, C หลัง มากที่สุด เพราะว่า สามารถแยกผู้สกัดกั้นออกจากกันได้ดี เนื่องจากเข้ามาสกัดกั้นได้ไม่ทัน การรุกแบบนี้จะหลอกล่อผู้สกัดกั้นให้เป็นกังวล กับการรุกลูกเร็ว ดึงความกังวลของผู้สกัดกั้นด้านตรงกลางที่จะเข้าไปช่วยด้านริมข้างสกัดกั้นไม่ทัน ทำให้ผู้ตบริมข้างเหลือผู้สกัดกั้นเพียงคนเดียว และทำการรุกได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ทำให้คู่ต่อสู้ตั้งรับไม่ทัน และผู้ตบสามารถทำการตบได้อย่างเต็มที่ ดังที่ อูทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า จุดเด่นของการตบลูกเร็วก็คือ มีความเร็วในการรุกสูง ทำให้ฝ่ายตรงข้ามตั้งรับไม่ทัน และถ้าเล่นบอลแรกสามารถรับได้เข้าถึงตัวผู้เซ็ท ก็จะสามารถเล่นลูกเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะจะมีผู้สกัดกั้นเพียงคนเดียว สามารถเลือกตบได้หลายมุมซึ่งจะเป็นการทำการรุกได้เร็วอีกด้วย

3.เทคนิคและกลวิธีของการเล่นเป็นทีม ในการแข่งขันที่ทีมชนะเลิศใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากที่สุด ทีม นครราชสีมา ที่ได้เป็นทีมชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง ใช้เทคนิคและกลวิธีที่ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทีมอื่น ๆ ที่สามารถส่งผลให้ทีมชนะเลิศอันดับที่หนึ่งมีดังต่อไปนี้

3.1 เทคนิคการเสิร์ฟ ใช้เทคนิคการเสิร์ฟ การเสิร์ฟแบบลอย ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม เนื่องจากการเสิร์ฟถ้าสามารถเสิร์ฟได้ดี ก็จะทำให้เกมการเล่นเป็นต่อคู่ต่อสู้ได้ เนื่องด้วยการเสิร์ฟเป็นการเริ่มต้นในการเล่นถ้ามีการเสิร์ฟที่ดีก็จะสามารถประสบความสำเร็จไปกว่าครึ่งหนึ่งแล้ว เพราะการเสิร์ฟลูกที่ดีสามารถทำคะแนนได้เลยโดยที่ผู้รับไม่สามารถทำการโต้ตอบกลับมาได้ หรือฝ่ายตรงข้ามอาจรับลูกบอลได้แต่จะรับได้ไม่ดีจึงทำการรุกทำได้ไม่สมบูรณ์ จะตกเป็นรองทันที ดังที่ มานิต โกลอินทรีย์ (2529) กล่าวว่า การเสิร์ฟเป็นหนึ่งในยุทธวิธีการรุกในการแข่งขันจะเริ่มจากการเสิร์ฟเสมอ ลูกเสิร์ฟที่มีพลังและมีประสิทธิภาพสามารถข่มคู่ต่อสู้และคุมเกมการเล่นที่ดี

3.2 เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง แบบการเล่นลูกโด่ง ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม เนื่องจากการเล่นลูกสองมือล่างเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเล่นวอลเลย์บอล เพราะเป็นการเล่นลูกครั้งแรกเมื่อเป็นฝ่ายรับเพื่อที่จะนำไปสู่การเล่นแบบต่าง ๆ หรือการรุกครั้งต่อไปได้ ซึ่งถ้ามีการเล่นลูกสองมือล่างที่ดีก็จะสามารถทำให้การเล่นครั้งต่อไปทำได้ง่ายและมี

ประสิทธิภาพ ดังที่ อูทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า การเล่นลูกสองมือล่าง หรือ การอันเดอร์ เป็นเทคนิคพื้นฐานของการเล่นอย่างหนึ่งของวอลเลย์บอล การอันเดอร์ลูกได้ดีและแม่นยำ ยังเป็นปัจจัยสำคัญของการเซตที่ดีอีกด้วย ซึ่งการเซตที่ดีก็จะสามารถทำให้ทำการตบหรือการรุกต่าง ๆ ได้ดี

3.3 เทคนิคการเซต ใช้การเซตลูกกระยะไกล ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม เพราะว่าการเซตเป็นการเชื่อมการเล่นไปสู่ ถ้าทำการเซตได้ดี ก็จะสามารถทำให้เกมการรุกทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า เกมการรุกจะได้ผลดีแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับความแน่นอนของการเซต

3.4 เทคนิคการตบ ใช้การตบลงใกล้เส้น 3 เมตร การตบเปลี่ยนทิศทาง และการตบโดยสัมผัสผู้สกัดกั้น ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม เพราะการรุกที่สามารถใช้ได้ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่ คือการใช้การตบ การตบเป็นวิธีที่ดีของฝ่ายที่ได้ทำการรุก การตบที่มีความรุนแรงและมีพลัง สามารถทำให้ฝ่ายตรงข้ามยากแก่การรับและทำการรุกตอบโต้ และเป็นวิธีที่สามารถทำคะแนนได้อย่างเด็ดขาดและแน่นอน ซึ่งผู้ตบต้องมีการพลิกแพลงท่าทางและลักษณะการตบที่หลากหลาย เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามยากแก่การรับและการทำการสกัดกั้น ดังที่ บิวเทลสตาล (Beutelstahl.1978 : อ้างถึงใน รุ่งเรือง เทพทัต ,2532) กล่าวว่า ผู้เล่นที่มีความสามารถตบได้ดีมักจะทำให้ทีมประสบความสำเร็จ และ ฟอง เกิดแก้ว (2534) กล่าวว่า การตบลูกเป็นลูกที่ตื่นเต้นและน่าดูที่สุดในกีฬา วอลเลย์บอล ลูกตบจะสามารถทำคะแนนได้เด็ดขาดกว่าลูกอื่น ๆ

3.5 เทคนิคการสกัดกั้น ใช้การสกัดกั้นแบบ 1 คน ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม เพราะในการตั้งรับด่านแรกคือการสกัดกั้นถ้าทำการสกัดกั้นได้ดีจะช่วยลดความรุนแรงของการตบและอาจจะสามารถเปลี่ยนมาเป็นการรุกได้ทันทีถ้าสามารถสกัดกั้นลูกให้ตกลงไปยังพื้นของฝ่ายตรงข้ามได้ทันที ทำให้ทีมเป็นฝ่ายได้เปรียบและได้คะแนนอีกด้วย ดังที่ มานิต โกศลอินทรีย์ (2529) กล่าวว่า การสกัดกั้นเป็นการสร้างความลำบากให้แก่ฝ่ายตบ ถ้าสกัดกั้นได้ดีและแน่นอนจะมีผลในการป้องกันการได้เปรียบของฝ่ายตรงข้าม

3.6 เทคนิคการหยอด ใช้การหยอดโดยใช้ปลายนิ้ว และการหยอดโดยตบหยอด ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม เพราะว่าการปรับเปลี่ยนวิธีการรุกสามารถทำให้คู่ต่อสู้ทำการป้องกันได้ไม่ทัน การทำการหยอดจะสามารถทำคะแนนได้มาก และสามารถแก้ลูกบอลที่ผู้เซตทำการเซตมาไม่ดีก็สามารถปรับเปลี่ยนให้เป็นการรุกที่ดีได้ โดยที่ผู้หยอดต้องสามารถทำได้อย่างแนบเนียนและมีความเฉียบคม ดังที่ พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529) กล่าวว่า ทักษะการเล่นลูกหยอด ทำให้ฝ่ายที่ป้องกันการตบมากเกินไปต้องหลงทางการเล่นทำให้เสียคะแนนได้ง่าย

3.7 กลวิธีการตั้งรับขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ 1:2:3 ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม เพราะว่าการตบทุกครั้งต้องมีการรองรับลูกที่กระดอนย้อนกลับมาจากกรรูกสกัดกั้นเพื่อป้องกันไม่ให้ลูกตกพื้นซึ่งจะเป็นการเสียด้านได้ หรือสามารถทำการรุกต่อได้อีกครั้ง การรองรับหลังผู้ตบจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ถ้ามีการรองรับที่ดีก็จะช่วยให้ไม่เสียด้านและยังเป็นการช่วยให้การเล่นประสบความสำเร็จอีกด้วย ดังที่ อูทัย สงวนพงศ์ (2531) กล่าวว่า การรองรับเมื่อฝ่ายเราเป็นฝ่ายตบโดยมีฝ่ายตรงข้ามสกัดกั้น ขณะที่ฝ่ายเราตบฝ่ายตรงข้ามอาจบล็อกกลับมา ทำให้เสียด้านได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นการให้ผู้เล่นช่วยกันเสริมรับลูกขณะฝ่ายตนเป็นฝ่ายบุกจึงเป็นขั้นตอนที่ขาดไม่ได้ และ พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529) กล่าวว่า การรองรับลูกตบถ้ามีการรองรับที่ดีก็จะสามารถทำให้เกมการรุกและการรับของฝ่ายเราไม่เสียเปรียบและเสียด้านอีกด้วย

3.8 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นกลางตาข่าย แบบ 3:1:2 ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม และ

3.9 กลวิธีการตั้งรับขณะสกัดกั้นริมตาข่าย แบบ 2:2:2 ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม ในข้อ 8 และข้อ 9 การรองรับเมื่อเป็นฝ่ายสกัดกั้นถ้าฝ่ายสกัดกั้นมีการรองรับซ้อนหลังผู้สกัดกั้นที่ดีจะทำให้สามารถเก็บลูกบอลที่ผ่านมาจากการสกัดกั้นและการตบจากฝ่ายตรงข้ามมาได้ ก็จะสามารถทำให้ไม่เสียด้านและยังสามารถทำการโต้ตอบกลับไปได้อีกด้วย ดังที่ พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2529) กล่าวว่า ถ้าลูกบอลเลย์บอลผ่านแนวการป้องกัน หรือสัมผัสมือเข้ามา ผู้เล่นอื่นควรได้ซ้อนหลังเมื่อทำการสกัดกั้น

3.10 กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟ แบบ ตัว W ได้เป็นผลสัมฤทธิ์มากกว่าทุกทีม เพราะว่าการตั้งรับลูกเสิร์ฟที่ดีมีการยืนในตำแหน่งที่ถูกต้องก็จะสามารถทำให้รับลูกเสิร์ฟได้ง่ายขึ้น ซึ่งการรับลูกเสิร์ฟเป็นด่านแรกที่ต้องทำการรับเพื่อนำไปสู่การทำการรุกเพื่อทำคะแนน ซึ่งถ้าสามารถรับลูกเสิร์ฟได้ดีก็จะส่งผลให้ทำการรุกได้ดี ซึ่งในการเลือกแบบการตั้งรับก็มีส่วนสำคัญที่ผู้ตั้งรับจะต้องเลือกรูปแบบที่สามารถใช้ได้และมีประโยชน์ในการใช้ในการตั้งรับให้ได้มากที่สุด

3.11 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน แบบ Cหน้า,Cหลัง / Cหน้า,Bหน้า /Cหน้า,Bหลัง / Bหน้า,Cหลัง / Aหลัง,Bหน้า /Cหน้า,Cหลัง,3เมตร และ

3.12 กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน แบบ Cหน้า,Aหน้า,Bหน้า / Cหน้า,Bหน้า,Bหลัง / Cหน้า,Bหน้า,Cหลัง / Cหน้า,Bหน้า,ทำการเซ็ทตั้งลูก / Cหน้า,Bหน้า,Bหลัง,3เมตร , Cหน้า,ทำการเซ็ทตั้งลูก,Cหลัง / ทำการเซ็ทตั้งลูก ,Bหน้า,Cหลัง / Cหน้า,ทำการเซ็ทตั้งลูก,Bหลัง การรุกที่ประสบความสำเร็จต้องทำการรุกให้ฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถทำการป้องกันหรือทำการรับได้จึงจะทำให้ได้คะแนน ซึ่งในการทำการรุกที่เด็ดขาดสามารถทำคะแนนได้อย่างดีคือการตบ เพราะฉะนั้นในการตบต้องพยายามหาแนวทางและวิธีที่หลากหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามจับทางในการรุกได้ ซึ่งก็ต้องคิดหาวิธีการตบที่พลิกแพลง และสามารถกระทำได้หลากหลายและ

กระทำได้ดี ซึ่งก็จะส่งผลให้ทีมเป็นฝ่ายชนะได้ ในการรุกรุกถ้ามีแบบแผนที่ดีก็จะสามารถทำการรุกรุกได้ประสบความสำเร็จ

พบว่ากลวิธีที่เล่นทีมเดียวแล้วใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 คือ C หน้า, C หลัง, 3 เมตร เพราะว่าการรุกรุกหน้า 2 คน ที่จะสามารถทำให้ได้เปรียบคู่ต่อสู้คือการใช้ผู้เล่นที่อยู่แดนหลังขึ้นทำการตบโดยตบหลังเส้น 3 เมตร ซึ่งผู้ตบมีการตบที่ดีสามารถทำการตบได้อย่างแน่นอน แม่นยำ และมีความรุนแรงจะสามารถช่วยทำคะแนนได้อย่างดี ซึ่งการตบจากแดนหลังผู้ตบสามารถวิ่งกระโดดขึ้นตบได้ไกลทำให้มีพลังในการตบลูกได้แรง และเทคนิคและกลวิธีที่เล่นแล้วสามารถใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 100 คือ เทคนิคการตบลองใกล้เส้น 3 เมตร เพราะว่าการตบลองใกล้เส้น 3 เมตร เป็นการตบที่ผู้ตบสามารถตบผ่านการสกัดกันมาได้ และลูกบอลลงบริเวณเส้น 3 เมตร เป็นลูกที่มีความเร็วและความแรงเนื่องจากการตบโดยการหักข้อมือเต็มที่ ซึ่งผู้ตบสามารถกระโดดได้สูงและสับข้อมือได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ลูกลงสู่พื้นทันที โดยที่ผู้รับไม่สามารถทำการรับได้ทัน เนื่องจากลูกบอลจะพุ่งลงพื้นสนามอย่างรวดเร็วทำให้ได้คะแนนอย่างง่ายและแน่นอน กลวิธีการรุกรุกแบบ C หน้า, ไหลหลัง / C หน้า, B หน้า, 3 เมตร / C หน้า, ทำการเซ็ทตั้งลูก / C หน้า, B หน้า, C หลัง / C หน้า, ทำการเซ็ทตั้งลูก, C หลัง / C หน้า, A หน้า, ทำการเซ็ทตั้งลูก พบว่าการใช้กลวิธีต่าง ๆ จะมีการกำหนดแผนการเล่นที่สามารถแยกตัวผู้สกัดกันออกจากกัน เพราะถ้าสามารถแยกผู้สกัดกันออกจากกันโดยเหลือผู้สกัดกันเพียงคนเดียวก็จะสามารถทำการรุกรุกได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ได้คะแนนได้อย่างดีในการเล่น กลวิธีการรุกรุก ถ้าผู้เล่นสามารถทำการเล่นได้อย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพโดยทำการเล่นได้ไม่เสียจะสามารถส่งผลต่อความสำเร็จของทีมได้ การที่เล่นแล้วสามารถใช้ได้ดี นั้นหมายถึงว่าเป็นการเล่นที่มี ประสิทธิภาพ สามารถส่งผลต่อทีมให้เป็นทีมที่ประสบความสำเร็จได้ และทีมที่สามารถใช้ได้ดีกว่าทีมอื่น ๆ ย่อมจะเป็นฝ่ายที่ประสบความสำเร็จในการเล่นมากกว่าเสมอ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ควรเป็นแนวทางให้ครูพลศึกษาได้นำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาต่อไป

2. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้ฝึกสอนควรนำเทคนิคและกลวิธีแบบต่าง ๆ ไปฝึกนักกีฬาเพื่อเป็นการเพิ่มกลยุทธ์ของทีมในการเล่นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันวอลเลย์บอลประเภททีมชาย ในกีฬาแห่งชาติครั้งต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกวรรณ ฝ่องแผ้ว. การเปรียบเทียบเวลาปฏิบัติกริยาตอบสนองและเวลาการเคลื่อนไหวในกระบวนการประมวลข่าวสารระหว่างนักกีฬาวอลเลย์บอลชั้นเริ่มต้นกับชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2541.
- จรินทร์ ไช้สกุล. ผลของการฝึกบุคคลิบายจินตภาพที่มีต่อความสามารถในการเสิร์ฟวอลเลย์บอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2534.
- ชนินทร์ ยุกตะนันท์. ผลของการฝึกความอดทนและฝึกกล้ามเนื้อที่มีต่อการเสิร์ฟฟลูวอลเลย์บอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2518.
- ชาญณรงค์ ศรีประเสริฐ. ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬา วอลเลย์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยตามการรับรู้ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา วอลเลย์บอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2536.
- เชิดพันธ์ ฉายเหมือนวงศ์. การเปรียบเทียบประสิทธิผลการสอนนิชาวอลเลย์บอลระหว่างวิธีสอนแบบมอบหมายงานกับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2523.
- ณัฐพงศ์ เชื้อสระคู. การพัฒนาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2538.
- ดำรงศ ดาราศักดิ์. การเปรียบเทียบผลการสอนนิชาวอลเลย์บอลโดยวิธีสอนแบบค้นคว้าและแก้ปัญหา กับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2521.
- ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์. การสร้างแบบสอบทักษะวอลเลย์บอลสำหรับ นักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2517.
- บงอร เสียงหล่อ. ผลสัมฤทธิ์ในการเสิร์ฟวอลเลย์บอลมือบนเหนือศีรษะของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาอันเนื่องมาจากการฝึกแบบต่าง ๆ.ปริญญาวิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ,2527.
- ปัญจะ จิตรโสภี. ตำราและกติกาวอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เลิศศิลป์ ,2526.
- ผาณิต บิลมาศ. การฝึกวอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,2528.

- พยุง ช่างหล่อ. ดรชนี้การกระโดดในวอลเลย์บอลและทักษะวอลเลย์บอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ,2529.
- พลศึกษา,กรม. คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ หจก .ไอดีเอสแควร์ ,2533.
- พันธุปรี ดาบเงิน. การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาจังหวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2539..
- พิชิต ภูติจันทร์. วอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไอดีเอสไตร์ ,2535.
- พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล. วอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไอดีเอสไตร์ ,2529.
- ฟอง เกิดแก้ว. การกีฬา กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้าส์ ,2532
- มานิต โกศลอินทรีย์. วอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2529.
- ยุทธนา พงษ์รักษ์. การพัฒนาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลสำหรับคัดเลือกนักกีฬาหญิงในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2538.
- รุ่งเรือง เทพทัต . การศึกษารูปแบบการเล่นวอลเลย์บอล. วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2532
- วิโรจน์ มุกกันต์. วอลเลย์บอล. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ,2535
- ส.อนามิส. เทคนิคการเล่นวอลเลย์บอลเป็นของทีมชาติโลก. กรุงเทพมหานคร : สมานมิตรการพิมพ์ ,2526.
- สกายบุกส์. รวมกฎ กติกาและพื้นฐานการเล่นวอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สยามสปอร์ต ซินดิเคทจำกัด ,2540.
- สมคิด ชิตประสงค์. หลักการสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ,2521
- สมชาย พันธุ์โชติ. รูปแบบการเล่นวอลเลย์บอลเพื่อการแข่งขันของนักเรียนในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2540.
- สมศักดิ์ จิตติमित. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเคลื่อนไหวทั่วไป ความสามารถทางสมองและความสามารถทางกีฬา วอลเลย์บอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2528.

เสริมพงศ์ ศิริสุขเจริญพร. ผลของการสอนทักษะกีฬาบอลเลย์บอลที่มีต่ออรรถมนต์ศน์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2525.

อภิชาติ ไตรแสง. เกณฑ์ปกติความสามารถทางทักษะกีฬาบอลเลย์บอลของนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2526.

อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์.บอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,2539.

อุทัย สงวนพงศ์. คู่มือบอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ ,2531.

ภาษาอังกฤษ

Betty, Jane, Trotter. Volleyball Form Girlsand Women. New York : The Ronald Press Company,1965.

Beutelstaha, Dieter. Volleyball playing to win. New York : Arco Publishing Company ,Inc. ,1978.

Cox, Richard H. Teching volleyball. Minnesota, U.S.A : Burgess Publishing,1980

Cunningham, Phyllis and Joan Garrison. "High Wall volley Test for Women's Volleyball" Research Quarterly. 39(October 1968) : 480-490.

Egstrom, Glen H. ,Schaafsma Frances.Volleyball. Dubuque, Iowa : Wm. C. Brown Company Publishers,1980.

Goroski, Sylvia A. An athletic Profile of Female High School Interscholastic Volleyball Players. Dissertation Abstracts International. ,1992.

Graeme, Wright. Dictionary Of Sport. U.S.A,1975.

Harrison, Joyce., Preece, lisa., Effect of Two Instructional Models-skill Teaching and Mastery Learning-on Skill Development, Knowledge ,Self-efficacy ,and Game Play in Volleyball. Dissertation Abstracts International. ,1999.

Krongvist, Roger A. and Wayne B. Brumbach. "A modification of the Brady Volleyball Skill Test for High School Boys" Research Quarterly. 39(March 1968) : 116-120.

Masche, Kathleen "Effective of Different Programs of Instruction on Motor Performance of Second Grade Students" The Research Quarterly. (October, 1976).

- Mayeran, Janice. Effect of Mental Imagery on Serving Accuracy of Male High School Volleyball Players. Dissertation Abstracts International. , 1992.
- Miller, Margie Lynne. The Effects of modified Volleyball on Performance and Skill Technique of Fifth Graders (Gender Differences ,boys, Girls.). Dissertation Abstracts International. ,1997.
- Nichools, Keith. Modern Volleyball. London : 7 Leighton Place,1978
- Norris, Barbara Ann. The effects of Three Styles of instruction on the improvement of fundamental volleyball skills. Middle Tennessee state university, 1988.
- Odeneal, William T., Wilson,Harry E. Beginning Volleyball. Belmont, California : Wadsworth Publishing ,1966.
- Sandefur,Randy. Volleyball. Santa Monica,California : Goodyear Publishing Company,Inc.,1970.
- Scates, Allen E., Ward, Jane. Volleyball. London : Allyn and bacon, Inc.,1975
- Schultes,Bruce Anthony. Measurement of Mood State Change Throughout A Competitive Volleyball Season. Dissertation Abstracts International. ,1995.
- Schurmen,Dewey. Volleyball. Hanover, Massachusetts : Halliday Lithograph Corporation,1978.
- Shondell, Donald S., Mcmanama,Jerre L. Volleyball. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice – Hall,1971.
- Shoudell, Donal Staurt. “The Relationship of Selected Motor Performance and Anthropometric Traits of Successful Volleyball Performance” Dissertation Abstracts International. 32 : 26-A; 1972.
- Zubiaur,Marta,Ona,Antonio,Delgado,Juan. Learning Volleyball searve : A Preliminary Study of The Effects of Knowledge of Performance and of Results. Dissertation Abstracts International. , 1999.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม0302(2770.0603)2485

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑๓ พฤศจิกายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย รอดงาม นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง: การศึกษารายกรณีกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32" โดยมี รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น ตามเอกสารที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้วย เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

130313 13/11/43

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงวัชณี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร.218-2682

ที่ ทม0302(2770.0603)2487

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๒3 พฤศจิกายน 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ประธานจัดการแข่งขันวอลเลย์บอลกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย รอดงาม นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง: การศึกษารายกรณีกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32" โดยมี รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์ขอถ่ายวิดีโอการแข่งขันวอลเลย์บอล ประเภททีมหญิง 4 ทีมสุดท้าย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 ณ กรุงเทพมหานคร ในระหว่างวันที่ 9-20 ธันวาคม 2543 ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวหนึ่งฤทัย รอดงาม ดำเนินการดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

130351 หนึ่งฤทัย รอดงาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.เจริงธานี นิมมवल)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร.218-2682

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายวิเชียร ศรีโมรา
 อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม
 ผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม
2. นายเสมอ ทองคอนอ่อน
 อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนสวนกุหลาบนนทบุรี
 ผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล โรงเรียนสวนกุหลาบนนทบุรี และผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย
3. นายวิฑูรย์ เฟื่องวิวัฒน์
 อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนสตรีนนทบุรี
 ผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล โรงเรียนสตรีนนทบุรี
4. นายสุภาพ เพชรคล้าย
 ผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล สโมสรธนาคารกรุงเทพ

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

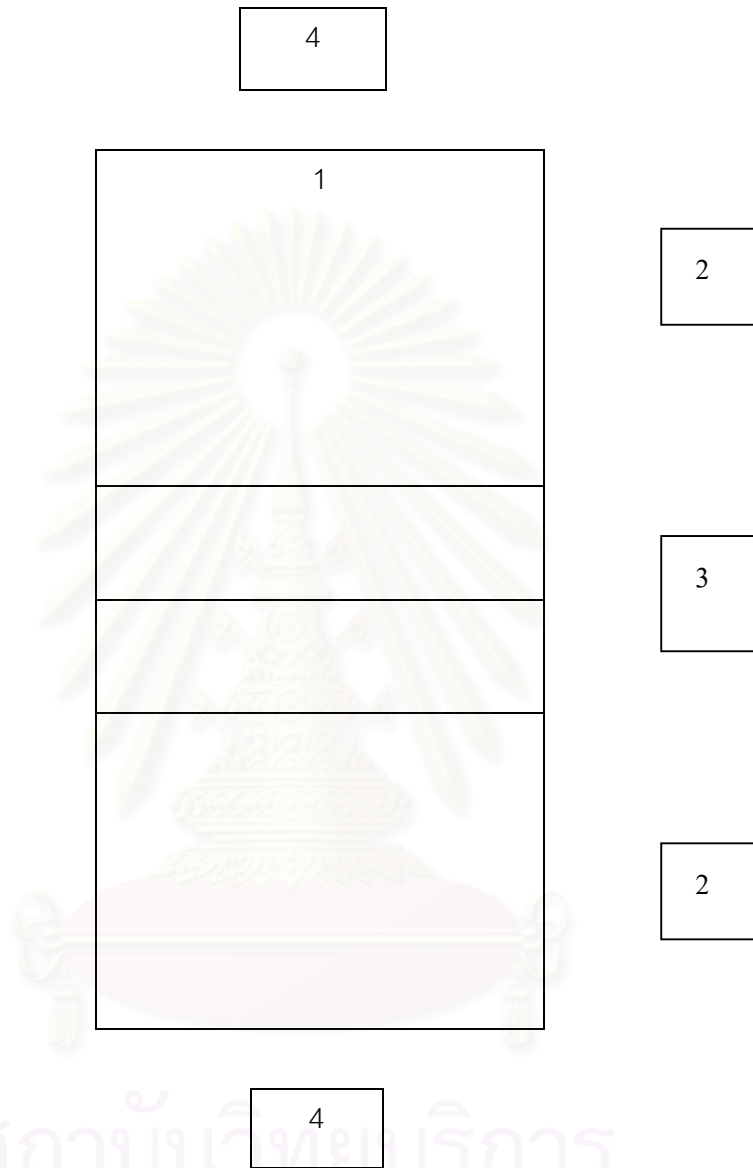

ภาคผนวก ค

รูปตำแหน่งจุดการวางกล้องถ่ายวิดีโอ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุดตั้งเครื่องถ่ายวีดีโอเทป

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. สนามแข่งขัน
2. ที่นั่งผู้เล่นสำรอง ผู้ฝึกสอน
3. โต๊ะเจ้าหน้าที่
4. จุดตั้งเครื่องถ่ายวีดีโอเทป

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแจกแจงความถี่การเล็ฟ

รอบ โรงเรียนสัจจันเด็บวารี ชื่อทีม ๑ มีองงา เซ็ทที่ ๒

แบบการเล็ฟ	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
การเล็ฟแบบลอย	III IIII	I	13	2	15
การเล็ฟแบบผูก					
การเล็ฟแบบกระโดดเล็ฟ	III II	II	2	2	4
การเล็ฟแบบหยอด					
รวม			20	4	24

ตารางแจกแจงความถี่การเล่นลูกสองมือล่าง

รอบ วิ่งอินส์ไมท์ 3 ชื่อทีม จ. ราชองศา เขตที่ 2

แบบการเล่นลูกสองมือล่าง	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
การเล่นลูกขนาน					
การเล่นลูกโค้ง	IIII IIII IIII IIII IIII	1	39	1	40
รวม			39	1	40

ตารางแจกแจงความถี่การเข็ดตังลูก

รอบ โรงเรียนสีปภา 3 ชื่อทีม ก. 91799 เข็ทที่ ๕.....

แบบการเข็ดตังลูก	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
การเข็ดลูกสั้น			7	-	7
การเข็ดลูกระยะกลาง			13	1	14
การเข็ดลูกระยะไกล			16	-	16
รวม			36	1	37

ตารางแจกแจงความถี่การตอบ

รอบ โรงเรียนสัมพันธ์ 3 ชื่อทีม จ. เชียง เซ็ตที่ 2

แบบการตอบ	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
การตอบลงท้ายสนาม			12	1	13
การตอบลงใกล้เส้น 3 เมตร			3	-	3
การตอบเปลี่ยนทิศทาง			-	-	-
การตอบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน			5	10	15
รวม			20	11	31

รอบ จังหวัด..... ตารางแจกแจงความถี่การสั้ดกัน ชื่อทีม อ. รั้งงา เซ้ทที่ ๒.....

แบบการสั้ดกัน	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
การสั้ดกันแบบ 1 คน	III	III	5	3	8
การสั้ดกันแบบ 2 คน	III IIII III	III II	15	7	22
การสั้ดกันแบบ 3 คน	I		1	-	1
รวม			21	10	31

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแจกแจงความถี่การหยอด

รอบ ซิงอันตัมที่ 3 ชื่อทีม จ. พิษณุฯ เซทที่ 2

แบบการหยอด	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
การหยอดโดยใช้ปลายนิ้ว	4/1		6	-	6
การหยอดโดยตบหยอด			-	-	
รวม			6	-	6

ตารางแจกแจงความถี่การตั้งรับขณะทำการตอบ

รอบ ฟังอินเสียงที่ 3 ชื่อทีม จ. วจิตกร เซ็ตที่ 2

แบบการตั้งรับขณะทำการ ตอบ	การตั้งรับขณะทำการตอบหน้า 2 คน					การตั้งรับขณะทำการตอบหน้า 3 คน					รวม		
	รอยความถี่		ความถี่			รอยความถี่		ความถี่					
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	รวม	ได้	เสีย	ได้	เสีย	รวม	ได้	เสีย	รวม
1:2:3	III	III	5	3	8	III III III	1	13	1	14	18	4	22
1:3:2	IIII	-	4	-	4	III IIII		9	-	9	13	-	13
รวม			9	3	12			12	1	13	31	4	35

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแจกแจงความถี่การตั้งรับขณะทำการสกัดกัน

รอบ จังหวัดลพบุรี ชื่อทีม ๑. 97 เซ็ตที่ ๒

แบบการตั้งรับขณะทำการสกัดกัน	ขณะทำการสกัดกันริมตาข่าย					ขณะทำการสกัดกันกลางตาข่าย					รวม		
	รอยความถี่		ความถี่			รอยความถี่		ความถี่					
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	รวม	ได้	เสีย	ได้	เสีย	รวม	ได้	เสีย	รวม
สกัดกันแบบ 1 คน 1 : 2 : 3		-	6	-	6			5	3	8	11	3	14
1 : 3 : 2													
สกัดกันแบบ 2 คน 2 : 1 : 3			13	-	13			7	5	12	20	5	25
2 : 2 : 2			1	2	3			-	1	1	1	3	4
สกัดกันแบบ 3 คน 3 : 1 : 2													
3 : 2 : 1								1	-	1	1	-	1
รวม			20	2	22			13	9	22	33	11	44

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแจกแจงความถี่การตั้งรับลูกเสิร์ฟ

รอบ.....จตุรเสิมกับ.....ชื่อทีม.....จ.จฬิฉง.....เซตที่.....2.....

การตั้งรับลูกเสิร์ฟ	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
แบบตัวดับเบิลยู (W)		-	18	-	18
แบบตัวเอ็ม (M)					
แบบตัวยู (U)		-	2	-	2
แบบตัววี (V)					
รวม			20	-	20

ตารางแจกแจงความถี่การรุกรณะผู้ตบหน้า 2 คน
 รอบ ... จังหวัดสมุทรปราการ ... ชื่อทีม ... ๑. ๑๖๑๑ ... เซ็ทที่ ๑

แบบการรุก	รอยความถี่	ได้	เสีย	ความถี่ ได้	เสีย	รวม
1. An้ำ / Bหน้า				4	-	4
2. An้ำ / Cหน้า				5	1	6
3. An้ำ / Bหลัง				-	-	-
4. An้ำ / Cหลัง				-	-	-
5. An้ำ / Zหน้า				-	-	-
6. Cหน้า / Cหลัง				1	-	1
7. Aหลัง / Cหน้า				-	1	1
8. Cหน้า / ไหลหลัง				1	-	1
9. Bหน้า / ไหลหลัง				1	-	1
10. Cหน้า / Bหน้า				10	1	11
11. Cหน้า / Bหลัง				1	1	2
12. Bหน้า / Bหลัง				1	-	1
13. Bหน้า / Cหลัง				-	-	-
14. Aหลัง / Bหน้า				-	-	-
รวม				24	4	28

ตารางแจกแจงความถี่การรบกวนผู้ตอบหน้า 3 คน

รอบ วิจัยครั้งที่ 3 ชื่อทีม จ. หนึ่งใจ เซทที่ 2

แบบการรบกวน	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
1. Cหน้า / Aหน้า / Aหลัง			-	-	-
2. Cหน้า / Aหน้า / Cหลัง			4	1	5
3. Cหน้า / Aหน้า / Bหน้า		-	5	-	5
4. Cหน้า / Aหน้า / Bหลัง			7	-	7
5. Zหน้า / Aหน้า / Bหน้า			-	-	-
6. Aหน้า / Aหลัง / Bหลัง			-	-	-
7. Aหน้า / Bหน้า / Bหลัง			-	-	-
8. Aหน้า / Aหลัง / Cหลัง			-	-	-
9. Aหน้า / Bหน้า / ไหลหลัง			-	-	-
10. Cหน้า / Aหน้า / ไหลหลัง			-	-	-
11. Aหน้า / Bหน้า / Cหลัง			3	-	3
12. Aหน้า / Bหลัง / Cหลัง			-	-	-
13. Cหน้า / Bหน้า / ไหลหลัง			3	-	3
14. Cหน้า / Aหลัง / Cหลัง			-	-	-
15. Cหน้า / Aหลัง / Bหลัง			-	-	-
16. Cหน้า / Bหลัง / Cหลัง			-	-	-

17. หน้า / หน้า / หลัง			-	-	-
18. หน้า / หลัง / ไหลหลัง			-	-	-
19. หน้า / หน้า / หลัง			4	3	7
20. หน้า / หน้า / หลัง			8	1	9
รวม			34	5	39

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแจกแจงความถี่การเสิร์ฟ

รอบ ชื่อทีม เซ็ตที่

แบบการเสิร์ฟ	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
การเสิร์ฟแบบลอย					
การเสิร์ฟแบบสูง					
การเสิร์ฟแบบกระโดดเสิร์ฟ					
การเสิร์ฟแบบหยอด					
รวม					

ตารางแจกแจงความถี่การเล่นลูกสองมือล่าง

รอบ ชื่อทีม เซ็ตที่

แบบการเล่นลูกสองมือล่าง	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
การเล่นลูกขนาน					
การเล่นลูกโค้ง					
รวม					

ตารางแจกแจงความถี่การเซ็ทตั้งลูก

รอบ ชื่อทีม เซ็ทที่

แบบการเซ็ทตั้งลูก	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
การเซ็ทลูกสั้น					
การเซ็ทลูกระยะกลาง					
การเซ็ทลูกระยะไกล					
รวม					

ตารางแจกแจงความถี่การตอบ

รอบ ชื่อทีม เซ็ทที่

แบบการตอบ	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
การตกลงทำยสนาม					
การตกลงใกล้เส้น 3 เมตร					
การตอบเปลี่ยนทิศทาง					
การตอบโดยสัมผัสผู้สกัดกัน					
รวม					

ตารางแจกแจงความถี่การสั้ดกั้น

รอบ ชื่อทีม เซ้ทที่

แบบการสั้ดกั้น	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เส้ย	ได้	เส้ย	
การสั้ดกั้นแบบ 1 คน					
การสั้ดกั้นแบบ 2 คน					
การสั้ดกั้นแบบ 3 คน					
รวม					

ตารางแจกแจงความถี่การหยอด

รอบ ชื่อทีม เซ็ตที่

แบบการหยอด	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
การหยอดโดยใช้ปลายนิ้ว					
การหยอดโดยตบหยอด					
รวม					

ตารางแจกแจงความถี่การตั้งรับขณะทำการตอบ

รอบ ชื่อทีม เซ้ทที่

แบบการตั้งรับขณะทำการ ตอบ	การตั้งรับขณะทำการตอบหน้า 2 คน					การตั้งรับขณะทำการตอบหน้า 3 คน					รวม		
	รอยความถี่		ความถี่			รอยความถี่		ความถี่			รวม		
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	รวม	ได้	เสีย	ได้	เสีย	รวม	ได้	เสีย	รวม
1 : 2 : 3													
1 : 3 : 2													
รวม													

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแจกแจงความถี่การตั้งรับชนะทำการสกัดกั้น

รอบ ชื่อทีม เซ็ตที่

แบบการตั้งรับชนะทำการสกัดกั้น	ชนะทำการสกัดกั้นริมตาข่าย					ชนะทำการสกัดกั้นกลางตาข่าย					รวม		
	รอยความถี่		ความถี่			รอยความถี่		ความถี่					
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	รวม	ได้	เสีย	ได้	เสีย	รวม	ได้	เสีย	รวม
สกัดกั้นแบบ 1 คน 1 : 2 : 3													
1 : 3 : 2													
สกัดกั้นแบบ 2 คน 2 : 1 : 3													
2 : 2 : 2													
สกัดกั้นแบบ 3 คน 3 : 1 : 2													
3 : 2 : 1													
รวม													

ตารางแจกแจงความถี่การรบกวนผู้ตอบหน้า 2 คน

รอบ ชื่อทีม เซทที่

แบบการรบกวน	รอยความถี่ ได้	เสีย	ความถี่ ได้	เสีย	รวม
1. Aหน้า / Bหน้า					
2. Aหน้า / Cหน้า					
3. Aหน้า / Bหลัง					
4. Aหน้า / Cหลัง					
5. Aหน้า / Zหน้า					
6. Cหน้า / Cหลัง					
7. Aหลัง / Cหน้า					
8. Cหน้า / ไหลหลัง					
9. Bหน้า / ไหลหลัง					
10. Cหน้า / Bหน้า					
11. Cหน้า / Bหลัง					
12. Bหน้า / Bหลัง					
13. Bหน้า / Cหลัง					
14. Aหลัง / Bหน้า					
รวม					

ตารางแจกแจงความถี่การรูกขณะผู้ตบหน้า 3 คน

รอบ ชื่อทีม เซ้ทที่

แบบการรูก	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
1. Cหน้า / Aหน้า / Aหลัง					
2. Cหน้า / Aหน้า / Cหลัง					
3. Cหน้า / Aหน้า / Bหน้า					
4. Cหน้า / Aหน้า / Bหลัง					
5. Zหน้า / Aหน้า / Bหน้า					
6. Aหน้า / Aหลัง / Bหลัง					
7. Aหน้า / Bหน้า / Bหลัง					
8. Aหน้า / Aหลัง / Cหลัง					
9. Aหน้า / Bหน้า / ไหลหลัง					
10. Cหน้า / Aหน้า / ไหลหลัง					
11. Aหน้า / Bหน้า / Cหลัง					
12. Aหน้า / Bหลัง / Cหลัง					
13. Cหน้า / Bหน้า / ไหลหลัง					
14. Cหน้า / Aหลัง / Cหลัง					
15. Cหน้า / Aหลัง / Bหลัง					
16. Cหน้า / Bหลัง / Cหลัง					

17. Cหน้า / Bหน้า / Aหลัง					
18. Cหน้า / Bหลัง / ไหลหลัง					
19. Cหน้า / Bหน้า / Bหลัง					
20. Cหน้า / Bหน้า / Cหลัง					
รวม					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแจกแจงความถี่การตั้งรับลูกเสิร์ฟ

รอบ..... ชื่อทีม..... เซ็ตที่.....

การตั้งรับลูกเสิร์ฟ	รอยความถี่		ความถี่		รวม
	ได้	เสีย	ได้	เสีย	
แบบตัวดับเบิลยู (W)					
แบบตัวเอ็ม (M)					
แบบตัวยู (U)					
แบบตัววี (V)					
รวม					

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวหนึ่งฤทัย รอดงาม เกิดเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2519 ที่ จ. อ่างทองสำเร็จ
การศึกษาระดับปริญญาตรี จากภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2541 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชา
พลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2542

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย